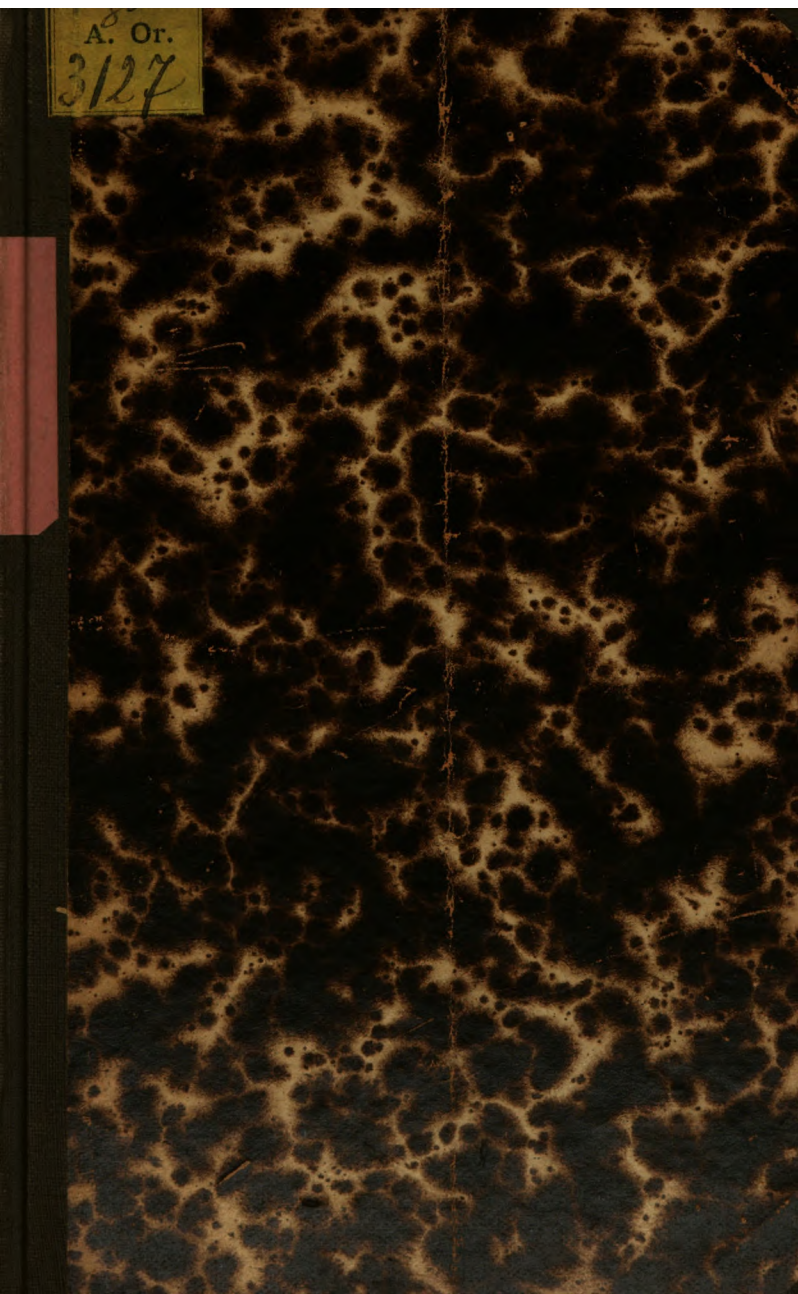

A. Or.
3127

A. or. 8

Keralolpatti

3127

KERALOLPATTI

(THE ORIGIN OF MALABAR)

കേരളോല്പത്തി

SECOND EDITION

MANGALORE

PUBLISHED BY PFLEIDERER & RIEHM

BASEL MISSION BOOK & TRACT DEPOSITORY

1868

വില്യം ഓ. അണ്ണ.

34B

KERALOLPATTI

(THE ORIGIN OF MALABAR)

കേരളോല്പത്തി

SECOND EDITION

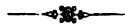
MANGALORE

PRINTED BY STOLZ & REUTHER, BASEL MISSION PRESS

1868

കേരളോല്പത്തി.

പരശുരാമന്റെ കാലം.

കൃത, ത്രേതാ, ദ്വാപര, കലി എന്നിങ്ങനെ നാലു യുഗത്തിങ്കലും അനേകം രാജാക്കന്മാർ ഭൂമി വഴി പോലെ വാണു രക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം, ക്ഷത്രിയ കുലത്തിങ്കൽ ഓട്ടുരാജാക്കന്മാരുണ്ടായവരെ മുടിച്ചു കളവാനായിക്കൊണ്ടു ശ്രീ പരശുരാമൻ അവതരിച്ചു. എങ്കിലൊ പണ്ടു ശ്രീ പരശുരാമൻ ഇരുപത്തൊന്നു വട്ടം മുടി ക്ഷത്രിയരെ കൊന്ന ശേഷം വീരമത്സ്രാദോഷം പോക്കണം എന്നു കല്പിച്ചു, കമ്മം ചെമ്പ് ന്നക്കവണ്ണം ഗോകുണ്ഡം പൂക്കു, കന്മലയിൽ ഇരുന്നു, വരുണനെ സേവിച്ചു തപസ്സു ചെയ്തു, വാരാണസിയിലെ നീക്കം ചെയ്തു, ഭൂമി ദേവിയെ വന്ദിച്ചു, നൂററു പതു കാതം ഭൂമിയെ ഉണ്ടാക്കി, മലയാളഭൂമിക്ക് രക്ഷ വേണം എന്നു കല്പിച്ചു, ഹമ്പരംശപരപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തു. എന്നിട്ടും ഭൂമിക്കിളക്കം മാറിയില്ല എന്നു കണ്ടശേഷം ശ്രീ പരശുരാമൻ നിരൂപിച്ചു ബ്രാഹ്മണരെ ഉണ്ടാക്കി, പല ദിക്കിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്നു കേരളത്തിൽ വെച്ചു, അവർ ആരും ഉറച്ചിരുന്നില്ല; അവർക്കു താന്താന്റെ ദിക്കിൽ പോയ്ക്കൂത്തു. അതിന്റെ

ഹേതു കേരളത്തിൽ സപ്പുങ്ങും വന്നു നീങ്ങാതെ ആയി പോയി; അവരുടെ പീഡകൊണ്ടു ആർക്കും ഉറച്ചു നില്പാൻ വശമല്ലാത്തതിന്റെ ശേഷം നാഗത്താമ്പാർ കുറയ കാലം കേരളം രക്ഷിച്ചു, എന്റെ പ്രയത്നം നിഷ്ഫലം എന്ന് വരുത് എന്നു കല്പിച്ചു, ശ്രീ പരശുരാമൻ ഉത്തര ഭൂമിയിങ്കൽ ചെന്നു, ആയുപുരത്തിൽനിന്നു, ആയുബ്രാഹ്മണരെ കൊണ്ടുപോന്നു. ആയുബ്രാഹ്മണൻ നടെരൂഹിചരത്രം ആകുന്നദിക്കിന്നു പുറപ്പെട്ടു സാമന്തപഞ്ചകം ആകുന്ന ക്ഷേത്രത്തിൽ ഇരുന്നു, ആ ക്ഷേത്രത്തിന്നു കുരുക്ഷേത്രം എന്ന പേരുണ്ടു; അവിടെ നിന്നു പരശുരാമൻ നൃശ ഗ്രാമത്തെയും പുറപ്പെട്ടിട്ടു കൊണ്ടുവന്നുനിരൂപിച്ചു, പരദേശത്ത് ഓരോരൊ അഗ്രഹാരങ്ങൾ ഗ്രാമം എന്നു ചൊല്ലിയ ഞായം അതു വേണ്ട എന്നു കല്പിച്ചു; നൃശ ഗ്രാമം ആക്കി കല്പിച്ചു നൃശിന്നും പേരുമിട്ടു.

അതാകുന്നത്: ഗോകണ്ഠം, ഗൊമക്ഷം, കാരവള്ളി, മല്ലൂർ, എപ്പനൂർ, ചെപ്പനൂർ, കാടലൂർ, കല്ലനൂർ, കായച്ചിറ, പൈയൻചിറ, ഇങ്ങിനെ ഗ്രാമം പത്തും തൃക്കുണി, തൃക്കുട്ട, തൃക്കുണ്യാല, തൃച്ചാല, കൊല്ലൂർ, കൊമലം, വെള്ളൂർ, വെങ്ങാട്ടു, വെണ്ടകടം, ചെങ്ങാട്ടു, ഇങ്ങിനെ ഗ്രാമം പത്തും; കൊടീശ്വരം, മഞ്ചീശ്വരം, ഉടുപ്പു, ശങ്കരന്നാരായണം, കൊട്ടം, ശിവവെള്ളി, മൊറ, പഞ്ച, വിട്ടൽ കുമാരമംഗലം, അനന്തപുരം, കണ്ണപുരം ഇങ്ങിനെ ഘട്ട ഗ്രാമം ഇങ്ങിനെ ഘട്ട ഗ്രാമം എന്നു കല്പിച്ചു. പൈയനൂർ, പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, കരിക്കാട്ടു, ഈശാനമംഗലം, ആലത്തൂർ, കരിഞ്ഞാളം, തൃശ്ശിവപേരൂർ, പന്നിയൂർ, ചൊവരം, ശിവപുരം ഇങ്ങിനെ

പത്തും; പറപ്പൂർ, ഐരാണിക്കുളം, മുപ്പിക്കുളം, ഇരിങ്ങാടിക്കോട്, താടപ്പൂർ, ചെങ്ങന്നൂർ, ഉളിയന്നൂർ, കഴിഞ്ഞാട്, കഴച്ചൂർ, ഇളിട്ടൂർ, ചമുണ്ഡ, ആവടിപുത്തൂർ ഇങ്ങിനെ പന്ത്രണ്ടും; കാടകരുക, കിടങ്ങൂർ, കാരനല്ലൂർ, കവിയൂർ, എറമനിയൂർ, നിലപ്പുണ്ണ, ആഞ്ഞണി, ആഞ്ഞുളം, തിരുവല്ലായി, ചെങ്ങന്നിയൂർ ഇങ്ങിനെ നൂറു ഗ്രാമം എന്നു കല്പിച്ചു.

അവരെ ഗോകണ്ഠത്തിൽ വെച്ചു, തലമുടി ചിരച്ചു മുവിൽ കുടമ വെപ്പിച്ചു “പുഷ്പശിവ പരദേശത്തു നിഷിദ്ധം എന്നു ചൊല്ലി, മുവിൽ കുടമ വെച്ചാൽ പിന്നെ അങ്ങു ചെന്നാൽ സ്വജാതികൾ അംഗീകരിക്കു ഇല്ല” എന്നിട്ടത്രെ മുവിൽ കുടമ വെച്ചത, അതിന്റെ ശേഷം ആറുപതുനാലിന്നും പൂവും നീരും കൂട “ബ്രഹ്മക്ഷത്രമായി നിങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു കൊൾക” എന്നു പറഞ്ഞു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. ആ കൊടുത്തതു ഏകോദകം.

അതിന്റെ ശേഷം ഭൂമി രക്ഷിക്കേണം എന്ന് കല്പിച്ചു “നിങ്ങൾക്ക് ആയുധപ്രയോഗം വേണമെല്ലാ അതിന്നു എന്നോട് ആയുധം വാങ്ങി കൊൾക” എന്ന നൂറിലുള്ളവരോട് ശ്രീ പരശുരാമൻ അരുളിച്ചെയ്താറെ, എല്ലാവരും കൂടി നിരൂപിച്ചു കല്പിച്ചു, “ആയുധം വാങ്ങിയാൽ രാജാശാമന്യരും തപസ്സിൻ കൂറല്ലാതെ പൊ; വേദോച്ചാരണത്തിന്നു യോഗ്യമില്ല, ബ്രാഹ്മണരാകയും അനേകം കർമ്മങ്ങൾക്കൊക്കെയും വൈകല്യപൂർവ്വമുണ്ടു എന്നു കല്പിച്ചു, നൂറിലിൽ പെരിഞ്ചെല്ലൂർ ൩൦൦൦, പൈയന്നൂർ ൨൦൦൦, പന്നിയൂർ ൪൦൦൦, പറപ്പൂർ ൫൦൦൦, ചെങ്ങന്നിയൂർ ൫൦൦൦, ആലത്തൂർ ൧൦൦൦,

ഉളിയന്നൂർ ൫൦൦൦, ചെങ്ങന്നൂർ ൫൦൦൦, ഐരാണിക്ക
 ൪൦൦൦, മൂപ്പിക്കുളം ൧൦൦൦, കഴുന്നൂർ ൧൦൦൦, ഇങ്ങി
 നെ പത്തര ഗ്രാമത്തിൽ ൧൪ ഗോത്രത്തിൽ ചില
 രെ അവരോധിച്ചു ൩൦൦൦ ബ്രാഹ്മണരെ കല്പിച്ചു;
 ൩൦൦൦ ബ്രാഹ്മണരും കൂട ചെന്നു, ൩൪ ഗ്രാമത്തി
 ന്റെ കുറവു തീർത്തു, അവരുടെ സംവാദത്താൽ ശ്രീ
 പരശുരാമനോട് ആയുധം വാങ്ങി, അവൻ ആയുധ
 പ്രയോഗങ്ങളും ഗ്രഹിപ്പിച്ചു കൊടുത്തു. കന്യാകുമാരി
 ഗോകുണ്ഡപർവ്വതം കേരളം ൧൦൦ കാതം ഭൂമി വാണ
 രക്ഷിച്ചു കൊൾക” എന്നു പറഞ്ഞു, വാളിന്മേൽ നീർ
 പകർന്നു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അവർ ൩ വട്ടം കൈ
 നീട്ടി നീർ വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. ദശഭാജഗോത്രത്തി
 ലുള്ളവർ ശ്രീ പരശുരാമനോടു “ശസ്ത്രഭിക്ഷയെ ദാ
 നം ചെയ്യ” എന്ന ആയുധം വാങ്ങി എല്ലാവരുടെ
 സമ്മതത്താൽ കൈ കാട്ടി വാങ്ങിയു, ശ്രീ പരശുരാ
 മന്റെ അരുളപ്പാടാൽ വാളും ഭൂമിയും വാങ്ങുക ഫേ
 രുവായിട്ട വാഴവർ എന്നവരെ പേരും ഇട്ടു; അ
 വർ ഒരുത്തരെ കൊല്ലുവാനും ഒരുത്തരെ സമ്മതിപ്പി
 കേണ്ട.

(മുമ്പിന്നാൽ ആയുധം വാങ്ങിയതു: ൧ ഇടപ്പള്ളി
 നമ്പിയാതിരി, പിന്നെ ൨ വെങ്ങന്നൂർ നമ്പിയാതിരി,
 ൩ കനിത്തലപ്പണ്ടാല, ൪ പുതുമനക്കാട്ടു നമ്പിയാതി
 രി, ൫, ഇളമ്പയിലിണ്ടാല, ൬, പുന്നത്തൂർ നമ്പിടി, ൭,
 തലയൂർ മുസ്സൂതു, ൮, ചിലാത്താളി മുസ്സൂതു, ൯ ചൊഴ
 ത്ത ഇളയതു, ൧൦. കുഴിമണ്ണ മുസ്സൂതു ൧൧ കല്ലുക്കാട്ടു ഇ
 ളയതു, ൧൨. പൊന്നിനിലത്തു മുമ്പിൽ ഇങ്ങിനെ പ
 ഞ്ഞൊൾ മുന്പാക്കി കല്പിച്ചു) “തങ്ങൾ” എന്നു പറ

വാൻ കാരണം തപശ്ശുശി എന്ന ചിലർ നിരൂപി
ച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ അല്പ ശമ്പ്രദിക്കുകയെ തങ്ങ
ളുടെ ഗോത്രം വാങ്ങുകയാൽ “വാൾ നമ്പി” ആയ കാ
രണം വാൾ തങ്ങളുടെയെ കൈയിലുണ്ടെന്ന സിദ്ധാ
ന്തം ഇങ്ങിനെ ഭൂമി രക്ഷിപ്പാൻ ൩൩൦൦൦ ബ്രാഹ്മണ
രെ ആയുധപാണികളാക്കി കല്പിച്ചു.

അനന്തരം ൩൪ ഗ്രാമത്തെയും കൂടെ വരുത്തി
“നടെ നടെ പീഡിപ്പിച്ചു സപ്പുങ്ങൾക്ക് എല്ലാവും
ഓരൊ ഓഹരി ബ്രഹ്മസ്വത്താൽ കൊടുത്തു. നിങ്ങ
ൾക്ക് അവർ സ്ഥാന ദൈവവും പരദേവതയുമായി
തന്നു രക്ഷിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു. അവർക്ക് ബ്രഹ്മ
സ്വത്താൽ ഓരൊ ഓഹരി കൊടുത്തു, പ്രസാദത്തെ
യും വരുത്തി, അവർക്ക് ബലിപൂജാകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്തു
പരിപാലിച്ചു കൊൾക എന്നരുളി ചെയ്തു. അവരെ
സ്ഥാന ദൈവമാക്കി വെച്ചു; കേരളത്തിൽ സപ്പുപീ
ഡയും പോയി. അതിന്റെ ശേഷം ആയുധപാണി
കൾക്ക് കേരളത്തിൽ ൧൦൦൮ നാലുതീരടി സ്ഥാനം ഉ
ണ്ടാക്കി, അനേകം കളരിപ്പരദേവതമാരെയും സങ്ക
ല്പിച്ചു, അവിടെ വിളക്കും പൂജയും കഴിപ്പിച്ചു. സമുദ്ര
തീരത്തു റുഗ്ദാദേവിയേയും പ്രതിഷ്ഠിച്ചു, മലയരികെ
ശാസ്താവിനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു, നാഗവും ഭൂതവും പ്രതി
ഷ്ഠിച്ചു. ഭൂമിയിൽ കനകചൂണ്ണം വിതറി, അമർത്തു ക
നകനീർ സ്ഥാപിച്ചു, രാശിപ്പണം അടിപ്പിച്ചു നിധി
യും വെച്ചു, അങ്ങിനെ ഭൂമിക്കുള്ള ഇളക്കം തീർത്തു മാ
റി ഇരിക്കുന്നു.

അതിന്റെ ശേഷം “ആയുബ്രാഹ്മണർ മലയാള
ത്തിൽ ഉറച്ചിരുന്നു പോൽ” എന്നു കേട്ടു മുവിൽ സപ്പു

— ൮ —

ഭീതി ഉണ്ടായിട്ടു പോയ പരിഷ്കാരം പൊന്നു വന്നു, അവർ ഒക്കെയും പഴനൂട്ടു വർ ആയിപ്പോയി. അ വരെ തുളുനാട്ടിൽ തുളുനമ്പിമാർ എന്നു പറയുന്നു; അവർ നൂറ്റാണ്ടിൽ കൂടിയവരല്ല.

അതിന്റെ ശേഷം ശ്രീ പരശുരാമൻ നൂറ് ഗ്രാമത്തെയും വരുത്തി, വെള്ളപ്പനാട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു വെച്ചു. നൂറ് ഗ്രാമത്തിന്നും നൂറ് മറവും തീർത്തു, നൂറ് ദേശവും തിരിച്ചു കല്പിച്ചു. ഓരോരൊ ഗ്രാമത്തിന്നും അനുഭവിപ്പാൻ വെച്ചെന്തെ ദേശവും വസ്തുവും തിരിച്ചു കൊടുത്തു. ഒരു ഗ്രാമത്തിന്നും വെള്ളപ്പനാട്ടിൽ വസ്തുവും തറവാടും കൂടാതെ കണ്ടില്ല. അവിടെ എല്ലാവർക്കും സ്ഥലവുമുണ്ടു, നൂറ് ഗ്രാമത്തിന്നും വെള്ളപ്പനാട് പ്രധാനം എന്നു കല്പിച്ചു.

പെരുമനഗ്രാമത്തിന്നു ചിലക്കു പുരാണവൃത്തി കല്പിച്ചു കൊടുത്തു; രണ്ടാമത വന്ന പരിഷ്കാരത്തിൽ ചിലക്കു തന്ത്രപ്രവൃത്തി കൊടുത്തു, നൂറ് ഗ്രാമത്തിന്നും തന്ത്രപ്രവൃത്തി കല്പിച്ചിട്ടില്ല; നൂറ് ഗ്രാമത്തിലുള്ള ഇരിങ്ങാടികൾ, തരണനല്ലൂർ, കൈവട്ടക എടുത്തു തുടങ്ങി വട്ടകം വൃത്തി നാലു ആറു ഗ്രാമത്തിന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പയ്യന്നൂർ ഗ്രാമത്തിന്നു നമ്പികൂറ എല്ലാടവും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. അന്നത്തരം നൂറ്റാണ്ടിലുള്ളവരോട് തളിച്ചെയ്തു “ഇനിക്കേതെത്തിക്കൽ ദേവതകൾ പോന്നു വന്നു മനുഷ്യരെ പീഡിപ്പിച്ചു ദേവത ഉപദ്രവം വർദ്ധിച്ചാൽ അപമൃത്യു അനുഭവിക്കും; അതു വരുത്ത” എന്നു കല്പിച്ചിട്ട് നൂറ്റാണ്ടിൽ ആറു ഗ്രാമത്തിൽ ഹെ ആളും കല്പിച്ചു, ഹെ ആൾക്കു മറ്റേതൊരു ദേശവും ചെയ്തു. അതാകുന്നതു: മുപ്പിനാൽ പെരുഞ്ചെല്ലൂർ ഗ്രാമ

ത്തിൽ “അടികച്ചെരി” “കാളകാട്ടു” അങ്ങിനെ രണ്ടാ
ൾ കല്പിച്ചു, മലയിൽ നിന്നു വരുന്ന ഒട്ടേവരകളെ
തടുപ്പാൻ ഒമ്മന്ത്രം സേവിച്ചു ഒട്ടേവരകളെ തടത്തു
നിത്തുക എന്നും ആപക്ലാലത്തിങ്കൽ ഭദ്രനെ സേ
വിച്ചു ആപത്തുകളെ നീക്കുക എന്നും അരുളി ചെ
യ്ക്കു. ബ്രാഹ്മണരുടെ കർമ്മങ്ങൾക്ക് വൈകല്യമുണ്ടെ
ന്നു കണ്ടു രണ്ടാമത കാളക്കാട്ടിന്നു കല്പിച്ചിതു: സമുദ്ര
തീരത്തിങ്കന്നു വരും ജലദേവതകളെ തടുത്തു നിത്തു
വാൻ സന്മന്ത്രങ്ങളെ സേവിച്ചു സൽകർമ്മമുന്തിയെ
പ്രസാദിപ്പിച്ചു ആപക്ലാലത്തിങ്കൽ ഒറ്റയെ സേവി
ച്ചാൽ ആപത്തു നീങ്ങും എന്നുമരുളി ചെയ്ക്കു. പിന്നെ
കരികാട്ടു ഗ്രാമത്തിൽ “കാണിയൊട കാട്ടുമാടം ഇ
ങ്ങിനെ രണ്ടാൾക്കും ഒമ്മന്ത്രവും സന്മന്ത്രവും” കല്പി
ച്ചു കൊടുത്തു. പിന്നെ ആലത്തൂർ ഗ്രാമത്തിൽ “ക
ക്കാട്ട, കുഴിമന” ഇങ്ങിനെ രണ്ടാളോടും ഒമ്മന്ത്രം കൊ
ണ്ടും സന്മന്ത്രം കൊണ്ടും ജയിച്ചോളുക എന്നു കല്പി
ച്ചു. പിന്നെ ചൊവ്വരത്തിൽ പുതുക്കൊട്ട, പുതുമന
എന്നവരെയും പെരുമന ഗ്രാമത്തിൽ കല്ലുകാട്ട, ക
ക്കാട്ടുകൊളം” എന്നിവരെയും ഇരിങ്ങാടിക്കുടൈഗ്രാ
മത്തിങ്കൽ “ചുണ്ടക്കാട്ട, മൂത്തമന” ഇങ്ങിനെ രണ്ടാ
ളെയും കല്പിച്ചു. മലയിൽനിന്നു വരുന്ന ഒട്ടേവരക
ളെ തടുത്തു നിത്തുവാൻ ആറാളെ ഒമ്മന്ത്രമുന്തിയെ
സേവിപ്പാനും സമുദ്രത്തിങ്കന്നു വരുന്ന ദേവതകളെ
തടുത്തു നിത്തുവാൻ ആറാളെ സന്മന്ത്രമുന്തിയെ സേ
വിപ്പാനും ആക്കി ഇങ്ങിനെ ഉത്തമത്തിലും മദ്ധ്യമ
ത്തിലും പന്ത്രണ്ടാളുകളെ കേരളത്തിൽ സമ്പ്രദായി
കൾ എന്നു കല്പിച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം ശ്രീ പരശു

രാമൻ അരുളി ചെയ്തു, “എന്റെ വീരഹത്യാഭാഷം ആർ കൈ ഏല്ക്കുന്നു” എന്നതുകേട്ടു, ഭരദാജഗോത്രത്തിൽ ചിലർ വീരഹത്യാഭാഷം കൈ ഏല്പുതുഞ്ചെയ്തു. അവർ രാവണനാട്ടുകരെ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ ഈരിലെ പരിഷ്ക എന്നു പേരുമിട്ട് “നിങ്ങൾക്ക് ഒരീശ്വരൻ പ്രധാനമാണ്തന്നെമല്ലോ അതിന്നു സുബ്രഹ്മണ്യനെ സേവിച്ചു കൊൾക എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന അല്ലലും മഹാ വ്യാധിയും നീങ്ങി, ഐശ്വര്യവും വംശവും വളരെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കും. വാളിന്നു നമ്പിയായവരെ വിശേഷിച്ച് സേവിച്ചു കൊൾക” എന്നരുളി ചെയ്തു. വളരെ വസൂവും കൊടുത്തു. ഇക്കേരളത്തിൽ എല്ലാവരും മാതൃപാരമ്പര്യം അനുസരിക്കുന്നു എന്നിരിക്കും മാതൃപ്രീതി ഉള്ള എന്ന് നൃഃലിലുള്ള വരോട് കല്പിച്ചപ്പോൾ, എല്ലാവർക്കും മനുഃപീഡ വളരെ ഉണ്ടായി എന്നാറെ, പൈയനൂർ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ നിരൂപിച്ചു, പരശുരാമൻ അരുളിച്ചെയ്തു. പോലെ അനുസരിക്കണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു, മാതൃപാരമ്പര്യം അനുസരിക്കയും ചെയ്തു. ചില ഗ്രാമത്തിന്നു കൂട അനുസരിക്കണം എന്നു കല്പിച്ചു അതിന്റെ ശേഷം ആരും അനുസരിച്ചില്ല. പിന്നെ പരദേശത്തുനിന്നു പല വകയിലുള്ള ശ്രദ്ധരെ വരുത്തി, അവരെക്കൊണ്ടു മാതൃപാരമ്പര്യം വഴിപോലെ അനുസരിപ്പിച്ചു, അവർ നൃഃ ഗ്രാമത്തിന്നു അകമ്പടി നടക്കുന്നു എന്നും അവർക്ക് രക്ഷ ബ്രാഹ്മണൻ തന്നെ എന്നും കല്പിച്ചു.

ഇങ്ങിനെ ശ്രീ പരശുരാമൻ കർമ്മഭൂമി മലയാളം ഉണ്ടാക്കി, നൃഃ ഗ്രാമത്തിൽ ബ്രാഹ്മണൻ ഉദകദാനം

ചെയ്തു. മുമ്പിൽ നൂർ ഗ്രാമത്തിന്നും ഒരുമിച്ചു പൂവും നീരും കൊടുത്തതു അനുഭവിപ്പാൻ ജനം എന്നു പറയുന്നു. ആ കൊടുത്തതു ഓരോ ഗ്രാമത്തിലുള്ള തറവാട്ടുകാരെക്കുറിച്ചു കൊടുത്ത ഏകോദകം പിന്നെ ആറു പത്തു ഗ്രാമത്തിൽ ഹർ ഗോത്രത്തിൽ ൩൦൦൦൦ പ്രൊഫസർമാർ വാളിന്റേൽ നീർ പകർന്നു കൊടുത്തതു രാജാക്കന്മാർ അവർക്കു എന്റെ ജനം എന്നു ചൊല്ലിവിരൽ മുക്കും; മറ്റൊരാൾക്കും “എന്റെ ജനം” എന്നു വിരൽ മുക്കരുത്; അവർക്കു അനുഭവത്തിന്നു മുക്കുള്ള അപരസ്പർശം മുക്കുമ്പോൾ “എന്നിങ്ങനെയോ” എന്നു ചൊല്ലി വിരൽ മുക്കുന്നു. ഇതറിയാതെ ജനത്തിന്നു വിരൽ മുക്കിയാൽ വിരൽ നേരെ വരികയില്ല; മുപ്പത്തായിരത്തിലുള്ളവർക്കു കൊടുത്തതു ഏകോദകമല്ല; ഭൂമിയെ രക്ഷിപ്പാൻ അവരെ ആയുധപാണികളാക്കി കല്പിച്ചു.

ഇക്കേരളത്തിൽ വാഴുന്ന മനുഷ്യർ സ്വർഗ്വാസിക്യോട് ഒക്കും ദേവലോകത്തിന്നു തുല്യമായ്തീരണം എന്നും സ്വർഗ്വാഭൂതി അനുഭവിക്കേണം എന്നു വെച്ചു ശ്രീ പരശുരാമൻ ദേവേന്ദ്രനെ ഭരം കല്പിച്ചു. തപസ്സിന്നാമാദ എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. ആറു മാസം വെക്കും വേണം രാജ്യത്തിൽ അനേകം അനേകം സന്യാസികൾ ഉണ്ടാകേണം, അന്നവും പൂവും നീരും പൂവും വഴിപോലെ വേണം; ദാനധർമ്മം വെച്ചു, ഐശ്വര്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണം, ഐശ്വര്യം ഉണ്ടായിട്ടു രംഗപരസേവ വഴിപോലെ കഴിക്കേണം, ദേവപൂജയും പിതൃപൂജയും കഴിക്കേണം, അതിന്നു പശുക്കൾ വളരെ ഉണ്ടാകേണം അവർക്കിന്നു പൂവും

തണ്ണീരും വഴിക്കെ ഉണ്ടായുരേണം, എന്നിട്ടു ദേവെ
ന്ദ്രനെ ഭരം ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു വേനിൽ
കാലത്ത് ആറു മാസം വയ്ക്കു ആകുന്നതു. ദേവാലയ
ങ്ങളും ദൈവത്തിൻ കാവുകളും ഐയപ്പൻ കാവുക
ളും ഭദ്രകാളിവട്ടത്തും ഗണപതികാവിലും മറ്റും പല
രംഗപരമാരെ കുടിവെച്ചു കാവല്ലാടുകളിലും സ്ഥാന
ങ്ങളിലും. ഉഴും പാട്ടും കഴിപ്പാനും ഉത്സവം, വേല, വി
ളക്ക, തീയാട്ടം, ഭരണിവേല, ആറാട്ടു, കളിയാട്ടം, പുര
വേല, ദൈവാട്ടം, തെയ്യാട്ടു, ദൈവമാറു, തണ്ണീരമൃതം,
താലപ്പൊലി, പൈയാവിശാഖം, മാഹാമവ, മാമാങ്ങ
വേല എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള വേലകൾ കഴിപ്പാനായ്ക്കൊ
ണ്ടു, ആറു മാസം വേനിൽ വെളിച്ചവും കല്പിച്ചി
രിക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ശ്രീ പരശുരാമൻ പടക്കുപെട്ടൊരു
കർമ്മഭൂമിയിങ്കൽ ഭൂദേവന്മാർ പുലർകാലെ കളിച്ചു ന
ന്നായിരുന്നു കൊണ്ടു തങ്ങളുൾക്കുള്ള നിയമാദി ക്രിയ
കൾ ഒക്കെയും കഴിച്ചു മറ്റും മറ്റാ ലോകക്കും വരുന്ന
അല്ലലും മാഹാ വൃഷ്ടികളും ഒഴിപ്പാൻ ചെയ്യേണ്ടും
രംഗപരസേവകൾ, മോമവും ധൂനവും ഭഗവതി
സേവ, പൂജാഞ്ജലി, അന്ത്യമസ്കാരം, ത്രികാലപൂ
ജ, ഗണപതിമോമം, മൃത്യുഞ്ജയം, മൂന്നു ലക്ഷം സ
ഹസ്രനാമം, ധാന്യപന്തരം, ഗ്രഹശാന്തി, സഹസ്ര
ഭോജനം എന്നിങ്ങിനെ അനേകം രംഗപരസേവക
ൾ കഴിച്ചു സുകൃതം വർദ്ധിപ്പിക്ക എന്നു ശ്രീപരശുരാ
മൻ വേദബ്രാഹ്മണരോട് അരുളിച്ചെയ്തും “രംവ
ണ്ണ” എന്നു വേദബ്രാഹ്മണരും കൈ ഏല്ക്കുകയും
ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ, കേരളത്തിങ്കൽ

— ൧൩ —

വാഴുന്ന മനുഷ്യർ സ്വർഗ്വാസികൾക്കു തുല്യം പോൽ
എന്നു കേട്ടു, പല ദിക്കിൽനിന്നും പല പരിഷയിലു
ള്ള ബ്രാഹ്മണരും കേരളത്തിൽ പോന്നു വന്നതിന്റെ
ശേഷം, ശ്രീ പരശുരാമൻ അവരെ പല ദിക്കിലും ക
ല്പിച്ചിരുന്നതി, പല ദേശത്തും പല സ്ഥാനങ്ങളും ക
ല്പിച്ചു കൊടുത്തു. വേദബ്രാഹ്മണർ അർദ്ധബ്രാഹ്മണ
രെ കൊണ്ടു ഭൂമിദാനം വാങ്ങി, അവരുടെ പേക്ക് ഓ
രൊ ദേശമാക്കി ദേശത്തിൽ ഓരോരു ക്ഷേത്രം ചമ
ച്ചു, പ്രതിഷ്ഠ കഴിച്ചു, ബിംബത്തിങ്കൽ പൂജയും ശിവ
വേലിയും കഴിച്ചു, നിറമാലയും ചാത്തി, തങ്ങൾക്ക്
ഗ്രാമത്തിൽ സ്ഥാനദൈവത്തേയും സ്ഥലപരദേവ
തമാരെയും കുടിവെച്ചു, ഊപ്പുള്ളിദൈവത്തെ കുടിവെ
ച്ചു. അവിടവിടെ ചെയ്യിപ്പിക്കേണ്ടു വേലയും വിള
ക്കും ഊട്ടും തിറയും കൊടുപ്പിച്ചു, പല ദിക്കിൽനിന്നും
ശുഭരെ വരുത്തി ഇരുത്തി, അവർക്ക് പല മയ്യോദയും
കല്പിച്ചു കൊടുത്തു; ദേശത്തു അടിമയും കുടിമയും ഉ
ണ്ടാക്കി, അടിയാരെയും കുടിയാരെയും രക്ഷിച്ചു, തറ
യും സങ്കേതവും ഉറപ്പിച്ചു, തറയകത്ത് നായന്മാരെ
കല്പിച്ചു, അവരെ കൊണ്ടു ഓരൊ കണ്ണും കൈയും ക
ല്പനയും കല്പിച്ചു, അവകാശത്തിന്നു താഴ്ചയും വീഴ്ച
യും വരാതെ പരിപാലിച്ചു, കുടിയാക്ക് കീഴാശ്ശൂരും ത
ങ്ങൾക്ക് മേലാശ്ശൂരും മേലാഴിയും കുടിയാക്ക് കാണെ
വും തങ്ങൾക്ക് ജനവും കല്പിച്ചു, കാണെജനമയ്യോദയും
നടത്തി, ബ്രാഹ്മണാചാരവും ശുഭമയ്യോദയും കല്പിച്ചു,
ഊരിൽ ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇല്ലവും തീ
പ്പിച്ചു, തങ്ങൾക്കുള്ള ദേവപൂജയും പിതൃപൂജയും ക
ല്പിച്ചു, നേരും ന്യായവും നടത്തി, നൂറു ഗ്രാമത്തിലുള്ള

വേദബ്രാഹ്മണരെ ആനന്ദിപ്പിച്ചു, ദാനധർമ്മങ്ങളും ചെയ്തു, അങ്ങിനെ ഇരിപ്പു മുപ്പത്തൊന്നായിരത്തിലുള്ളവർ അർദ്ധബ്രാഹ്മണർ ഭൂമിദാനം വാങ്ങുകകൊണ്ടും വീരഹത്യാഭോഷത്തെ പരിഗ്രഹിക്കുകകൊണ്ടും പാതിബ്രാഹ്മണന്മാർ കുറഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. അർദ്ധബ്രാഹ്മണർ ആയുധപാണികളായി പാട്ടു നടക്കയും പടകൂടുകയും അകമ്പടി നടക്കുകയും ചെയ്തു; അതുകൊണ്ടു വാൾ നമ്പിയായതു. പട്ടിണി നമ്പിക്ക് ശംഖും കുടയും അല്ലാതെ, മരണായുധമില്ല; അവന്നു ഒരു സങ്കടം ഉണ്ടായാൽ കള്ളക്കടവിൽ ചെന്നു കൊത്തുന്ന കാട്ടിയാലും കൊന്നാലും ശംഖും വിളിച്ചു പട്ടിണി വെച്ചു പാക്കുകെ ഉള്ളു; വാൾനമ്പിയെ കൂടെ സമീപത്തിൽ നിർത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇനി മേലിൽ ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങളിൽ അന്യോന്യം ഓരോരെ കൂറു ചൊല്ലിയും സ്ഥാനം ചൊല്ലിയും വിവാദിച്ചു, കർമ്മവൈകല്യം വരുത്തി, കർമ്മഭൂമി ക്ഷയിച്ചു പോകരുത എന്നു കല്പിച്ചു, നൃപലിനെയും പെരിഞ്ചെല്ലൂരിൽനിന്നുള്ള മുച്ചായിരം തൊട്ടു നൂറുശതത്തിലുള്ളവരെയും പല ദിക്കിൽനിന്നും പല പരിഷയിൽ പോന്നു വന്ന ബ്രാഹ്മണരെയും ഒരു നിലയിൽ കൂട്ടി, അവരോടരുളിച്ചെയ്തു, “ഇനി സ്വപ്നകാലം ചെല്ലുമ്പോൾ, അന്യോന്യം പിണങ്ങും അതു വരുത” എന്നു കല്പിച്ചു, നൃപ ഗ്രാമത്തിന്റെ കുറവും തീർത്തു നടപ്പാൻ നാലു കഴകത്തെ കല്പിച്ചു. അതാകുന്നതു: മുനിനാൽ പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, പിന്നെ പൈയന്നൂർ പിന്നെ പറപ്പൂർ, പിന്നെ ചെങ്ങന്നിയൂർ, മുപ്പത്തൊന്നായിരത്തിലുള്ളവർ വളരെ കാലം രാജ്യം രക്ഷിച്ചതിന്റെ

— ൧൫ —

ശേഷം ഓരോരൊ കൂറ ചൊല്ലിയും ദേശം ചൊല്ലിയും തങ്ങളിൽ വിവാദിച്ചു, നാട്ടിൽ ശിക്ഷാരക്ഷ കറഞ്ഞു കാണെ ഫേതുവായിട്ട, ബ്രാഹ്മണർ എല്ലാവരും കൂടി നിരൂപിച്ചു കല്പിച്ചു, നാലു കഴകത്ത് ഓരൊരുത്തർ രക്ഷാപുരുഷരായിട്ട മൂവ്വായ്ക്കേക്ക് മൂവ്വായ്ക്കേക്ക് അ വരോധിപ്പാൻ ഈ നാലു കഴകവും കൂടിയാൽ മതി എന്ന പ്രവസ്ത വരുത്തി, നാലു കഴകവും അകല ത്താകകൊണ്ടു കായ്ത്തീന്നു കാലവിളംബനമുണ്ടെ ന്നവിക; നാലു കഴകത്തിന്റെ കറവു തീർത്തു നടപ്പാൻ പെരിഞ്ചെല്ലൂർ ഗ്രാമത്തിൽ രു ദേശത്ത നാലാൾ തന്നെ കല്പിച്ചു. ഈ നാലിൽ ചെങ്ങനിയൂർ നൂര ഗ്രാമത്തിൽ കൂടാ എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ആ പറയുന്ന ജനം വഴിപോലെ അറിഞ്ഞതുമില്ല. ഇതു പറവാൻ കാരണം: ചെങ്ങനിയൂർ കഴകത്തിലുള്ളവർ ഒക്കത്തക്ക ഒരു കല്പന ഉണ്ടായാൽ നൂരലിന്നും കൂട ക്ഷേത്രസംബന്ധം കൊടുത്തു. അവിടെ ചില തമിഴർ വന്നു നിറഞ്ഞു. ആ വന്ന തമിഴരും അവിടെയുള്ള ബ്രാഹ്മണരും തമ്മിൽ ഒരു ശവം ദഹിപ്പിക്കുകൊണ്ടു തങ്ങളിൽ ഇടഞ്ഞു, തമിഴ്ക്ക് സംസ്കരിക്കായതുമില്ല. അതിന്റെ ശേഷം തമിഴർ ഒക്കത്തക്ക നിരൂപിച്ചു അവിടെ ഉള്ള ജനത്തെയും അറുപതുനാലിൽ ക്ഷേത്രസംബന്ധം കൊടുത്തിട്ടുള്ളവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, ശവം പുഴയിൽ വലിച്ചിട്ടു കളകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു ചെങ്ങനിയൂർ കഴകത്തിലുള്ളവരെന്നു കൂടുക ഇല്ല എന്നു ചിലർ പറയുന്നു; തമിഴരായതു എങ്ങിനെ എന്നും അവർക്ക് ബ്രഹ്മഹത്യാ ഉണ്ടായതു എങ്ങിനെ എന്നും ഈശ്വരനും അറിഞ്ഞു കൂടും.

വിശേഷിച്ച് ഈ കല്പിച്ച നാലു കഴകത്തിലും ഓരോരുത്തൻ മൂവാണ്ടേക്ക് മൂവാണ്ടേക്ക് രക്ഷാപുരുഷനായിട്ട് രക്ഷിപ്പാനാകുമ്പോൾ രക്ഷാപുരുഷനും അവനോട കൂടനടക്കുന്നവക്കും അനഭവത്തിനായി കൊണ്ട എല്ലാവരുടെ വസ്തുവിന്മേൽ ഷാപഭാഗത്തെ ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ വളര കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം അന്നന്നു അവരോടിച്ചു നടക്കുന്നവർ അവരോധനമ്പി എന്നു ചൊല്ലുന്നു. അവരോധനമ്പിയാകുന്നത്: കാഞ്ഞൂർ കിണാങ്ങാടു കരിങ്ങംവള്ളി എന്നിങ്ങിനെ തെക്കു വടക്കു വസ്തുവുള്ള പരിഷ് പലരുമുണ്ടു. അതല്ലാതെ തെക്കും വടക്കും തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിട്ടുമുണ്ടു.

ഇങ്ങിനെ അവരോടിച്ചു നടക്കും കാലങ്ങളിൽ “തനിക്ക് തനിക്ക് മൂവാണ്ടേക്കല്ലൊ ഉള്ളു; അതിന്നിടെക്ക് വസ്തു ഉണ്ടാക്കുക അത്രെ വേണ്ടുവത” എന്ന് കല്പിച്ചു നാട്ടിലുള്ള പ്രജകളെ ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി, കോഴ കൊണ്ടു അത്ഭുതം തിരിപ്പിക്കയും നിധി സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്തു മുഴുത്തു. ഇങ്ങിനെ സ്വപ്നകാലം ചെല്ലുമ്പോൾ “ഈ അവരോടിച്ച പരിഷ്കാരത്തോടുകൂടി തെക്കുവടക്കുള്ള വസ്തു ഒക്കയും അതു വരരുത എന്നു കല്പിച്ചു ഐകമത്യപ്പെട്ടു, നാം ഓരോരൊ രാജാവിനെ ഉണ്ടാക്കമാറു എന്നു കല്പിച്ചു. ഈ അവരോടിച്ച നമ്പികൾക്ക് ജന്മത്തിന്നു ജന്മം ചൊല്ലി, വിരൽ മുക്കണം എന്നു വരികിൽ അവക്ക് ജന്മത്തിന്നു കഴിവില്ല; മറ്റൊരവക്ക് മുക്കിയാൽ അതു കണ്ടു നടക്കെ ഉള്ളു.

[ബ്രാഹ്മണർ തിരുനാവായി മണപ്പുറത്തു കൂടി ഒരു സഭയായി നിരൂപിച്ചു, ഇനിമേലിൽ പത്തര

— ൧൭ —

ഗ്രാമത്തിൽ ഓരൊരുത്തർ പന്തീരാണ്ടു പന്തീരാണ്ടു നാടു പരിപാലിക്കു എന്നു നിശ്ചയിച്ചു, തൃക്കാരിയൂർ തൃക്കാട്ടിന്നുംരക്ഷാപുരസ്കാരമായി വാൾ എടുപ്പാൻ അവരോടിച്ചു കല്പിച്ചപ്പോൾ, ഞാൻ എന്നും ഞാൻ എന്നും തമ്മിൽ വിവാദിച്ചതിന്റെ ശേഷം എല്ലാവരും കൂടി നിരൂപിച്ചു, ഇനിമേൽ ബ്രാഹ്മണൻ നാടു പരിപാലിച്ചാൽ നാട്ടിൽ ശിക്ഷാരക്ഷ ഉണ്ടാകയില്ല. ഇനി നാടു പരിപാലിപ്പാൻ ഒരു രാജാവു വേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു, രാജാവിനെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ നൃശ ഗ്രാമത്തിന്റെ കറവു തീർത്തു; പന്നിയൂർ, പറപ്പൂർ, പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, ചെങ്ങനിയൂർ ഈ നാലു കഴക്കും കൂടിയാൽ മതി എന്ന വ്യവസ്ഥ വരുത്തി, രാ കഴകവും ഒരു സഭയായിരുന്നു നിരൂപിച്ചു പുറപ്പെട്ടു, പരദേശത്തു ചെന്നു, കെയാപുരത്തിങ്കൽനിന്നു കെയചെരമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നു, കേരളം എന്ന പ്രദേശത്തുവെച്ചു വാഴിച്ചു.

൨ പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലം.

൧. ആദ്യ പെരുമാക്കന്മാർ.

അനന്തരം രാജാവിനെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ അവർ ഒക്കത്തക്ക പരദേശത്തു ചെന്നു, ഒരു ക്ഷത്രിയനേയും ക്ഷത്രിയ സ്ത്രീയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നു. ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയെ ബ്രാഹ്മണൻ വിവാഹം ചെയ്തിരിപ്പു. അതിലുണ്ടാകുന്ന സന്തതി ക്ഷത്രിയരെ ആകുന്നതെന്നൊരുമിച്ചു സമയം ചെയ്തു. ആ പരപ്പു കുറ

— ൧൮ —

ത്തേന്നു പറവാൻണ്ടു: അതു വേണ്ടാ വിശേഷിച്ചു
അന്നു കൊണ്ടുവന്ന ക്ഷത്രിയന്നു ചേരമാൻ-കേര
ളൻ പെരുമാൾ എന്ന പേരാകുന്നതു. ഇത് മലനാ
ട്ടിലെ രാജാവ്. ചോഴമണ്ഡലത്തിലെ രാജാവു ചോ
ഴപ്പെരുമാൾ, പാണ്ടിമണ്ഡലത്തിലെ രാജാവ് പാ
ണ്ടിപ്പെരുമാൾ എന്നും കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ എ
ന്നും ചൊല്ലുന്നു ഇങ്ങിനെ പെരുമാക്കുമാരാകുന്നതു
മലനാടു കൊണ്ടു രു ഖണ്ഡം, ഗോകണ്ഠത്തിൽ
നിന്നു തൃശ്ശൂരിൽ പെരുമ്പുഴയോളം തൃശ്ശൂരോളം. പെ
രുമ്പുഴക്കൽനിന്നു പുതുപട്ടണത്തോളം കൂവരോളം.
* പുതുപട്ടണത്തിൽ നിന്നു കുന്നറിയോളം കേരള
രോളം. കുന്നറിയ്ക്കൽനിന്നു കന്യാകുമാരിയോളം മൂ
പ്പിങ്കരോളം ഇങ്ങിനെ രു ഖണ്ഡത്തിന്റെയും പേർ.
കേരളത്തിൽ ൧൧ അനാചാരം, പരദേശത്തു ൨൨ അ
നാചാരം.

മുമ്പിന്നു രാജാവിനെ കൊണ്ടുവന്നു വെക്കു
മ്പോൾ, ബ്രാഹ്മണൻ കൈ പിടിച്ചു സമയം ചെയ്തു
ഇപ്രകാരം “ഞങ്ങളാൽ സാധ്യമല്ലാത്തതിനെ സാ
ധിപ്പിച്ചു രക്ഷിച്ചു വെപ്പു. ഞങ്ങൾ അന്ത്രായപ്പെ
ട്ടാലൊ ആപത്തുകൾ ഉണ്ടായാലൊ അന്നു ഞങ്ങൾ
രാജ്യകാര്യങ്ങൾ തന്നെ വ്യാപരിക്കും പൊൾ, അത്
എന്ത് നിങ്ങൾ എന്നെ കല്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം നി
ങ്ങൾ തന്നെ വ്യാപരിക്കുന്നു എന്നു രാജാ പറക മാ
ത്രം ഉണ്ടു. ബ്രാഹ്മണരോട് ചോദ്യം വേണ്ട” എന്നി
ട്ട് ഇന്നും ഓരോ അപരാധങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ “നിങ്ങ
ൾ തങ്ങൾ തന്നെ വ്യവഹരിക്കുന്നു എന്തു നിങ്ങൾ

* മൂപ്പിങ്കരോളം എന്നും ചൊല്ലുന്നു.

നമോട് അന്ത്രായപ്പെടാത്തു” എന്നു പറക മാത്രം ഉണ്ടു. അതു നടയത്തെ സമയകാരണം മറ്റുള്ള രാജ്യത്തിങ്കൽ രാജാവെ അന്വേഷിച്ചു പോകേണ്ടു; കേരളത്തിൽ ഇതൊക്കെയും ഉദ്ധരിച്ചിട്ട് എല്ലാവരും രാജാവിന്നു അനുഭവിപ്പാൻ വസ്തു കൊടുക്ക ചെയ്യതു. അധിമത്രത്തിലിരുന്നു ൧൪ ഗോത്രത്തിങ്കലെ ബ്രാഹ്മണർ കൂടി നെൽവീഴ്ന്നി (നീർ വീഴ്ന്നി നല്ല പൂത്തികൊടുത്തു; അത് ഇന്നും വിരത്തിപ്പൂത്തി എന്നു ചൊല്ലുന്നു. രാജഭാഗം ചില ദിക്കിൽ കൊടുത്തതു ചില ദിക്കിൽ ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങൾക്ക് തന്നെ എന്നു കല്പിച്ചു, ചില ദിക്കിൽ ക്ഷേത്രം പ്രധാനമായി രാജാവിന്നു അനുഭവം. രാജാവിന്നു അരയിരിക്ക സ്ഥാനവും കൊടുത്തു; അല്ലൂർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ പെരുങ്കോവിലകം എന്നു കല്പിച്ചു.

കേയപേരുമാളും ബ്രാഹ്മണരുമായി അന്ത്രായം കൈ പിടിച്ചു പല സമയവും സത്യവും ചെയ്തിട്ടത്രെ മലനാടു വാഴുവാൻ കല്പിച്ചതു. പിന്നെ മലനാട്ടിൽ അപ്പേരുമാൾക്ക് രാജഭാഗം വിരത്തിയും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. പെരുമാൾക്ക് എഴുന്നള്ളി ഇരിപ്പാൻ തളിപ്പറമ്പിന്നു വടക്ക് തലയൂർ എന്ന പ്രദേശത്ത് ഒരു കോവിലകം രീത്തു, പരശുരാമൻ ഭൂമി കേരളം വഴിപോലെ പരിപാലിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു, പന്തീരാണ്ടു വാഴുവാൻ കേയപ്പേരുമാളെ കൈപിടിച്ചിരുന്നതി, ഭൂമൗ ഭൂപോയം പ്രാപ്തം എന്നു കവി. * ൪൯൪൧ കവി, ൨൧൩ ക്രിസ്താബ്ദം. ആ പെരുമാൾ പൂ സംവത്സരം ൪ മാസവും നാടു പരിപാലിച്ചശേഷം ആ പെരുമാളുടെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം പന്തീരാണ്ടു

കഴിഞ്ഞശേഷം അപ്പൊരുതമായും ബ്രാഹ്മണരുമായി അടിയന്തരം കലിച്ച്. ഇങ്ങിനെ കേയപ്പൊരുതമാളുടെ വാളു കഴിഞ്ഞു, സ്വർഗ്ഗത്തിന്നു എഴുന്നള്ളിയ ശേഷം ചൊഴമണ്ഡലത്തിങ്കൽ നിന്നു ചൊഴപ്പൊരുതമാളെ കൂട്ടി കൊണ്ടു പോന്നു, കേരളത്തിങ്കൽ ൧൨ ആണ്ടു വാണു പരിപാലിപ്പാൻ കലിച്ച് വാളു കഴിച്ചു, പെരുമാൾ എഴുന്നള്ളി ഇരിപ്പാൻ ചൊഴക്കര എന്നൊരു കോവിലകവും തീർത്തു) ൧൦ സംവത്സരവും ൨ മാസവും വാണതിന്റെ ശേഷം ചൊഴമണ്ഡലത്തിങ്കലെ ക്കു എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം പാണ്ടിമണ്ഡലത്തിങ്കന്നു പാണ്ടിപ്പൊരുതമാളെ കൂട്ടി കൊണ്ടു പോന്നു പാണ്ടിവമ്പന എന്ന പ്രദേശത്ത് കൈ പിടിച്ചിരുത്തി വാളു കഴിച്ചു. ആ പെരുമാൾ ആകട്ടെ അവിടെ ഒരു കോട്ടപ്പടിയും തീർത്തു. ൯ സംവത്സരം നാടു വാണശേഷം, പാണ്ടിമണ്ഡലം രക്ഷിപ്പാനായില്ല” എന്നു കലിച്ച് പാണ്ഡി മണ്ഡലത്തിൽ നിന്നു ആൾ പോന്നു വന്നതിന്റെ ശേഷം ആ പെരുമാൾ പാണ്ടിമണ്ഡലത്തിന്നു എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു.

മുമ്പിൽ ഭൂതരായ പാണ്ഡ്യ പൊരുതമാൾ എന്ന ഒരാൾ കേരളം വാണിരുന്നു, അയാളുടെ ശരീരരക്ഷയ്ക്കും ഭൂപ്രവൃത്തിക്കും രണ്ടു ഭൂതങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഈ പെരുമാൾ രാജ്യഭാരം ചെയ്തു പോരുന്ന കാലത്ത് ബ്രാഹ്മണർക്കു ഇദ്ദേഹത്തോടു വൈരം വർദ്ധിച്ചു വശമായി, ഇദ്ദേഹത്തെ ഏതുപ്രകാരം എങ്കിലും കുല ചെയ്യണം എന്നു വിചാരിച്ചു, അവർ ആഭിചാരം ചെയ്തു നോക്കിയതിൽ, ഈ ഭൂതങ്ങളുടെ സഹായം

ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ ആ പെരുമാളെ കൊന്നുകൊ
ട്ട്യാൻ പ്രയാസം തന്നെ എന്നു കണ്ടു, ആ ഭൂതങ്ങളെ
അകറ്റേണ്ടതിന്നു ഒരു ചതിപ്രയോഗം ചെയ്യേണം
എന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഒരു ഭട്ടത്തിരി ഞാൻ ചെന്നു
ഭൂതങ്ങളെ അകറ്റി കൊന്നേച്ചു വരാം എന്നു ശപ
ഥം ചെയ്തു പുറപ്പെട്ടു, പെരുമാളുടെ അടുക്കെ ചെന്നു,
ചതുരംഗം വെച്ചു, പെരുമാളെ തോല്പിച്ചു, ഓരൊരുവാ
തു വെച്ചു ജയിച്ചു തുടങ്ങി. അങ്ങിനെ ഒരു വരെക്ക്
ഈ ഭൂതങ്ങൾ രണ്ടും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗ്യ പ്രപു
ത്തി ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം അടിമയായി എടുത്തു, ആ ഭൂ
തങ്ങളോടു “നിങ്ങൾ ചെന്നു സമുദ്രത്തിൽ എത്ര തിര
വരുന്നണ്ടു എന്നു നോക്കി കണ്ടുകൊണ്ടു വരുവി
ൻ” എന്നു പറഞ്ഞയക്കയും ചെയ്തു. ഭൂതങ്ങൾ സ്
മുദ്രകരയിൽ ചെന്നു തിര എണ്ണി ഒട്ടക്കം കാണാതെ
അവിടെ തന്നെ നിന്നുപോയി, പിന്നോക്കി വന്ന
തുമില്ല. അന്നു വൈകുന്നേരം പെരുമാളെ കല ചെയ
യേണം എന്നു ശേഷം ബ്രാഹ്മണരെ അറിയിച്ചാ
റെ, ബ്രാഹ്മണർ ൧൦ ഗ്രാമക്കാരും തികഞ്ഞ ആയുധ
പാണികളായി കോവിലകത്ത് ചെന്നതിന്റെ ശേ
ഷം ഈ ഭട്ടത്തിരി വധിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ “ഹിം
സചെയ്ത ഭോഷം ഉണ്ടല്ലോ” എന്നു വിചാരിച്ചു നാം
പടിമേലിരുന്നു കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു വേറെ ഒരു
പടിമേൽ കുത്തിയിരുന്നു; അന്നു തുടങ്ങി നമ്പിടി എ
ന്ന പേരുകയും ചെയ്തു. ആയതത്രെ കക്കാട്ടുകാരണ
പ്പാടു എന്ന നമ്പിടി ആകുന്നത്).

ഭൂതരായർ എന്ന പേർ വരുവാൻ സംഗതി കേര
ളമാഹാത്മ്യം അദ്ധ്യ. ൯൦ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പാണ്ഡ്യ

ഭൂപസ്സമാഗത്രസെന്നാഭിഭൂതസങ്കലൈ ഇത്യാദി. ആ പാണ്ഡ്യൻ മലയാളത്തെ ഭൂതസൈന്യങ്ങളോട് വന്നാക്രമിച്ച് ഭൂതനാഥൻ എന്ന അമ്പലത്തേയും അങ്ങാടിയേയും നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കുമ്പോൾ, പരശുരാമൻ അവനോടു, യുഷ്ണാകഞ്ചതു മൽഭൂമാവേവം ആഗമനം പൂഥാ എന്നും ആദിത്യായ മയാദത്താ. ഞാൻ ആദിത്രിവർമ്മൻ എന്ന തെക്കെ രാജാവിന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നും കോപിച്ചു പറഞ്ഞ ശേഷം യുദ്ധം ഉണ്ടായിട്ടു ഭൂതങ്ങൾ തോറ്റു ഭൂതപാണ്ടി എന്ന സ്ഥലം നാടതിരായുമാകയും ചെയ്തു.

കലിയുഗത്തിന്റെ ആരംഭം തുടങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ വന്നതിക്രമിക്കയാൽ, നൂറു ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ ഓരൊരൊ രാജാവിനെ കല്പിക്കണം എന്നു ശ്രീ പരശുരാമനോട് ഉണർത്തിച്ചാറെ, ശ്രീ നാവാകേഷത്രത്തിങ്കൽ തിരുനാവായി ഭഗവാന്റെ ഉത്സവത്തിന്നായ്ക്കൊണ്ടു ഗംഗാദേവി എഴുന്നള്ളും ദിവസം സ്നാനം ചെയ്തു, ഭൂമിക്ക് ഷാലഭാഗവും കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് തെളിഞ്ഞ ആളെ രാജാവാക്കി, പെരാറ്റിലെ വെള്ളം കൊണ്ടഭിഷേകവും ചെയ്തുകൊള്ളുക എന്നരുളിച്ചെയ്തു. ശേഷം ശത്രുസംഹാരത്തിന്നും ക്ഷേത്രരക്ഷയ്ക്കും പരശുരാമൻ ഭദ്രകാളിയുടെ വാൾ വാങ്ങി, ബ്രാഹ്മണരുടെ പക്കൽ കൊടുപ്പതും ചെയ്തു. അവർ എല്ലാവരും കൂടി ചോഴമണ്ഡലമാകുന്ന രാജ്യത്തിങ്കൽ ചെന്നു കേരളൻ എന്ന പേരായിരിക്കുന്ന തുളുനാട്ടിൽ പറയുന്ന പൂത്താത്തം ഭൂതാളപാണ്ടി എന്നൊരു ധനവാൻ ഭൂതസഹായം കൊണ്ടു തുളുനാട്ടിൽ കപ്പൽ വഴിയായി പോയി വന്നു, പെരക്കൂരിൽ രാജാവായ ശേഷം. ജൈനരിൽ

൧൨ കന്യാകുമാരൻ പരിഗ്രഹിച്ചു, അർപ്പണമെടുത്തു കൈകൾ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു, അപ്പോൾ അദ്ദേഹം വിട്ടുപോയപ്പോൾ; മരുമക്കത്തായം എന്ന അനാചാരത്തെ കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

രാജാവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു കൽക്കടവുഴ മാലമാകുന്ന കുടമാസത്തിൽ പുയത്തുനാൾ പേരാറിൽ സ്നാനം ചെയ്തു, അഗസ്ത്യമഹർഷിയുടെ ഹോമ കണ്ഡത്തിൽനിന്നു തീർത്ഥം ഒഴുകി, സമുദ്രത്തിൽ കൂടിയിരിപ്പൊരു പുണ്യ നദിയാകുന്ന പേരാറിക്കര നാവാകേയംതടത്തിൽ ഇരുന്നു. പാകയൂർ ആസ്ഥാന മണ്ഡപത്തിന്മേൽ ഇരുത്തി, ശ്രീ പരശുരാമൻ ഭാഗം ചെയ്തു, ഭൂമിക്ക് രാജാവേക്കി അഭിഷേകവും ചെയ്തു. അങ്കവും, ചുങ്കവും, വഴിപിഴയും, അമ്പവാരിയും, ഐശ്വര്യമൂലം, ചെങ്കൊമ്പുകടകൻ, പുളിനരിവാൽ, കിണററിൽപന്നി, ആററ്റിരുത്തുക, കടൽവാങ്ങിയ നിലം, തലപ്പാകടൽ ചുങ്കവും ഇക്കേരളത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിൽ ശിലവും മുളവും ഈ വകകൾ എപ്പോഴൊപ്പമുണ്ടാകും പരശുരാമൻ കേയംതടത്തിൽ സാക്ഷിപ്പെട്ടതായി ഭദ്രകാളി തങ്ങളുടെ പക്കൽ തന്ന വാളും കൊടുത്തു. തങ്ങളുടെ ഭാഗമാരെ കൊണ്ടു ചെങ്കവും ചെങ്കിപ്പിച്ചു. തുക്കടമതിലകത്തു രാജധാനി ഉണ്ടാക്കി. അവിടെ ഇരുന്നു കേരളവും വഴിപോലെ ൧൨ ആണ്ടു രക്ഷിച്ചു, തന്റെ രാജ്യത്തിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു. ആ രാജാവിന്റെ ഗുണാധിപ്യം കൊണ്ടു കേരളം എന്നു പേരുണ്ടായി. പിന്നെ ബ്രാഹ്മണൻ പാണ്ടിരാജ്യത്തിൽ ചെന്നു പാണ്ടിയൻ എന്ന ചെങ്ങൻ ആകുന്ന രാജാവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു, മുന്തിലത്തെ പോലെ അഭിഷേകവും ചെയ്തു. ആ രാജാവ് ൧൨

ആണ്ടു രക്ഷിച്ചു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം, കണക്കു പറയിച്ചു വാളും വെപ്പിച്ചു, രാജാവിനെ പാണ്ടിരാജ്യത്തിങ്കൽ കൊണ്ടാക്കി. ചോഴമണ്ഡലത്തിൽ ചെന്നു ചൊഴിയൻ എന്ന പേരുകാരൻ രാജാവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു, ആ രാജാവ് ൧൨ ആണ്ടു കാലം കേരളം രക്ഷിച്ചു. പിന്നെ പാണ്ടിരാജ്യത്തിങ്കൽ കലശലായി വരുന്ന പേരുണ്ടായ പെരുമാൾ.

ഇങ്ങിനെ മലനാടു രക്ഷിപ്പാൻ കല്പിച്ച അന്നത്തരം രാജാവു സ്വപ്നകാലം ചെല്ലുമ്പോൾ ആശ്രമിച്ച പോക്കും അതു വരാതെ ഇരിപ്പാൻ കേരളത്തിൽ ൧൩൦ കാൽ നോക്കി കണ്ടു. ൧൩൦ കാൽകൊണ്ടു ൧൭ നാടാക്കി, അതുകൊണ്ടു രാജകാര്യങ്ങൾ കൂടി നിരൂപിച്ചു ഉള്ളു. താൻ തന്നെ പ്രാപരിക്കരുത് എന്നു കല്പിച്ചു, നിത്യ കാര്യങ്ങൾ രാജാവോട് കൂടി പ്രവൃത്തിച്ചു, കോവിലകത്തിൻ സമീപത്തു തന്നെ, ൪ കഴകത്തിന്നു കല്പിച്ച പരിഷെക്ക ഇരിപ്പാൻ ൪ തളിയും തീർത്തു. മേത്തളി, കീഴ്ത്തളി, നെടിയത്തളി, ചിങ്ങപ്പുരത്തളി ഇത്തളിയിൽ ഇരുന്നു രക്ഷിക്കുന്നത് തളിയാതിരിമാർ എന്നു പേരുള്ളവർ; കീഴ്ത്തളി, ഐരാണിക്കടത്തിന്നു, ചിങ്ങപ്പുര, ഇടങ്ങാടിക്കടത്തിന്നു നെടിയത്തളി, പറവൂർ, മേല്പുളി, മൂപ്പിക്കുളം ഇങ്ങിനെ ൪ തളി ആകുന്നു. പന്നിയൂർ, പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, ചെങ്ങനിയൂർ, ഇവ ഒക്കെ തങ്ങളിൽ അകലത്തായാൽ, പറവൂരുടെ സമീപത്തുള്ള ഐരാണിക്കടത്തും മൂപ്പിക്കുളത്തും ഇരിക്കുന്നിടത്തും പറവൂരോട് കൂടി ൪ കഴകം എന്നു പേരുണ്ടായി. ഇത് നാലും പെരുമാക്കന്മാർ രക്ഷിക്കും കാലത്തു കല്പിച്ചതു മറ്റൊരു കഴകം പരശു

രാമന്റെ കാലത്തുണ്ടായു. തളിയാതിരിമാർ കാലത്തീ
ട്ട് എഴുതേണ്ടുപൊം തളിയാതിരിത്തീട്ട് എന്നു എപ്പോ
ഴും എഴുതേണ്ടു. തളിയാതിരി അവരോടും പൂക്കു തോ
ന്നിപ്പോയതു: കരിങ്ങപ്പള്ളിസ്വരൂപവും കായ്കുക്കി
ൽ സ്വരൂപവും കരിമുക്ക ഇളമ്പര കോട്ടസ്വരൂപ
വും. ഇച്ചൊല്ലിയ സ്വരൂപങ്ങളിൽ ഇളമയായിരിക്ക
ന്നവർ തളിയാതിരിമാരായ കാരണം: രാജാവിന്നു മല
നാട്ടിൽ ഷാഹുദാഗം കൊടുത്തിട്ടില്ല, പൂത്തിയെ കൊടു
ത്തിട്ടുള്ള: എല്ലാവരുടെ വസൂവിനേലും ഷാഹുദാഗം
രക്ഷാപുരുഷന്മാർ അനുഭവിച്ചു; രണ്ടാമത് തളിയാ
തിരിമാർ അനുഭവിച്ചു. പിന്നെ ചാത്തിരക്കായി ക
ല്പിച്ചു വെക്കയാൽ ഇന്നും ചാത്തിരക്ക് * ആയതുണ്ടു.

ഇങ്ങിനെ രാജാവും തളിയാതിരിമാരുമായി രക്ഷി
ച്ചു സ്വപ്നകാലം കഴിഞ്ഞ ശേഷം, പയസ്വിനി പെ
രുമ്പുഴക്ക് വടക്ക് ൩൨ ഗ്രാമവും, അതിന്റെ തെ
ക്ക് ൩൨ ഗ്രാമവും തങ്ങളിൽ കൊള്ളിക്കൊടുക്കയും മുറി
ച്ചു. തെക്ക് ൩൨ ആകുന്നത്: കരുമാൻ പുഴയ്ക്കു വട
ക്ക് ഗ്രാമം ൧൦. അതിന്നു വിവരം. ൧ പയ്യന്നൂർ, ൨. പെ
രിഞ്ചെല്ലൂർ, ൩. കരിക്കാട്ടു, ൪. ഈശാനിമംഗലം, ൫. ആ
ലത്തൂർ, ൬. കരിന്തൊളം, ൭. തൃശ്ശിവപേരൂർ, തൃച്ചമ്പേ
രൂർ, ൮. പെരുമാനം, ൯. പന്നിയൂർ, ൧൦. ചൊവ്വരം,
കരുമാൻ പുഴക്ക് തെക്ക് പുണ്യാറ്റിന്നു വടക്ക് ഗ്രാമം
൧൨. അതാകുന്നത്: ൧. പറവൂർ, ൨. ഐരാണിക്കുളം,
൩. മൂപ്പിക്കുളം, ൪. ഇരിക്കാണിക്കുളം, ൫. അടവൂർ,
൬. ചെങ്ങന്നൂർ, ൭. ഉളിയന്നൂർ, ൮. കഴുതന്നൂർ, ൯.

* ചാത്തിരക്ക്, ശസ്ത്രി, ശാസ്ത്രി.

† കാരന്തല,

കഴയൂർ ഫ. ഇളിട്ടു, മ. ചാമുണ്ട, മ. ആവട്ടിപ്പു
 ത്തൂർ ഇങ്ങിനെ ഗ്രാമ മ. പുണ്യാറിന്നു തെക്ക്
 കന്യാകുമാരിക്ക് വടക്ക് ഗ്രാമ മ.: മ. കിടങ്ങൂർ, ൨ കാ
 ടുകുര, ൩. കാരണല്ലൂർ, ൪. കവിയൂർ, ൫. എറുമാനൂ
 ൽ, ൬. നിമ്ക്കു, ൭. ആഞ്ഞി, ൮. ആഞ്ഞല, അമ്മ
 ൂ, മംഗലം, ൯. ചെങ്ങനിയൂർ, ൧൦. തിരുവിലായി
 ഇങ്ങിനെ ഗ്രാമ മ. ആകെ ൩൨. ശേഷിച്ച ൩൨
 ഗ്രാമ പഞ്ചഭാവിഡന്മാരിൽ പോയിക്കളഞ്ഞ് വന്ന
 പഴന്തൂർ വർ എന്നും തൂട്ടു നമ്പികൾ എന്നും പേരു
 ്ളവർ അവരും അതിൽ കൂടി ചേർന്നവരും പണി
 ചെയ്തു “ഞാൻ ഞാൻ മുപ്പത്തു രണ്ടിൽ കൂടും” എന്നിട്ടു
 പരദേശത്താചാരങ്ങളെ നടത്തി, അവരുമായി കൊ
 ്ളക്കൊടുക്കയും തുടങ്ങി, പരദേശത്തെ രാജാക്കന്മാരെ
 അടക്കി, അവരുടെ കോയ്മ നടന്നു പോയി, ഓരോ ഗ്രാ
 മമാക്കി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു, പല പല ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നു
 വന്ന ഓരോ പേരുമിട്ടു. ഇങ്ങിനെ ഗ്രാമ എന്നു വേ
 ണ്ടു; ബഹു വിധമായുണ്ടു സത്യം ഇങ്ങിനെ ആകു
 ന്നതു.

൨. ബൌദ്ധനായ പെരുമാൾ.

അന്നന്തരം കലിയുഗം സപ്തം മുഴുത്തകാലം ബ്രാ
 ഹ്മണർ പരദേശത്തു ചെന്നു, ബാണപുരത്തിൽനി
 ന്നു ബാണപ്പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നു അ
 ല്ലൂർ പെരുങ്കൊയിലകത്തു കൈ പിടിച്ചിരുത്തി. ആ
 പെരുമാൾ വാഴുന്ന (കാലത്തു) ബൌദ്ധന്മാർ വന്നു
 പെരുമാളെ കണ്ടു. ബൌദ്ധശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രാ
 മണ്യം ആകു കേൾപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം “ഇതത്രെ

നേരാകുന്നത് എന്ന് പെരുമാൾക്ക് ബോധിച്ചു. അന്നേത്തെ പെരുമാൾ ബൌഡമാഗ്ഗ് ചേരുകയും ചെയ്തു. ആ പെരുമാൾ ബ്രാഹ്മണരെ വരുത്തി ബ്രാഹ്മണരോട് ചോദ്യം തുടങ്ങി, ഈ മലമ്പാട്ടിലേക്ക് എല്ലാവരും ഈ മാഗ്ഗ് അനുഷ്ഠിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ച ശേഷം, എല്ലാവരും ബുദ്ധിപ്പെട്ട് * തൃക്കരിയൂർ വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഒരുമിച്ചു തൃക്കരിയൂർ ഇരുന്ന ഗ്രാമങ്ങളിൽ വലിയ പരിഷ്കരണം എല്ലാവരെയും ഭരിപ്പിക്കും കാലം പലരെയും സേവിച്ചിട്ട് നിത്യവൃത്തി കഴിക്കുമ്പോൾ ശുദ്ധശുദ്ധി വെച്ചുകൊൾവാനും വശമല്ലാത്തു, മനഃപീഡ പാരം ഉണ്ടായതിന്റെ ശേഷം ഈശ്വരാനുഗ്രഹം കൊണ്ട് ഒരു മഹാക്ഷി അവിടേക്കുവന്നെങ്കിൽ, ജംഗമൻ എന്ന പേരാകുന്നതു. ആ മഹാക്ഷിയോട് അവിടെയുള്ള ബ്രാഹ്മണർ എല്ലാവരും കൂടി ഒക്കത്തക്ക ചെന്നു, സങ്കടം ഉണർത്തിയതിന്റെ ശേഷം, മഹാക്ഷി അരുളിച്ചെയ്തു “ഈ വെച്ചുടുന്നെടുത്തുണ്ടാകുന്ന അശുദ്ധിദോഷം പോവാൻ ഞാൻ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം നിങ്ങൾക്ക് ഗ്രഹിപ്പിച്ചു തരാം; അതാകുന്നതു: അസ്മമിച്ചാൽ ഒരു വിളക്കു വെച്ചു ബ്രാഹ്മണർ ദീപപ്രദക്ഷിണം ചെയ്തു കൊൾവു” ദീപപ്രദക്ഷണം ചെയ്യാൻ മഹാക്ഷി ഒരു ഗാനവും ഉപദേശിച്ചു കൊടുത്തു: ബ്രഹ്മസൂത്രിയാകുന്നതിനാൽ “ഇതിന്നു നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ദേവൻ പ്രധാനമായി ഗാനം ചെയ്തു കൊൾവാൻ തൃക്കരിയൂർപ്പൻ തന്നെ പരദേവത” എന്നു മരുളിച്ചെയ്തു. നിത്യം ഇതു ഗാനം ചെയ്തുകൊണ്ടാൽ നിങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങൾ ഒക്കവെ

* തൃക്കരിയൂർ

— ൨൮ —

പോവാൻ കഴിവു വരും എന്നിങ്ങനെ അരുളിച്ചെയ്ത മഹർഷി എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. അന്നന്തരം ബ്രാഹ്മണൻ അസ്മിമിച്ചാൽ ഒരു വിളക്കും വെച്ചു, ഭീ പപ്രദക്ഷിണം ചെയ്തു തുടങ്ങുമ്പോൾ, പരമേശ്വരൻ നിന്ന് ആര ശാസ്ത്രികൾ വന്നു, ഒന്നു ഭാട്ടാചാര്യൻ, ഒന്നു ഭാട്ടബാനൻ, ഒന്നു ഭാട്ടവിജയൻ, ഒന്നു ഭാട്ടമയൂരൻ, ഒന്നു ഭാട്ടഗോപാലൻ, ഒന്നു ഭാട്ടനാരായണൻ. ഇങ്ങിനെ ൩ ശാസ്ത്രികൾ വന്നപ്പോൾ, അവിടെ ഉള്ള ബ്രാഹ്മണരോട പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾക്ക് ബൈബിളാണെങ്കിൽ സങ്കടങ്ങൾ ഞങ്ങൾ പോക്കുന്നുണ്ടു, നിങ്ങൾ ഏതും ക്ലേശിക്കേണ്ട” എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ, ബ്രാഹ്മണൻ പ്രസാദിച്ചു, ശാസ്ത്രികളുമായി ഒക്കത്തക്ക ചെന്നു, മാറ്റം പൂക്ക പെരുമാളെ കണ്ടു ശാസ്ത്രികൾ പറഞ്ഞു “അല്ലയോ പെരുമാൾ എന്തീ യബദ്ധം കാട്ടിയതു” എന്നു പറഞ്ഞു, പല വഴിയും പെരുമാളോട കല്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം “ഇതത്രെ നേരാ കുന്നത” എന്നു പറഞ്ഞാറെ, ശാസ്ത്രികൾ കലിച്ച് “എന്നാൽ ബൈബിളാർ ഞങ്ങളും കൂടി ഈ ശാസ്ത്രം കൊണ്ടു വിവാദിച്ചാൽ, ഞങ്ങൾ തോറ്റവെന്നു വരികിൽ ഞങ്ങളെ നാലു മുറിച്ചു നാട്ടിൽനിന്നു കളവു. എന്നിയെ ബൈബിളാർ തോറ്റവെന്നു വരികിൽ, അവരുടെ നാലു മുറിച്ചു അവരെ നാട്ടുന്നു ആട്ടിക്കളവു” എന്നു കേട്ടാറെ “അങ്ങിനെ തന്നെ” എന്നു പെരുമാൾ സമ്മതിച്ചു. ശാസ്ത്രികളും ബൈബിളാരുമായി വാദം ചെയ്തു, ബൈബിളാരുടെ ഉക്തി വീണു, അവർ തോൽക്കുകയും ചെയ്തു. പെരുമാൾ അവരുടെ നാലു മുറിച്ചു ശേഷമുള്ളവരെ നാട്ടിൽനിന്നു

— ൨൯ —

കളവുതും ചെയ്തു “ഇനിമേലിൽ ബൈഡന്മാർ വന്നു വിവാദിക്കുമ്പോൾ, വാദിച്ചുകൊണ്ടാലും എന്നെ രാജാവു പറയാവൂ, പിന്നെ വേദാന്തിയോട് അവരെ ശിക്ഷിച്ചു കളയാവൂ എന്നെ” പിന്നെ വാണ പെരുമാളെക്കൊണ്ടു സമയം ചെയ്യിപ്പിച്ചു, മാറ്റം പൂക്കു പെരുമാൾക്ക് വസ്ത്രവും തിരിച്ചു കൊടുത്തു, വേറെ ആക്കുകയും ചെയ്തു. “ബൈഡശാസ്ത്രം ഞാൻ അനുസരിക്കുകൊണ്ടു എനിക്ക് മരണാനിഷ്ടവും നിവൃത്തി ഇല്ല എന്നു കല്പിച്ചു, അപ്പെരുമാൾ ആസ്ഥാനത്തെ മരണാരുത്തരെ വാഴിച്ചു, ഇങ്ങിനെ നാലു സംവത്സരം നാടു പരിപാലിച്ചു, മക്കത്തിന്നു തന്നെ പോകയും ചെയ്തു. ബൈഡന്മാർ ചേരമാൻ പെരുമാളു മക്കത്തിന്നു ഒരു പോയി, സ്വർഗ്ഗത്തിന്നല്ല എന്നു പറയുന്നു. അതു ചേരമാൻ പെരുമാളല്ല; പള്ളിവാണു പെരുമാളത്രെ; കേരളരാജാവു ചേരമാൻ പെരുമാൾ സ്വർഗ്ഗത്തിന്നു ഒരു പോയതു. ശേഷം നാലു പെരുമാക്കൾ വാളു കഴിഞ്ഞ് അഞ്ചാമത് വാണ പെരുമാൾ ചേരമാൻ പെരുമാൾ.

൩. ക്വശേഖരനോളം വാണ പെരുമാക്കന്മാർ.

ബ്രാഹ്മണൻ പരദേശത്തു ചെന്നു ഉത്തരഭൂമിയിങ്കൽനിന്നു തുളഭൻ പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നു, ആ പെരുമാൾ ഗോകണ്ഠത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങി പെരുമ്പുഴയോളമുള്ള നാടു കണ്ടപ്പോൾ, ഈ രാജ്യം തന്നെ നല്ല എന്നു വിചാരിച്ചു, കൊടീശ്വരൻ എന്ന പ്രദേശത്തു എഴുന്നള്ളി, ആ ഗ്രാമത്തിലുള്ള ബ്രാഹ്മണരോടൊരിക്കലും ചെയ്തു. അവിടെ വാഴുക കൊണ്ടു

തൃക്കാട് എന്നു പറവാൻ കാരണം, നൂ സംവത്സരം പരിപാലിച്ചതിന്റെ ശേഷം, ആ പെരുമാളുടെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം പിന്നെ ഇന്ദ്രപെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നു വാളു കഴിച്ചു, അല്ലൂർ പെരിങ്കോവിലകം എന്നു കല്പിച്ചു, അവിടെ സമീപത്തു രു കഴകത്തിന്നും നാലു തളിയും തീർത്തു, ആ പരപ്പുമുഖെ ഹ എഴുതിയതു: തളിയാതിരിമാർ പെരുമാളുമായി കൂടി പല തളിയിലും അടിയന്തരമായിരുന്നു, പന്തിരാണ്ടു നാടു പരിപാലിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഇന്ദ്രൻ ആസ്ഥാനത്തു മറെറാരുത്തരെ വാഴിപ്പാൻ കല്പിച്ചു, പരദേശത്ത് എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ആയുർപ്പുരത്തിങ്കൽനിന്നു ആയുർപ്പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു വാളു കഴിച്ചു, ആയുർപ്പെരുമാൾ കേരളരാജ്യം ഹന്നം കാര്യം നാടു നടന്നു നോക്കി കണ്ടെടുത്തു, ഗോകണ്ഠം തുടങ്ങി തൃക്കാട്ടിൽ പെരുമ്പുഴയോളം തൃക്കാട്ടും എന്നു കല്പിച്ചു. പെരുമ്പുഴയിൽനിന്നു തുടങ്ങി പുതുപട്ടണത്തരിയോളം കേരളരാജ്യം എന്നു കല്പിച്ചു. പുതുപട്ടണം തുടങ്ങി കന്നെറിയോളം മൂപ്പികരാജ്യം എന്നു കല്പിച്ചു. കന്നെറിയെ തുടങ്ങി കന്യാകുമാരിയോളം കൂവളരാജ്യം എന്നു കല്പിച്ചു, ഇങ്ങിനെ ആ നാടു കൊണ്ടു രു ഖണ്ഡം ആക്കി, അതു കൊണ്ടു ഹ നാടാക്കി, ഹ നാടുകൊണ്ടു ഹവു കണ്ടു ആക്കി, ഓരൊരൊ ദേശത്തിന്നു ഒരൊ പേരുമിട്ടു, ഓരോരൊ ദേശത്ത് ദാനവും ധർമ്മവും കല്പിച്ചു. ബ്രാഹ്മണരെ ആനന്ദിപ്പിച്ചു, നാലു കഴകത്തു രു തളി തീർത്തു. രുതളിയാതിരിമാരുമായി അടിയന്തരം ഇരുന്നു; നാടു പരിപാലിച്ചശേഷം, ൫ ആണ്ടു ചെല്ലുമ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗത്തിങ്കൽനിന്നു ദേവകൾ

വിമാനം താഴ്ന്നു, പെരുമാൾ സ്വർഗ്ഗത്തിങ്കൽ എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. ബ്രാഹ്മണർക്കു മനഃപീഡ വളരെ ഉണ്ടായതിന്റെ ശേഷം, ബ്രാഹ്മണൻ പരദേശത്തു ചെന്നു കുന്ദൻ പെരുമാളെ കൂട്ടി കൊണ്ടുപോന്നു വാളുകഴിച്ചു. അപ്പൊരുതാൽ കന്നെറി സമീപത്തിങ്കൽ വന്ദിവാകക്കാവിലകം തീർത്തു, അതുണ്ടു വാണശേഷം പരദേശത്തു തന്നെ എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ കൊട്ടി പെരുമാളെ കൂട്ടി കൊണ്ടു പോന്നു വാളു കഴിച്ചു, ആ പ്രദേശം കൊട്ടിക്കൊല്ലം എന്ന പേരുണ്ടായി, ഒരു സംവത്സരം നാട്ടു പരിപാലിച്ചു സ്വർഗ്ഗാരോഹണമായതിന്റെ ശേഷം.

മാട പെരുമാളെ കൂട്ടി കൊണ്ടു പോന്നതിന്റെ ശേഷം ൧൧ സംവത്സരം വാഴുമ്പോൾ, അവിടെ ഒരു കോട്ടപ്പടി തീർക്കണം എന്നു കല്പിച്ചു, തന്റെ അനുജൻ എഴിപ്പെരുമാളെ വരുത്തി പരദേശത്ത് എഴുന്നള്ളിയ ശേഷം, എഴിപ്പെരുമാൾ അവിടെ ഒരു കോട്ടപ്പടിതീർത്തു മാടയെഴികോട്ട എന്നും പേരിട്ടു. ൧൨ ആണ്ടു വാണ ശേഷം ആ പെരുമാളുടെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം പരദേശത്തുതന്നെ എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു.

കൊമ്പൻ പെരുമാളെ കൂട്ടി കൊണ്ടു പോന്നു വാളു കഴിച്ചു, ആ പെരുമാൾ നെയ്തൂർ എന്ന പുഴയുടെ കരക്കൽ ൩ സംവത്സരവും ൩ മാസവും കൂടാതെ കെട്ടി വാണു. പിന്നെ വിജയൻ പെരുമാൾ വിജയൻ കൊല്ലത്തു കോട്ടയെ തീർത്തു, പാണ്ഡവന്മാരിൽ അർജ്ജുനൻ വളരെ കാലം ആ പ്രദേശത്തു ഇരുന്നിരിക്കുകൊണ്ടു അതു സത്യഭ്രമി എന്നു കല്പിച്ചു. ൧൨ സംവത്സരം വാണ ശേഷം മറ്റൊരുത്തരെ വാഴി

പ്പാൻ കല്പിച്ചു, വിജയൻ പരദേശത്തെഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു.

ബ്രാഹ്മണർ പരദേശത്ത് ചെന്നു വളരൻ പെരുമാളെ കേരളാധിപതിയാക്കി വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. ആ പെരുമാൾ നെയ്തൂർ എന്ന പുഴയുടെ കരമേൽ ശിവശ്രംഗൻ എന്ന പേരുടയ മഹാക്ഷി പ്രതിഷ്ഠിച്ച ശിവപ്രതിഷ്ഠയും കണ്ടു, മറ്റും പല ശാസ്ത്രവും കണ്ടു, ക്ഷേത്രവും പണി തീർത്തു, മറ്റും ചില പരദേശത്തുവരെയും സങ്കല്പിച്ചു, അവിടെ ഒരു കോട്ടപ്പടിയും തീർത്തു സിംഹമുഖം എന്ന പേരുമിട്ട്, ക്ഷേത്രത്തിന്നു ശിവേശ്വരം എന്ന പേരുമിട്ട്. വളരൻ പെരുമാൾ കല്പിച്ച തീർത്ഥ കോട്ട വളർത്തുകോട്ട എന്ന പേരുണ്ടായി. ഇനിമേൽ കേരളത്തിൽ വാഴുന്നവർക്ക് കലരാജധാനി ഇതെന്നു കല്പിച്ചു, അവിടെ പല അടുക്കും ആചാരവും കല്പിക്കണം എന്ന് നിശ്ചയിച്ചു, ൧൧ സം. വത്സരം വാണ ശേഷം ആ പെരുമാളുടെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം.

അതിന്റെ ശേഷം കൊണ്ടു വന്ന ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ പെരുമാൾ പുരളിമലയുടെ മുകളിൽ ഹരിശ്ചന്ദ്ര കോട്ടയെ തീർത്ഥപ്പാലം വനദേശത്തുവരെയുടെ സഞ്ചാരം ആ കോട്ടയ്ക്കകത്തു വളര കാണുകൊണ്ടു ശേഷം മനുഷ്യർക്ക് ആ കോട്ടയിൽ ചെന്നു പെരുമാളെ കണ്ടു ഗുണദോഷം വിചാരിച്ചു പോരുവാൻ വശമല്ലാതെ, ആയതിന്റെ ശേഷം ഇതിൽ മനുഷ്യസഞ്ചാരമില്ല എന്നു കണ്ടു, ഒക്കയും ഈശ്വരമയം എന്നു തിരുമനസ്സിൽ നിശ്ചയിച്ചു കറയ കാലം വാണതിന്റെ ശേഷം പെരുമാളെ ആരും കണ്ടതുമില്ല. കാണാത്ത

തിന്റെ ശേഷം ബ്രാഹ്മണർ മല്ലൻ പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നപ്പോൾ, ആ പെരുമാൾ മുഷിക രാജ്യത്തിൽ മല്ലമല്ലൻ കോട്ട എന്ന കോട്ടപ്പടി തീർത്തു. ൧൨ ആണ്ടു വാണ പരദേശത്തൊഴന്നെളു കയും ചെയ്തു.

അനന്തരം വാണ പെരുമാൾ പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തിൽ കലശേഖരപ്പെരുമാൾ അവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോരുമ്പോൾ മഹാ ഭാരതഭൂതത്തിരിയും വാസുദേവഭൂതത്തിരിയും പെരുമാളെ കണ്ടു ബഹുമാനിച്ചു പെരുമാൾക്ക് അനുഗ്രഹവും കൊടുത്തു; ആ പെരുമാൾ മുഷികരാജ്യത്തിൽ ചിത്രകൂടം തീർത്തു, അവിടെ എഴുന്നെള്ളി ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ പെരുമാൾ പ്രാപരിച്ച അവസ്ഥകൾ: നല്ല ക്ഷത്രിയർ വേണം എന്നു വെച്ചു, പല ദിക്കിൽനിന്നും ക്ഷത്രിയരെയും സാമന്തരെയും വരുത്തി, അവർക്ക് ഐക്യം ഐക്യം ഖണ്ഡം നാടു ഖണ്ഡിച്ചു കൊടുത്തു, അതു ൫ വഴി ക്ഷത്രിയരും ൮ വഴി സാമന്തന്മാരും ആകുന്നതു അതിന്നു കാരണം: ഇനി ഒരിക്കൽ ബൈബനന്മാരുടെ പരിഷ്കാരം രാജാവിനെ ഭൂമിപ്പിച്ചു സമയം പുലമ്പിച്ചു എന്നു വരികിൽ ബ്രാഹ്മണർ പരദേശത്തു പോകേണ്ടി വരും. അത് വരുത് എന്നു കല്പിച്ചു എല്ലാവർക്കും ഐക്യം വെച്ചു തിരിച്ചു കൊടുത്തു; ഒരുത്തന്നു നേതൃകേടുകൾക്കിൽ അയൽപക്കത്ത് തന്നെ മറ്റൊരിടത്തു വാങ്ങി ഇരിക്കുമാറാക്കുന്നു. ഈ കർമ്മഭൂമി ക്ഷയിച്ചു പോകും പുറപ്പെട്ടു പോകാതിരിക്കണം എന്നു കാരണം. ശേഷം കലശേഖരപ്പെരുമാൾ പ്രാപരിച്ച അവസ്ഥ: വന്ന ശാസ്ത്രികളിൽ ഭട്ടാചാര്യ

രെയും ഭട്ടബാണനെയും അഴിവിന്നുകൊടുത്തിരുത്തി, മലയാളത്തിലുള്ള ബ്രാഹ്മണൻ ശാസ്ത്രം അഭ്യസിപ്പാൻ, മുമ്പിനാൽ ശാസ്ത്രാഭ്യാസമില്ലായ്കൊണ്ടു, അന്നു പരമേശ്വരന്തന്നെ ഒരു ആചാര്യൻ ഭട്ടാചാര്യനോട് കൂട വന്നു വായിച്ചു. അതു പ്രഭാകരഗുരുക്കൾ, പ്രഭാകരശാസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കിയതു. മാറുള്ള ആചാര്യന്മാർ പഠിച്ചു പോയ ശേഷം ഈ ശാസ്ത്രം അഭ്യസിക്കുന്ന പരിഷ്കർ പ്രയാജൻ വേണം എന്നിട്ടു കലശേഖരപ്പെരുമാൾ ഒരു സ്ഥലം തീർത്തു, ഈ വന്ന ശാസ്ത്രികൾക്കു കൊടുത്തു. അവിടെ അവരെ നിറുത്തി, മലയാളത്തിലുള്ള ബ്രാഹ്മണരും ശാസ്ത്രം അഭ്യസിക്കയും ചെയ്തു. ശാസ്ത്രികളുടെ സ്ഥലമാകുകൊണ്ടു ഭട്ടം എന്നു ചൊല്ലുന്നു. ൩൪ ഗ്രാമത്തിലുള്ള ബ്രാഹ്മണരിൽ ശ്രേഷ്ഠനും ഈ സ്ഥലം എന്ന വ്യവസ്ഥയും ഉണ്ടു. ഭട്ടാചാര്യരുടെ ശിഷ്യനായ പ്രഭാകരഗുരുക്കളുടെ മെതിയടി അവിടെ ഉണ്ടെന്നു പ്രസിദ്ധമായി പറയുന്നു. കലശേഖരപ്പെരുമാളോട് ൭൦൦൦ കലം വസ്തുവും ഉദയതുംഗൻ എന്ന ചെട്ടിയോടു ൫൦൦൦ കലം വസ്തുവും പൂവും നീരും വാങ്ങി ഇപ്പന്തീരായിരം വാങ്ങിയതു ഭട്ടാചാര്യരല്ല; പ്രഭാകര ഗുരുക്കൾ അതിനെ വാങ്ങുക കൊണ്ടു ഭട്ടപ്രഭാകരവ്യാകരണത്തിന്നു കിഴിള്ളു. ശാസ്ത്രികൾ ബ്രഹ്മസംഗം പക്ഷക്കുപോൾ വേദാന്തശാസ്ത്രത്തിന്നു പക്ഷപ്പിള്ള എന്നു കല്പിച്ചു ൧൨൦൦൦ കലത്തിന്നു ഓഹരി വേദാന്തികൾക്കു ഇല്ല. പ്രഭാകരഗുരുക്കൾ വേദാന്തികൾക്കു കൊടുത്തില്ലായ്ക കൊണ്ടു, തൃക്കണ്ണാപുരത്തു ഭട്ടപ്രഭാകരവ്യാകരണത്തിന്നു കിഴിള്ളു. വേദാന്തികൾ വേദാന്തം

— ൩൫ —

വായിച്ചാലും ഭാട്ടപ്രഭാകരവ്യാകരണം മൂന്നാലൊന്നിൽ വേണം. തൃക്കണ്ണാപുരത്ത് കിഴിയിടുയിൽ രണ്ടാമത് പലരും ഉണ്ടാക്കിട്ടു ഉണ്ടു. ശാസ്ത്രത്തിന്നു, അതിൽ വേദാന്തിക്ക് കൂട ഉണ്ടു താനു. പ്രഭാകരഗുരുകൾ വാങ്ങിയതു ബ്രഹ്മസ്വത്തിൽ ഇല്ല. കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ പദ്യസംവത്സരവാണത്തിന്റെ ശേഷം ഉടലോടു സ്വർഗ്ഗം പൂക്കു. അന്നേത്തെ കലി പുരുധിസമാശ്രയം എന്ന പേർ. തിരുവഞ്ചക്കുളം മൂക്കാൽ വട്ടം ഉണ്ടായതും കലിമേലെഴുതിയതു തന്നെ ആകലി ൩൩൩ ക്രിസ്താബ്ദം.

൪. രക്ഷാപുരുഷന്മാരും ബ്രാഹ്മണരും വാഴുന്ന പ്രകാരം.

ശേഷം പെരുമാൾ സ്വർഗ്ഗത്തിന്നു പോയപ്പോൾ “രക്ഷിച്ചു കൊൾവാൻ ദണ്ഡമത്രെ, ബ്രാഹ്മണക്ക് ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങളുടെ കൈയിൽ ഉറപ്പുണ്ടായെ മതിയാവു” എന്നു കല്പിച്ചു രക്ഷയ്ക്കായ്ക്കൊണ്ടു നൂഴ് ഗ്രാമത്തിൽ ഉള്ള ബ്രാഹ്മണരും ഐക്യമത്രപ്പെട്ടു ൧൦ || ഗ്രാമത്തെ അവരോധിപ്പിച്ചു. വാൾ എടുപ്പാൻ ആ ൧൦ || ഗ്രാമം പെരുമന്നും, ഇരിക്കാടിക്കൊടു, ചൊവര, ആലത്തൂർ, കരിക്കാട്ടു, പയ്യന്നൂർ, തിരുവിലായി, ത്രിശ്ശിവപേരൂർ, ഐരാണിക്കുളം, മൂപ്പിക്കുളം, കഴുതന്നാടു പാതിയും. ഇങ്ങിനെ തൃക്കാരിയൂർ തൃക്കൊട്ടിലിങ്കൽനിന്നു നൂഴ് ഗ്രാമവും ഒരു നിഴലായി കൂടി യോഗം തികഞ്ഞു അവരോധനം കഴിച്ചശേഷം അവർ രക്ഷാപുരുഷന്മാരായി ശാസ്ത്രികൾ എന്ന പേർ.

വാൾ തൊടുവാൻ ആകെ ൪ മണ്ഡലത്തിലകമെ കുറിച്ചു, ഒരു മണ്ഡലത്തിൽ അങ്ങിക്കൽ എത്തി,

ആയുധം എടുക്കയും ചെയ്തു. വൃ॥ ഗ്രാമം ഒരുമിച്ചു എടുത്തതെ ഉള്ളു. ആവട്ടിപ്പുത്തൂരും എറുമമാനൂരും അവരോധത്തിന്നു കൂടി മദിച്ചു. രണ്ടാമത് മേടിച്ചു എല്ലാവരും എടുത്താറെ, തങ്ങളും എടുത്തുകൊണ്ടു, വിശേഷിച്ചു നൃപ ഗ്രാമവും സമയം ചെയ്യുന്നപ്പോൾ “ഈ ആയുധം തൊട്ടവർ കമ്മത്തെ ചെയ്തിപ്പിച്ചു ധർമ്മത്തെ രക്ഷിച്ചിരിപ്പു. ആയുധം എടുക്കുകൊണ്ടു ഒഴിച്ചു കൊൾവാൻ കൂടി ഉറങ്ങു പുണ്യാത്മവും ജാതികാര്യവും ചെയ്തിരിപ്പു” എന്ന സമയം ഈ ധർമ്മം ഗ്രാമത്തിലുള്ളവരെ ഒക്കയും ആയുധപാണികളാക്കി, അവരോധിച്ചു കിടക്കുന്നു. ഈ പത്തു ഗ്രാമത്തെ ചാത്തിരൻ എന്നു ചൊല്ലുന്നു. ശാസ്ത്രത്തിൽ ചൊല്ലിയ കമ്മത്തെ ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു ശാസ്ത്രൻ. രക്ഷിപ്പാൻ വാൾ കൈയിലുണ്ടു, ഇതിൽ ആ ഗ്രാമങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു, ൩ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ആയുധക്കാർ എന്നു നടക്കുന്നവർ ഒക്കയും നിരായുധവർ കൂടി ശാസ്ത്രത്തിൽ പണ്ടെന്നതു ഗ്രാമത്തിൽ ഉള്ളവരിൽ ആയുധക്കാരെ നിരായുധവർ ഒന്നിച്ചുകൂടി സംഗസംഘം ഈ അവരോധിച്ച നേരം ക്ഷത്രിയൻ ആയിരുന്നതു ഐതൽ കോവിലകത്ത് സാക്ഷി ചാത്രരായത് എട്ടു ഗ്രാമവും ഈ ആയുധം എടുപ്പാൻ അവരോധിച്ചതിൽ ആയുധം എടുത്തവരും അവരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആയുധം എടുത്താറെ ശൌയ്യം* പൊഴിത്തിക്കും പുറപ്പെടാതെ ഇരിക്കുന്ന പരിഷ്ക നിരായുധവരുടെ സ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നു, ഏതാനും ചിലർ പുറപ്പെടാതെ ഇരിക്കുന്നു, യാഗാദി കമ്മങ്ങളെ ഉപേക്ഷിയാതെ ഇരിപ്പാൻ

* പ്രവൃത്തിക്കും.

എടുത്തവർ ചെയ്തിപ്പിപ്പാൻ ചെയ്തഫലം അവർക്ക്
ണ്ടു താനും. ഇരിക്കുന്നവർ ഒന്നിച്ചു പുണ്യാഘകലം
പിടിക്കയും വേണം ഒഴിഞ്ഞുള്ള ഗ്രാമങ്ങളും ഹംഗ്രാമ
ത്തിലുള്ളവരും ഒരുമിച്ചു കൈപിടിച്ചു കിടക്കുന്നു. ആ
യുധം എടുത്തവർ കമ്മം ഇടവിടും; ശൌചം ഇടവി
ടും; ഉണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥകളിൽ ഒക്കെയും രക്ഷിതാവു
മേൽകോയ്മയായിജ്ഞാനം തന്നെ. അതിങ്കൽ രക്ഷി
ച്ചു കൂടാ എന്ന് വരുമ്പോൾ പ്രാണശ്വാസം ചെയ്യമാ
റു ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി മരിച്ചു, എന്നിട്ടു രക്ഷിച്ചു, എ
ന്നിട്ടു മന്ത്രസംസ്കാരം ചെയ്യാതെ ഇരിക്കരുതു; ചെ
യ്യേണം; നിരായുധാക്കൾ ഇപ്രകാരം അരുതു. തുക്ക
ണ്ണാകഴകത്തിങ്കൽ ഏതെങ്കിലും മരിച്ചു. ഇരിക്കു
ന്നിടയിൽ കഴകത്തിങ്കൽ പുഷ്പരൂപാട്ടു, മാഞ്ഞടത്ത വ
നത്തിന്നു വെള്ളിക്കു മരിച്ചതിൽ കൂടും ചിങ്ങമാസ
ത്തിൽ പുണർത്തിന്നാൾ മരിച്ചു, അന്നു ഗ്രാമത്തോ
ടെ ശ്രാദ്ധം ഉണ്ടു. അന്നു അവരെ മന്ത്രസംസ്കാരം
ചെയ്യൂ. പത്തരയിൽ ചിലർ മരിക്കുമ്പോൾ അത് ഇ
ന്നും തുക്കണ്ണാപുരത്തു ഏതെങ്കിലും എന്നു പറയു
ന്നതു, ഈ ആയുധം എടുത്ത് ഗ്രാമത്തിൽ അംശം
പൊക്കിക്കും പുറപ്പെടാതെ ഗ്രാമത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന
പരിഷ്, ഇനി നാമു പട്ടമാറു എന്നു കല്പിച്ച് എന്നു
വരികിൽ നടെ പുറപ്പെടാതെ പരിഷ് പുറപ്പെടുംപോൾ
ഈവണ്ണം യോഗം വന്നു ഇന്നെടത്തു പുറപ്പെ
ടേണ്ടു എന്നുണ്ടു. അവർ നടന്നടെ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ
ഒത്തവണ്ണമരുത്; അതായുധം എടുത്തു നടക്കുന്ന
തു; മറുളള നിരായുധക്കാരിൽ ഒന്നു എന്നെ ഉള്ളു.
ശേഷം സർവ്വം നടക്കയാൽ ഒന്നെ ഉള്ളു. അശസ്ത്ര

— ൩൮ —

ങ്ങളുടെ കൈക്കാരെ തറവാട്ടുപേർ ശാസ്ത്രക്കു പേരായി ശാസ്ത്രികൾക്ക് അനുഭവം പ്രഭാകരഗുരുക്കൾ വാങ്ങിയതു. ചാത്തിരക്ക് നടെ കേരളരക്ഷയ്ക്ക് രക്ഷാപുരുഷന്മാർ അനുഭവിപ്പാൻ നൃശ ഗ്രാമവും കൂടി കൊടുത്ത ഷർഭാഗം തന്നെ അനുഭവം. അതിൽ മുമ്പായ മങ്ങാട്ടുകൂറ്റിലെ പ്രഭാകരന്മാർ: പനിച്ചിക്കാട്ടും കാരമംഗലവും, പുതുവായും, മനയും മങ്ങാട്ടുകൂറ്റിൽ ഭട്ടന്മാർ: ഔവനിക്കട, വെണ്മണിയച്ചി, യാമനും, വ്യാകരണം, പുതുവാ, നെടുന്തിരുത്തി, പാലക്കാട്ടു, വെള്ളാങ്ങല്ലൂർ കൂറ്റിൽ പ്രഭാകരന്മാർ: വെണ്മണി, വെടിയൂർ, അതിലെ ഭാട്ടം: പുതുവാ, പാലക്കാട്ടു, കാരമംഗലം, അതിലെ വെള്ളൂർ, കാരമംഗലത്ത് കരഭാഗത്തു, ഭാട്ടവ്യാകരണം അടിയ, മനച്ചൊക്കാട്ടു, താഴപ്പള്ളി ഇതിലെ വടക്കനങ്ങാട്ടു കൂറ്റിലെ പ്രഭാകരൻ വാരവക്കുത്ത ഭാട്ടം: നെന്മണി, നിതാമരം, ചൊവ്വരം, പുല്ലു കണ്ട പുളിപ്പാകരണം മറ്റും വളരെ പറവാനുണ്ടു.

രക്ഷാപുരുഷന്മാർക്ക് ര വസു പ്രധാനം: കണം, കളിക്കൂട്ടം, സംഘലക്ഷണം, അതു ൩ മുഖെ ഉണ്ടു. തിരുനാവായെ കൊടിനാട്ടുക നാലാമതുണ്ടായി, കളിക്കൂട്ടം നാലു വണ്ണവും കൂടി വേണ്ടു, കളിക്കൂട്ടം കിടാക്കൾ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ ചേർമങ്ങലം പിടിച്ചു പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യേണ്ടു, തളിയാതിരിമാർ ൩ വണ്ണത്തോടും സമയം ചെയ്യുംപോൾ, അവർ ചെയ്യുകകൾ കൂട ചെയ്യുമാറു എന്നു സമയം ചെയ്യു. ശേഷം രക്ഷാപുരുഷന്മാർ സമയം ചെയ്യു. പോൾ ബ്രാഹ്മണൻ ചെയ്യുന്ന കർമ്മത്തിങ്കൽ മറ്റൊ

— ൩൯ —

൩ വണ്ണവും ചെയ്യും, എന്നു ൨ വട്ടം ഉണ്ടെന്നും ൩ വണ്ണത്തോടും സമയം ചെയ്യും; ൨ കൂടിയെ തികയും പറവു വൈശ്രുകുടം അവിടെ വൈശ്രുനോടും ക്ഷിത്രീയകുടമാകുന്ന മുഷികക്കുളത്ത് ക്ഷിത്രീയനോടും, യാഗത്തിനുള്ള ഇരിക്കുന്നിടത്തുയിൽ ബ്രാഹ്മണനോടും ശ്രുതകുടമാകുന്ന ഐരാണിക്കുളത്ത് ശ്രുതനോടും, സമയം ചെയ്യും അതിന്നാധാരമാകുന്ന ശ്രുതൻ ബ്രാഹ്മണന്റെ ബലിക്കുറ്റിൽ കൂട ബലി ഇടേണം. എന്നിട്ടു രക്ഷാപുരുഷന്മാർ തിരുനാവായെ ക്ഷേണെള്ളി, വിളിച്ചു ചൊല്ലിയപ്രകാരം, തട്ടു കയറി കൊടി നാട്ടി കൊടിക്കൽ പാട്ടു പാടി, തട്ടിനേൽ നിന്നു വൈലാൽ ശുദ്ധമായ പ്രകാരം വിളിച്ചു ചൊല്ലി കൊടിക്കൽ പാട്ടാകുന്നതു, “സ്വദ്രാഃശ്രാവത പണ്ഡിതാഃ കവികളെ, മാന്ത്വഃമഹാലോകരെ, വിപ്രാഃസജ്ജനസംഘരെ, ശപതയാഃ പ്രേരഡാശു ഭൂപാലരെ, ചൊല്ലുന്നെങ്ങളെ തൂരുപുരടെതെന്ന എന്നിങ്ങിനെ എല്ലാവരും ചെയി തന്നു കേൾക്കുന്നിതരും, എല്ലാക്കും എങ്ങൊങ്ങലിഃ” ഈ കൊടിക്കൽ പാട്ടു ബഹുളപൂളി എന്ന രാഗത്തിൽ പാടേണ്ടു, രക്ഷാപുരുഷന്മാർ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, പൂണെടുത്ത് ഇറക്കേണം ആയുധമെടുക്കുവോൾ, ശേഷം കണം ഇരിക്കും പ്രകാരം പറയുന്നു, കണമിരിപ്പാൻ മറെറാരു സമ്പത്തിനും കൂടി സ്വർണ്ണമുള്ള കേട്രത്തിന്നുതന്നെ. ൩ സംഘത്തിൽ ഒന്ന് കണമിരുന്നു എന്നു കേട്ടു അന്യസംഘം ക്ഷണിപ്പാൻ ഭാവിക്കുമാറില്ല; കണമിരിപ്പാൻ തുടങ്ങുവോൾ രക്ഷാപുരുഷന്മാരോട് കൂടി അരങ്ങും അടുക്കളയും സംശയമുള്ളവർ കൂടെ ഇരിക്കുമാറില്ല.

കണമിരിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ തന്റെ തന്റെ കണപ്പറത്ത കണത്തിന് അധികാരികളായവരെ ഓരോരോ യോഗം വരുത്തി, തന്റെ യജമാനന്മാരെയും കൂറുകാരെയും പ്രഭുക്കളെയും അറിയിച്ചു, അവരുടെ സമ്മതത്താൽ കണപ്പറത്തുള്ളവർ ഒക്കെ വേണം. അരങ്ങുക്കളെ സംശയമുള്ള ആളുകളെ ഒഴിച്ചുള്ള ആളുകൾ ഇന്നു ദിവസം ഇന്നു ക്ഷേത്രത്തിൽ കണമിരിക്കുന്നു എന്ന വ്യവസ്ഥ വരുത്തിയാൽ മറ്റൊരിടത്തു തലനാളെ രാവ്യ വന്നു സംഘമുടയ യജമാനൻ വിളക്കു വെച്ചു ഓരോരുത്തനെ വേറെ ഇരുത്തി വരിച്ചു കൈപിടിച്ച് ഒക്കത്തക്ക കുളിച്ചുണ്ടു ചന്ദനവും തേച്ചു കച്ചയും തലയിൽ കെട്ടും കെട്ടി, വാദ്യങ്ങളും അടിച്ചിച്ച്, വിളക്കു പിടിപ്പിച്ച്, കണമിരിക്കും ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ പോകണം. പോകുന്ന വഴിയിൽ പിടിച്ചുകുളി പടക്കുളി ഇത്രാദികളും വേണം. ക്ഷേത്രത്തിന്നു നൂ പ്രദക്ഷിണം പിന്നെ അകത്തുട്ടു ചെന്നു ആയുധവും വെച്ചു, ദേവനെ തൊഴുതു ദിവസം രാവെ അമ്പലത്തിന്നു, എഴുന്നീറ്റു കുളിച്ചുത്തു അകത്തുട്ടു ചെന്നു പൂജകൾ തുടങ്ങിപ്പൂ; ശീവേലി മുഖെ ഇല്ല എന്നു വരികിൽ, അന്നാളിൽ വേണം. ശ്രീ ഭൂതവേലി കൂടി വേണം എന്നാകുന്നു; പൂജകൾ ഇപ്പറ്റും കഴിച്ചെ ഇരിക്കാവു. ചാത്തിരം തലനാളെ തുടങ്ങി ദേഹശുദ്ധിയോടു കൂടി ഇരിക്കയും വേണം. വെററില തിന്നും ചന്ദനം തേക്കും ഇരുന്ന കണം കഴിവോളം ക്ഷേത്രമരുത; സ്രീ സംഗവുമരുത; തറമുക്കണം, നിമ്ബാലും പകലത്തേത് എന്നിവ വജ്ജിക്കണം. പൂജകഴിഞ്ഞിട്ടു, അമ്പലത്തിൽ ഒരു നില

— ൪൧ —

വിളക്കും ഗണപതിയും വെച്ചു നെൽപറയും അരി പറയും വെച്ചു, വിളക്കിന്നു ചുറ്റും വട്ടത്തിലിരുന്നു, അന്നേരം രക്ഷാശിക്ഷാ എന്നും, ധ്യാനിച്ച് രക്ഷിപ്പാനുള്ള ഐകമത്യവും വിശേഷങ്ങളും ഒരിടത്തിരുന്നു ചോദിച്ചിരിക്കയും, രണ്ടാമത് പൊക്കിയപ്രകാരവും ബ്രാഹ്മണരുടെ കർമ്മങ്ങൾ വിപ്ലവം വരാതെ ഇരിപ്പാനുള്ള കഴിവും ഒരിടത്ത് ഒരു ഭാഷം ഉണ്ടെന്നു വരികിൽ ആ ശങ്ക ഉണ്ടായതു പരിഹസിക്കുകയും ഇത് എല്ലാം ഐകമത്യം ഒരിടത്തിരുന്നു ചിന്തിക്കുക, ചൊല്ലുക, അതിന്നായിട്ടിരിക്കുക. വെച്ചു വിളക്കു കണ്ണും കഴിവേഴും കെട്ടു പോകരുത; സംബന്ധമുള്ള ജനം തപ്പും ചേർമങ്ങളിലും കൂടി വിളക്കുത്ത് വെച്ചിരിക്കാവൂ, താനും അവിടെനിന്നു ഒക്കത്തക്ക അനുവാദം മൂളി എഴുന്നീറ്റു നില്പു എന്നു കച്ചയും തലയിൽ കെട്ടും കെട്ടി ചന്ദനവും തേച്ചു, ഊത്ത് കൈയിലും പിടിച്ചു, ദ്വാരത്തിങ്കൽ ചോരെക്ക് നന്നായിരിക്ക എന്നിവ നില്പോളും നില്ക്കയും വേണം. ദീക്ഷ ധരിക്കരുത; അമ്പലവാസിസ്തർന്നം അരുത; ഉഞ്ചൻ ഇരിക്കുമ്പോൾ, ക്ഷത്രിയന് ഒരു വിളക്കു വേറെ വെച്ചു ഇലവാട്ടി വെച്ചു സമ്മാനിച്ചു വിളമ്പുകയുള്ളു. വേറെ വെച്ചു കൊള്ളുകയും വേണം. വിളമ്പുമ്പോൾ, പന്തിയിൽ ഒരില വെപ്പാൻ ഒഴിച്ചു അമ്പലത്തിന്നു പുറത്ത് ഒരു ശാല കെട്ടിക്ക. സദ്യക്കു അതു സ്ഥലം പോര എന്നു വരികിൽ പുറത്ത് ഒരു പുര കെട്ടി നിത്യാദ്രാസം അദ്ര്യസിപ്പു, അയ്യധം എടുത്തു പിടിക്കുകയും യോഗ്യസംഗീതം കളിക്കാട്ടിവ അദ്ര്യസിക്കും പ്രബന്ധം നോക്കും. ദേവിക്കൊട്ടും വേശിയാട്ടും അരുത; മഹാരായർ

പൂണന്തൽ ഇറക്കാതെ ചെയ്യും. പൂണന്തൽ ഇറക്കി ഒന്നും വ്യാപരിക്കരുത; ദീപപ്രദക്ഷിണം സച്ചപ്രായശ്ചിത്തം സമ്പ്രാസിയുടെ ചാതുർമാസ്യം തന്നെ ദിവസത്തിന്റെ സപ്ത ചാതുർമാസ്യം തുടങ്ങുന്ന ദിവസം തുടങ്ങേണ്ട; ബുദ്ധി പൂർവ്വമായി ശ്രദ്ധണെ സ്സർവ്വിക്കരുത; അടിച്ച തളിക്കാരും മാരയാരും അല്ലാതെ ഉള്ള ശ്രദ്ധർ ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ കടക്കരുത; ബ്രാഹ്മണക്ഷേത്രത്തിൽ കണമുള്ള, പുലയിൽ കണമരുത; കണത്തിന്നു നെക്കും, വടക്കും, വിദേശംമില്ല; സമയം ചെയ്ത നിരായുധക്കാരിൽ ആയുധക്കാർ കുറയും.

അതിന്റെ ശേഷം ഗ്രാമങ്ങളുടെ വകഭേദങ്ങളെ തിരിച്ചു കല്പിച്ചു, മലയാളക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഗോകണ്ഠം, തൃശ്ശിവപേരൂർ, തിരുനാവായി, തൃക്കാരിയൂർ, തൃക്കണ്ണാപുരത്തു, തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തു, ഇരിക്കോണികൂട, ഐരാണിക്കുളത്ത, വെള്ളപ്പനാട്ടിൽ, മണ്ഡലത്തിൽ, അങ്ങിക്കൽ ഇങ്ങിനെ ൧൦ സ്ഥാനത്തിന്നകത്തു, സമയം സോമാഹുതി ൧൧ ഗ്രാമത്തിന്നുണ്ടു ചോവരം, പെരുമാനം, ഇരിക്കോണികൂട, ആലത്തൂർ, മൂപ്പികുളം, ഉളിയന്നൂർ, ചെങ്ങന്നൂർ, പെരിഞ്ചെല്ലൂർ, കരിക്കാട്ടു, പൈയന്നൂർ: ഇവക്ക് സോമാഹുതി ഉള്ളു. ഇതിൽ സോമാഹുതിക്ക് മുമ്പു: പെരിഞ്ചെ, കരിക്ക, ആല, പെരുമ, ചൊവ, ഇരിക്ക, ഇത് ആരും ഒരുപോലെ സമ്മതം. മറ്റൊ വക ഭേദങ്ങളിൽ ഊരിലെ പരിഷ്കർച്ച, വൃത, ദേശത്തിലുള്ളവക്ക് യജ്ഞം അപ്രാപനവും ഓത്തും, ദിക്ഷയും, ദാനവും, പ്രതിഗ്രഹവും എന്ന ഷഡ്കർമ്മങ്ങളെ കല്പിച്ചു. ഇതുള്ള ആളുകൾക്ക് നൂ ആചാര്യസ്ഥാനമുണ്ടു. അവർക്ക് അമ്പല സംബ

സ്വപ്നം കേരളത്തിൽ പിതൃകർമ്മത്തിന്നു മുമ്പും ദേശി കൾ എന്നു പേരും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. പിന്നെ സഭയിലുള്ളവർക്ക് കന്യാകുമാരി ഗോകുണ്ഠത്തിന്റെ ഇടയിൽ പ്രധാനക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പാട്ടവും, സമുദായവും, * ശാന്തിയും, അരങ്ങും, അടുക്കളയും, അമ്പലപ്പടി, ഉറായയും ഇത് ആറു പ്രാധാന്യം (പെരിയ നമ്പി സ്ഥാനവും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു). അറുപത്തുനാലിന്റെ വിധികർത്താവിനെ ൨ ആളെ കല്പിച്ചു. പെരിഞ്ചെല്ലൂർ ഗ്രാമത്തിൽ പുളിയംപടപ്പുഗ്രാമത്തിങ്കൽ ഒരാളെ നൂരലിന്നും പ്രഭുവെന്നും നായക എന്നും പേരും ഇട്ടു, നൂരലിയും അടക്കവും ഒടുക്കവും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. പിന്നെ നൂരലിന്നും കല്പിച്ചു നിലക്കും നീക്കും രണ്ടുളിൽ വിവാദം ഉണ്ടായാൽ വിവാദം തീർത്തു നടത്തുവാൻ ആലത്തൂർ ഗ്രാമത്തിങ്കൽ ഒരാളെ കല്പിച്ചു, ആഴ്വാഞ്ചേരി സാമ്രാജ്യം കല്പിച്ചു, സാമ്പ്രാക്കൾ എന്ന പേരുമിട്ടു, ബ്രാഹ്മണക്കു വിധികർത്താവെന്നും കല്പിച്ചു. ഇവർ ഇരുവരും കേരളത്തിങ്കൽ ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠന്മാർ. ശേഷം അവരവർ അവിടവിടെ വിശേഷിച്ചു പറയുന്നു, ഒന്നു പോലെ നടപ്പില്ല. മറ്റാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കുറവുനാട്ടു നൂറു ഗ്രാമത്തിലും ഏറകാണുന്നു നൂറു ദേശത്തുള്ളവർക്ക് ഏറ ആകുന്നതു, കുറവുനാട്ടു നൂറു ഗ്രാമവും രു ദേശവും കൂടി ഒന്നായി, കുളമ്പടിയും, രാമനല്ലൂർ, കാരുശ്ശേരി, ചാത്തമങ്ങലം, ഇത് ഒന്നായി, ഒഴിയടി, ഉഴുതമണ്ണൂർ, തലപ്പെരുമൺ, ഇത് ഒന്നു, കൂഴക്കോട്ട, നെല്ലിക്കാട്ടു, ചാലപ്പുര, ചാത്തനെല്ലൂർ, ചെറുമണ്ണൂർ, പറപ്പൂർ, ചെറുമാ, മണപ്പുറം, ഇത് ഒന്നായി.

* മേൽശാന്തിസ്ഥാനം

൫. കൃഷ്ണരായരുടെയും ചേരമാൻ പെരുമാളുടെയും കഥ.

ഇങ്ങിനെ നൂ൪ ഗ്രാമത്തിൽ ബ്രാഹ്മണനും പെരുമാക്കളും കൂടി സ്വപ്നകാലം രക്ഷിച്ചു വന്നതിന്റെ ശേഷം നൂ൪ ഗ്രാമവും കൂടി യോഗം തിരിക്കുന്നു, തൃക്കാരിയൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽ തിരുനാവായി മണ്ണെപ്പറത്ത കൂടി തല തിരിക്കുന്നു അടിയന്തരസഭയിങ്കുന്നു നിരൂപിച്ചു “ഇവർക്കും കല്പിച്ചാൽ മതി അല്ല; നാട്ടിൽ ശിക്ഷാ രക്ഷ ഇല്ലാതെ പോം. ബ്രാഹ്മണൻ നാട്ടു പുറപ്പെട്ടു പോകേണ്ടിവരും; ഒരു രാജാവു വേണം” എന്നു കല്പിച്ചു ഐകമത്യപ്പെട്ടു പരദേശത്തു ചെന്നു (ആന കണ്ടി കൃഷ്ണരായരുമായി കണ്ടു, പന്തീരാണ്ടു ൧൨ ആണ്ടു കേരളം പരിപാലിപ്പാൻ ഒരുത്തരെ അയക്കണം എന്ന അവധി പറഞ്ഞു, പല സമയവും സത്യവും ചെയ്തു) ഒരു പന്തീരാണ്ടു വാഴുവാൻ ആദി രാജാ പെരുമാളെയും; പിന്നെ പാണ്ടിപ്പെരുമാളെയും കല്പിച്ചു അയക്കയും ചെയ്തു. അവരുടെ വാഴ്ച കഴിഞ്ഞ ശേഷം ക്ഷത്രിയനായ ചേരമാൻ പെരുമാളെ കല്പിച്ചു നിശ്ചയിച്ചു. അങ്ങിനെ ചേരമാൻ പെരുമാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോരുമ്പോൾ, വാസുദേവമഹാഭട്ടത്തിരിയെ ശങ്കനം കണ്ടു, നടകൂടി കൊണ്ടു പോന്നു തൃക്കാരിയൂർ പൊന്മാടത്തിങ്കിഴ് അടിയന്തര ഇരുന്നു. നൂ൪ ഗ്രാമത്തിൽ ബ്രാഹ്മണൻ കേരളരാജ്യം ഹ്നം കാരം അടക്കി, വാഴുവാനുക്കവണ്ണം ആനായതീട്ടു കൊടുത്തു, ഏകാമരത്നാധിപതിയായി അവരോധിച്ചു കൊൾവാനുക്കവണ്ണം പൂവും നീരും കൊടുത്തു, ചേരമാൻ പെരുമാൾ കേരളരാജ്യം ഹ്നം കാരം നീർ വാങ്ങുകയും ചെയ്തു.

അന്നു കലി, സ്വർഗ്ഗസന്ദേശപ്രാപ്തം ക്രിസ്താബ്ദം
൪൨൮.

അതിന്റെ ശേഷം ചേരമാൻ പെരുമാൾ ആ
കട്ടെ മനസ്സാകാൻ നാട്ടു നടന്നു നോക്കി കണ്ടെടുത്തു
തൂക്കുവെയ്പ്പും തിരുനാവായി മണപ്പുറവും വളർത്തു
കോട്ടയും ഈ മൂന്നു ദേശവും സത്യഭൂമി എന്നു കല്പിച്ചു,
വളർത്തു കോട്ടയുടെ വലത്തു ഭാഗത്തു ചേരമാൻ
കോട്ടയും തീർത്തു, പിന്നെ മറ്റു അഴിമുഖവും നോക്കി
കണ്ടെടുത്ത് തിരുവഞ്ചാഴി മുഖം പ്രധാനം എന്നു ക
ണ്ടു, തിരുവഞ്ചാഴി എന്ന ക്ഷേത്രവും തീർത്തു, പല
പെരുമാക്കുമാരും അടിയന്തരമായിരുന്ന മറ്റു ക്ഷേ
ത്രങ്ങളിൽ ചേരമാൻ പെരുമാളും ബ്രാഹ്മണരുമായി
അടിയന്തരം ഇരുന്നു. ഇങ്ങിനെ മറ്റു ആണ്ടു വഴി
പോലെ പരിപാലിച്ച ശേഷം പെരുമാളുടെ ഗുണോ
ധിക്യം വളരുക കൊണ്ടു, മറ്റു ആണ്ടു വാഴ്ച
നടക്കുവണ്ണം അവധി പറഞ്ഞിട്ടല്ലൊ കൃഷ്ണരായർ
ചേരമാൻ പെരുമാളെ കല്പിച്ചതു പ്രമാണം അല്ല”
എന്നു ബ്രാഹ്മണർ കല്പിച്ചു, പിന്നെയും മറ്റു ആണ്ടു
നാട്ടു പരിപാലിപ്പാൻ ചേരമാൻ പെരുമാളെ തന്നെ
കല്പിക്കയും ചെയ്തു. ചേരമാൻ കോട്ടയിൽ രാജലക്ഷ്മി
യും വീര്യലക്ഷ്മിയും ഏറ്റ പ്രകാശിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടു,
അവിടെ തന്നെ എഴുന്നള്ളി, ഒരു കുട്ടിയും നാട്ടി,
ചേരമാൻ കുട്ടിലെക്കു കത്തു പല അടുക്കും ആചാര
വും കല്പിച്ചു, പരദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന രാ
ജസ്രീയെ ബ്രാഹ്മണനെ കൊണ്ടു വിവാഹം കഴി
പ്പിച്ചു, അതിലുണ്ടാകുന്ന സന്തതി ക്ഷത്രിയൻ എ
ന്നും കല്പിച്ചു. ുറു കേരളത്തിൽ നല്ല സൂര്യക്ഷത്രിയരെ

— ൪൩ —

വേണം എന്നു ബ്രാഹ്മണരും വെച്ചു, വസ്തു തിരിച്ചു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ആ ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയെ മൂഷികരാജ്യത്തിങ്കൽ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ വാണ ചിത്രകൂടത്തിന്റെ സമീപത്ത് ഒരു കോയിലകം തീർത്തു, അവിടെ തന്നെ ഇരുത്തി, അതിൽ ൨ പുരുഷന്മാരുണ്ടായി, ജ്യേഷ്ഠനെ ചിത്രകൂടത്തിങ്കലും അനുജനെ തുളുനാട്ടിലും കല്പിക്കയും ചെയ്തു. ചേരമാൻപെരുമാൾ ചേരമാൻ കോട്ടയിൽ വാഴുന്ന കാലത്തു ഉത്തര ഭൂമിയിങ്കൽ മാലിനി എന്ന ഒരു നദീതീരത്തിൽ ഇരുവർ വെള്ളാശ്വസികളും ഒരു രാജസ്ത്രീയും കൂടി നീരാട്ടത്തിന്നു വന്നതിന്റെ ശേഷം, പുഷ്പത്തിൻ സുഗന്ധം കേട്ടു, പുഷ്പം പഠിപ്പാൻ മൂവരും തോണിയിൽ കയറീട്ടു, തോണിയുടെ തല തെറ്റി, സമുദ്രത്തിങ്കലകപ്പെട്ട്, ഏഴിമലയുടെ താഴെ വന്നുടക്കയും ചെയ്തു. അവർ മൂവരും തോണിയിൽ നിന്നിറങ്ങി, മലയുടെ മുകളിൽ കരയേറി നില്ക്കയും ചെയ്തു. ആ വർത്തമാനം ചേരമാൻ പെരുമാൾ അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ അരുളിച്ചെയ്തു, പരവതാനിക്കൊട്ടിൽ ഒരു വിളക്കും പലകയും വെച്ചു, പൊന്നിന്തളികയിൽ അരിയുമിട്ടു നില്ക്കുംപോൾ, മൂവരും ചേരമാൻ കോട്ടയുടെ അകത്തു കടന്നു, അതിൽ ഒരു സ്ത്രീ ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിന്നു നേരിട്ടു ചെന്നു, ഒരു കാൽ എടുത്തു വെപ്പാൻ ഭാവിച്ചു, പരവതാനിക്കൊട്ടിൽ കരേറാതെ, തമ്പുരാൻ എഴുന്നള്ളിയതിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്ത് നില്ക്കയും ചെയ്തു. മറ്റൊരു സ്ത്രീ തമ്പുരാൻ എഴുന്നള്ളിനിന്നതിന്നു നേർ പെടാതെ ചൂഴ്ന്നു തമ്പുരാന്റെടുത്തു ഭാഗത്തു ചെന്നു നിന്നു. മൂന്നു

മതു രാജസ്ത്രീ തമ്പുരാന്റെ നേരെ വന്നു, ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ കരേറി, വഴിപോലെ വന്ദിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതു കണ്ടു പെരുമാൾ പൊന്തളികയിൽ അരിവారి മൂന്നു വട്ടം തുറക്കെ കൊണ്ടു ചാത്തി ഇവളിലുണ്ടാകുന്ന സന്തതി ഏഴിഭൂപൻ എന്നരുളിച്ചെയ്തു, അവർക്കിരാജ്യത്തിന്നവകാശം എന്നും കല്പിച്ചു, തമ്പുരാട്ടിക്ക് എഴുന്നള്ളി ഇരിപ്പാൻ ഏഴിമലയുടെ താഴെ എഴോത്ത കോയിലകവും പണി തീർത്തു. നേരിട്ടു വന്നതു നെല്പട്ടസ്സുപത്രം ചൂഴ്ന്നതു ചുഴലിസ്സുപത്രം പിന്നെ മലയാളത്തിൽ ഹവ അഴിമുഖത്തുനിന്നും കച്ചോടം ചെഞ്ചെണം എന്നു കല്പിച്ചു, പല വർത്തകന്മാരേയും ചോനകരെയും വരുത്തി ഇരുത്തി. പെരുമാൾ ജനിച്ചുണ്ടായ ഭ്രമി ആയുർപ്പുരത്ത വേളാപുരം എന്ന നഗരത്തിങ്കന്നു ഒരു ചോനകനെയും ചോനകസ്ത്രീയെയും വരുത്തി, ആയുർപ്പടിക്കൽ ഇരുത്തി, ഇവരെ ഇരുത്തേണ്ടും നല്ല പ്രദേശം നാട്ടിന്നു ഒരു കണ്ണാക കൊണ്ടു കണ്ണന്നൂർ എന്നും വേളാപുരം എന്നും പേരുമിട്ടു. ചോനകനെ അഴിരാജാവെന്നും സ്ത്രീയെ ഉമ്മ എന്നും കല്പിച്ചു, അരിയും ഇട്ടിരുത്തുകയും ചെയ്തു. ശേഷം പെരുമാളുടെ ഗുണാധിക്യം ഏറ കാണുകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണൻ ചേരമാൻ പെരുമാളെ പിരിഞ്ഞു കൂടാ എന്നു കല്പിച്ചു.

അങ്ങിനെ ചേരമാൻ എന്ന രാജാവു നന്മ കാലം വാണതിന്റെ ശേഷം ബ്രാഹ്മണൻ പരദേശത്തു ചെന്നതുമില്ല. ചേരമാൻ പെരുമാളെ കണ്ടതുമില്ല എന്നു കല്പിച്ചു, കൃഷ്ണരായർ മലയാളം അടക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം പട കൂട്ടുകയല്ലൊ ചെയ്തതു.

— രവു —

ശേഷം 'ബ്രാഹ്മണർ ചോഴമണ്ഡലത്തിൽ ചെന്നു, ചേരമാൻ എന്ന രാജാവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു പട്ടാഭിഷേകം ചെയ്തു, ഹൃ ആണ്ടു നാടു രക്ഷിച്ച ശേഷം കലിയുഗത്തിന്റെ ആരംഭം വരുന്നതുകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണരും അവിടെ പെട്ട പ്രജകളും രണ്ടു പക്ഷമായി വിവാദിച്ചു, ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ ഗുണങ്ങൾ കൊണ്ടു ശ്രീ പരശുരാമൻ അരുളിച്ചെയ്ത മയ്യോദയെ ഉപേക്ഷിച്ചു, പിന്നെയും ചേരമാൻ പെരുമാൾ തന്നെ കേരളം രക്ഷിച്ചുവന്നുവെന്നും അനുവദിക്കയും ചെയ്തു. പരശുരാമമയ്യോദയെ ഉപേക്ഷിക്ക കൊണ്ട് നൃശ ഗ്രാമവും ഒന്നിച്ചു കൂടാതെ പോകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ചേരമാൻ പെരുമാൾ രക്ഷിക്കു കാലം പാണ്ടിരാജാവായിരിക്കുമ്പോൾ ഒപ്പം രക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന മലയാളം ചോഴമണ്ഡലരാജാവ് അടക്കമെന്നും വെച്ചാൽ കേരളം പാതി ഇങ്ങടക്കേണം എന്നും കല്പിച്ചു. ആനമല കയറി കുന്നത്തിൽ കിഴിഞ്ഞു, കോട്ട ഇട്ടുറപ്പിക്കയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം ചേരമാൻ പെരുമാൾ കേട്ട ശേഷം കേരളത്തിലുള്ള തന്റെ ചേകവന്മാരെ എല്ലാവരെയും അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട പടനായകന്മാരെയും തുക്കടമതിലകത്ത് വരുത്തി യോഗം തികച്ചു തരവൂർ നാട്ടിൽ എഴുന്നള്ളി, രായരുടെ കോട്ട കളയേണം എന്നു കല്പിച്ചു, പല പ്രകാരം പ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടും രായരുടെ കോട്ട കളവാൻ സംഗതി വന്നതുമില്ല; ചേരമാൻ പെരുമാൾ ക്ലേശപ്പെട്ടു ചെയ്തു.

അനന്തരം ബ്രാഹ്മണരും പെരുമാളും തുക്കാരിയൂർ പൊന്മാടത്തിങ്കീഴിൽ ശ്രീ നാവാക്ഷേത്രത്തിൽ

— രൻ —

അടിയന്തരസഭയിന്ന് നിരൂപിച്ച് മറ്റെ നാട്ടിലുള്ള പുരുഷാരത്തെ എത്തിച്ചു, പടയിൽ ജയിപ്പാനുതകാവുന്നതുള്ള ഓരോരസേവകളും ചെയ്യിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു ദിഗ്വിജയം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ല എന്നു അന്വേഷിച്ചു ശേഷം, ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയുടെ മകനായ കരിപ്പത്തു കോവിലകത്ത് ഉദയവർമ്മൻ എന്ന തമ്പുരാനു ദിഗ്വിജയം ഉണ്ടെന്നു കണ്ടു പുറത്തു മാറിപ്പോകാൻ എന്നും * വിക്സിരൻ എന്നും † ഇരിവർ എറാടിമാർ അവരെ കൂട്ടി കൊണ്ടു പോന്നാൽ പട ജയിക്കും എന്നു കണ്ടു, കൂട്ടി കൊണ്ടു പോരുവാൻ ആയുർ പ്രാഹ്ലാദനത്തെ കൈയിൽ അടയാളം എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു. അവർ പുറത്തു ചെന്നു അന്വേഷിച്ചാറെ, എഴുത്തു പള്ളിയിൽ എന്നു കേട്ടു. അവിടെ ചെന്നു കണ്ടു, ഇരിവർ എറാടിമാരെയും എഴുതിക്കും എഴുത്തച്ഛൻ തൊടുപുഴക്കുളത്തു ഉണ്ണിക്കുമാരനമ്പിയാരെയും കണ്ടു എഴുതി വിട്ട അടയാളവും കൊടുത്തു അവസ്ഥയും പറഞ്ഞു. അത് എല്ലാവരും കൂടി പോരുമ്പോൾ വെഞ്ചാലപ്പറമ്പത്ത് പെരുലനടക്കാവിൽ കാഞ്ഞിരത്തിൻ ചുവട്ടിൽ കടയും മലത്തിൽ വെച്ചു, കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആഴവാഞ്ചേരി തമ്പ്രാക്കളും അവിടെത്തെ ദിഗ്വിജയം നമ്പൂതിരിയും കണ്ടു നമസ്കരിച്ചാറെ, അവരോട് ചോദിച്ചു, തമ്പ്രാക്കൾ “നിങ്ങൾ എവിടെ പോകുന്നു” എന്നു കേട്ടുവാറെ, എഴുത്തച്ഛൻ “അടിയങ്ങൾ തുക്കാരിയൂർ അടിയന്തരസഭയിന്നു അയച്ചു ആയുർപ്രാഹ്ലാദനോടു കൂടി അവിടെക്ക് വിട കൊ

* വിക്സിരൻ.

† രണ്ടു എറാടി കിടാങ്ങൾ.

— ൫൦ —

ജ്ഞ" എന്നതു കേട്ടു തന്പ്രാക്കളും "ഞങ്ങളും അവിടെക്ക് തന്നെ പുറപ്പെട്ടു" എന്നു പറഞ്ഞു ദണ്ഡന മസ്കാരം ചെയ്തപ്പോൾ പ്രസാദിച്ചു "നിങ്ങൾക്ക് മേലാൽ നന്മ വരുവുതാക! നിങ്ങൾ പോകുന്ന കാര്യം സാധിച്ചിട്ടു തരുന്നണ്ടു എന്നു സമയം ചെയ്തു. അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോകുന്ന വഴിക്ക് ഏ പശുക്കൾ ചത്തു കിടക്കുന്നു. അതിൽ ഒരു പശുവിന്റെ അണയത്തു ചുഴ കഴക്കൾ ഇരുന്നിരുന്നു. മരൊന്നി നെയ്യും തൊട്ടതില്ല. തന്പ്രാക്കൾ ആയതു കണ്ടാറെ "ഐ കഴകളെ! ഏ പശു ചത്തുകിടക്കുന്നതിൽ ആ റിനെയ്യും നിങ്ങൾ തൊടാതെ ഇരിപ്പാൻ എന്തൊരു സംഗതി ആകുന്നു" എന്നു ചോദിച്ചാറെ, ഒരു മുടകാലൻ പൂവൻ കഴവ് ചിറകു തട്ടിക്കടഞ്ഞ് ഒരു തൂവൽ കൊത്തി എടുത്തു കൊടുത്തു, അതു കൈയിൽ എടുത്തു പശുക്കളെ നോക്കിയാറെ, അവറ്റിൽ ഒന്നിനെ മാത്രമെ പശുജനം പിറന്നിട്ടുള്ളു; മരൊല്ലം ഓരൊ മൃഗങ്ങളെ ജന്മമായി കണ്ടു, ഇരിവർ എറാടിമാരെയും നമ്പിയാരെയും മനുഷ്യജന്മമായ്ക്കണ്ടു. ആ തൂവൽ തന്പ്രാക്കൾ നമ്പ്യാരുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു, അതിന്റെ ഉപദേശവും തിരിച്ചു കൊടുത്തു. എറാടിമാരും നമ്പിയാരും തന്പ്രാക്കളുടെ കാക്കൽ നമസ്കരിച്ചു, അനുഗ്രഹവും വാങ്ങി. അതു ധേതുവായിട്ട് ഇന്നും ആഴ്ചവെഞ്ചരി തന്പ്രാക്കളെ കണ്ടാൽ കുന്നലകോനാതിരി രാജാവു തുക്കൈ കൂപ്പെന്നും. അവിടനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, തൃക്കാരിയൂർ അടിയന്തരസഭയിൽ ചെന്നു വന്നിട്ടു. "ഞങ്ങളെ ചൊല്ലി വിട്ട കാര്യം എന്ത് എന്നു ബ്രാഹ്മണരോടും ചേരമാൻ പെരുമാളോടും ചോദിച്ചാറെ"

— ൫൧ —

ആനകണ്ടി കൃഷ്ണരായർ മലയാളം അടക്കുവാൻ സ
ന്നാഹരത്തോടും കൂടി പട്രെക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു. അതി
ന്നു മറെറാ നാളിലുള്ള പുരുഷാരത്തെയും എത്തിച്ചു പാ
പ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അവരുമായി ഒക്കത്തക്ക ചെന്നു പട
ജയിച്ചു പോരേണം എന്നരുളിച്ചെയ്യപ്പോൾ, അ
ങ്ങിനെ തന്നെ എന്നു സമ്മതിച്ചു സഭയും വന്ദിച്ചു
പോന്നു. ചേരമാൻ പെരുമാൾ ഭഗവാനെ സേവി
ച്ചിരിക്കും കാലം അർക്കവംശത്തിങ്കൽ ജനിച്ച സാമ
ന്തരിൽ പുറത്തു എന്നഭിമാനവീരന്മാരായ സാമന്തർ
ഇരിവരും കൂടി രാമേശ്വരത്ത് ചെന്നു സേതുസ്താ
നവും ചെയ്തു, കാശിക്ക് പോകുന്ന വഴിയിൽ ശ്രീ നാ
വാഭക്തൃരൂപത്തിങ്കൽ ചെന്നു. അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോ
ൾ തോലൻ എന്ന് പ്രസിദ്ധനായി പെരുമാളുടെ ഇ
ഷ്ടമന്ത്രിയായിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ വഴിപോക്കുരാ
യി വന്ന സാമന്തരോടു ഓരോ വിശേഷം പര
ഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ ഇടയിൽ. രായർ മലയാളം അ
ടക്കുവാൻ കോട്ടയിട്ട പ്രകാരവും ചേരമാൻ പെരുമാ
ൾ യുദ്ധത്തിൽ മടങ്ങിയ പ്രകാരവും പറഞ്ഞപ്പോൾ,
മാനവിക്രമന്റെ സത്യം കൊണ്ടും ശീലതപം കൊണ്ടും
വളരെ പ്രസാദിച്ചു. പിന്നെ ബ്രാഹ്മണനും പെരു
മാളും വെള്ളത്തിൽ ഏറിയതിന്റെ ശേഷം രായരോ
ട് ജയിപ്പാൻ പോകുന്ന പ്രകാരം കല്പിക്കുകൊണ്ട്
അവരോടു പറഞ്ഞാറെ, സാമന്തർ ഇരിവരും കൂടി
നിരൂപിച്ചു ഞങ്ങളെ കൂടെ അയച്ചാൽ യുദ്ധം ചെ
യ്ക്കു രായരുടെ കോട്ട ഇളക്കാം എന്ന് ബ്രാഹ്മണരോ
ട് പറയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം പെരുമാളെയും ഉ
ന്നത്തിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഇരിവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു

വന്നു ബഹുമാനിച്ചിരുന്നതി, പല ദിവസവും അന്യോന്യവിശ്വാസത്തിന്നായ്ക്കൊണ്ടും ബുദ്ധിശക്തികളും പരാക്രമങ്ങളും പരീക്ഷിച്ചെടുത്തത്. സാമന്തർ യുദ്ധകൗശലത്തിങ്കൽ ശക്തന്മാർ എന്നറിഞ്ഞിട്ടു കാലതാമസം കൂടാതെ പുരുഷാരത്തെ വരുത്തി യോഗം തികച്ചു കൂട്ടി, പെരുമാളും തന്റെ പടനായകന്മാർ ൧൨൨ പേരും അവരോട് കൂടി ഒരുപതു നൂറായിരം ചെകവരും കാരായ്മയായിരിക്കുന്ന ഈ ശരീരം അനിശ്ചിതം എന്നുറച്ചു, സാമന്തരോടും കൂടി കണ്ടെന്ന് എഴുതുവാൻ തക്കവണ്ണം കീഴ്ച ഉണ്ണിക്കുമാരമേനോനെയും പരക്കൽ ഉറവിങ്കൽ പാറചങ്കരനമ്പിയെയും കല്പിച്ചയക്കയും ചെയ്തു. പടെക്ക് പോകുന്ന വഴിക്കൽ രാത്രിയിൽ പടയാളികൾ ഉറങ്ങുന്നിടത്തു സാമന്തർ ചെന്നു, പുരുഷാരം ൩ പ്രദക്ഷിണം വെച്ചു, കഴവിന്റെ തുവൽ കൈയിൽ വെച്ചു മനുഷ്യജനം പിറന്നിട്ടുള്ളവർക്കും വെള്ളികൊണ്ടു ഓരോ അടയാളമിട്ടു നോക്കിയാറെ, ൧൦൦൦൦ നായർ മനുഷ്യജനം പിറന്നവരുണ്ടായിരുന്നു. ൩൦൦൦൦ ദേവജനം പിറന്നിട്ടും ശേഷമുള്ള പുരുഷാരം അസൂരജനമായ്ക്കൊണ്ടു ൧൦൦൦൦ നായർക്ക് മോതിരം ഇടുവിച്ചു പോരികയും ചെയ്തു. ഉറക്കത്തു ശ്രമനാരായിരിക്കുന്നവരെ ലക്ഷണങ്ങളാലൊണ്ടറിഞ്ഞ് അവരുടെ ആയുധങ്ങളിൽ ഗോപി കൊണ്ടും ചന്ദനം കൊണ്ടും അടയാളം ഇട്ടു, ആരും ഗ്രഹിയാതെ കണ്ടു യഥാസ്ഥാനമായിരിപ്പതും ചെയ്തു. ഈ ൧൦൦൦൦ നായരും നമ്പിയാരും കൂടി വലത്തെ കോണിൽ പട ഏറ്റു, പെരുമാളുടെ കായ്ക്കുങ്കാരിൽ പടമലനായർ ഒഴികെ ഉള്ള കായ്ക്കുങ്കാരന്മാർ ൧൧ പേരും കൂടി ഇടത് കോണിൽ പട

ഏറ്റവും ഏടത്ത കോൺ പട ഒഴിച്ചു പോന്നു, വലത്തെ കോണിന്നു പട നടന്നു മലയാളം വിട്ടു, പരദേശത്തു ചെന്നു പോക്കും ഉറപ്പിച്ചു, മാറാണെ മടക്കി പൊതു ജയിച്ചു പോന്നിരിക്കുന്നു. സാമന്തർ വില്ലും ശരങ്ങളും കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ൩൦൦൦൦ നായരെ മുമ്പിൽ നടത്തി, അവരുടെ പിന്നിൽ മവ ആയുധങ്ങളിലും അഭ്യസിച്ച് മേൽ കിരിയത്തിൽ ഒരുമയും ശ്രുതയും നായുസ്ഥാനവും ഏറി ഇരിക്കുന്ന ൧൦൦൦൦ നായരെയും നടത്തിച്ചു. ൩൨ പടനായകന്മാരോടും കൂട ചെന്നു നായരുടെ കോട്ടെക്ക് പുറത്ത് ചെന്നു വെച്ചിരിക്കുന്ന പാളയത്തിൽ കടന്നു, അന്നു പകൽ മുഴുവൻ യുദ്ധം ചെയ്തു, വളര ആനകൾക്കും കുതിരകൾക്കും കാലാൾക്കും തട്ടുകേടും വരുത്തി, പാളയം ഒഴിപ്പിച്ചു കോട്ടയുടെ ഉള്ളിൽ ആക്കുകയും ചെയ്തു. രാത്രിയിൽ മാനച്ചനും വിക്രമനും കൂടി വിചാരിച്ചു, കോട്ടയുടെ വടക്കെ വാതിൽക്കൽ ൧൦൦൦൦ നായരെ പാതിയാക്കി നിർത്തി, ശേഷമുള്ളവരെ ൪ ഭാഗത്തും നിർത്തി ഉറപ്പിച്ചു. ൩ ദിവസം രാപ്പകൽ യുദ്ധം ചെയ്തു നായരെ ഒഴിപ്പിച്ചു, കോട്ട പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നു പെരുമാൾ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടുന്ന സമ്മാനങ്ങളെ കൊടുത്തു, പുരഷ്കാരത്തെയും പിരിച്ചു, സാമന്തരിൽ ജ്യേഷ്ഠനെ തിരുമടിയിൽ ഇരുത്തി, വീരശ്രംഖല വലത്തെ കൈക്കും വലത്തെ കാലും ഇടീപ്പൂതും ചെയ്തു. ൧൦൦൦൦ നായർക്ക് കേരളത്തിൽ അത്യന്തം തെളിഞ്ഞ നാട്ടിൽ ഇരിപ്പാനുതകവണ്ണം കല്പിച്ചു, പൊലനട്ടിൽ ഇരിക്കേണം എന്ന് മന്ത്രികൾ പറഞ്ഞിട്ട് അവിടെ ഉള്ള പ്രജകളെ അവിടുന്നു വാങ്ങിച്ചു നാട്ടിലുള്ള നഗരങ്ങളെ ഒഴി

— ൫൪ —

പിച്ച് അവർ കെട്ടുന്നതും മാറി ഒരു കൂട്ടത്തെ എടക്കുഴി നാട്ടുതറയിൽ ഇരുത്തി, അടുത്തിൽ ഉള്ള നായരെ ഇരിക്കാടിക്കോട്ടും തെരിഞ്ഞ നായരിൽ പ്രധാനന്മാരെ കൊഴിക്കോട്ടു ദേശത്തും ആക്കി ഇരുത്തിയ പ്രകാരവും മന്ത്രികൾ പെരുമാളെ ഉണർത്തിക്കയും ചെയ്തു. മാനവിക്രമന്മാരെ തിരുമുപ്പിൽ വരുത്തി, നിങ്ങൾ ഇരിവരെയും അനന്തരവരാക്കി വാഴ്ത്തുവിടെ തന്നെ ഇരുത്തേണം എന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളിടയ്ക്കുവെ ഞങ്ങൾ കാശിക്ക് പോയി ഗംഗാസ്നാനവും ചെയ്തു കാവടിയും കൊണ്ടു രാമേശ്വരത്തു ചെന്നു ഇരിവരും ഇങ്ങു വന്നാൽ ചെയ്യും വണ്ണം ചെയ്തു കൊള്ളുന്നതുമുണ്ടു. ഇതുവണ്ണം ഉണർത്തിച്ച കാശിക്ക് പോവുകയും ചെയ്തു.

ന: ശങ്കരാചാര്യർ കല്പിച്ച കഥ ക്രമ വിവരം.

പട ജയിച്ചിരിക്കുംകാലം ശ്രീ മഹാദേവന്റെ* പുത്രനായി എത്രയും പ്രസിദ്ധനായിട്ടു ഒരു ദിവ്യനുണ്ടായി, അതാൻ പിന്നെ ശങ്കരാചാര്യർ ആയതു. അതുണ്ടായതു എത്രപ്രകാരം എന്നു കേട്ടുകൊൾക ഒരു ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീക്ക് വൈധവ്യം ഭവിച്ചശേഷം അടുക്കളദോഷം ശങ്കിച്ചു നില്ക്കുംകാലം അവളെ പുറന്നീക്കി വെച്ചു ശ്രീ മഹാദേവൻ വന്നുല്ലാദിക്കയും ചെയ്തു. ഭഗവാന്റെ കാരുണ്യത്താൽ അവൾക്ക് പുത്രനായി വന്നവതരിച്ചു. ശൃംഗേരി ശങ്കരാചാര്യർ അവൻ വിദ്യ കുറഞ്ഞൊന്നു പഠിച്ചുകാലം തന്റെ അമ്മ മരിച്ചു

* അംഗമായി.

— ൫൫ —

വാറെ, ആ ഉഷ്ണത്തിൽ ക്രിയകൾക്ക് ബ്രാഹ്മണൻ എത്താത്തതുകൊണ്ടു തന്റെ ഗൃഹത്തിൽ ഹോമകണ്ഡം ചമച്ച മേലേരി കൂട്ടി അഗ്നിയെ ജ്വലിപ്പിച്ചു ശവം ശോഭിച്ചു ഹോമിച്ചു ദഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അന്നന്തര വൻ ചെയ്യേണ്ട ക്രിയകൾ ശ്രദ്ധയെ കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണൻ കർമ്മത്തവണകൊണ്ടു ചെയ്തിപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ താൻ ദഹിപ്പിക്കുകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണൻ കൂടാതെ ശ്രദ്ധയും ഒരു ക്രിയയില്ല; ശ്രദ്ധൻ കൂടാതെ ബ്രാഹ്മണനും ഒരു ക്രിയയില്ല എന്നു കല്പിച്ചു, ശങ്കരാചാര്യർ വിദ്യ അനേകം ഉണ്ടായവാറെ അവന്നു ശരി മറന്നിട്ടില്ല ബ്രാഹ്മണനും നിഷ്കാതെ ആയി. സകല വിദ്യകളും ഗ്രഹിച്ചു പ്രസിദ്ധനായി സർവ്വജ്ഞ പീഠം ഏറി ഇരിക്കുകാലം ഗോവിന്ദസ്തോത്രം നിയോഗത്താൽ കേരളഭൂമിയിൽ അവസ്ഥാ വഴങ്ങാത്തതുകൊണ്ടു ചമച്ചു. നൃപ ഗ്രാമത്തെയും വരുത്തി അടുക്കും ആചാരവും നീതിയും നിലയും കുലഭേദങ്ങളും മയ്യായും യഥാക്രമവും എഴുതിയും വീട്ടും തീണ്ടലും കുളിയും കുഴി വരഞ്ഞ് നീർ കോരവാനും കലം വരഞ്ഞ് വെച്ചുബ്രാഹ്മണൻ അവരവർക്കു ഓരോരോ പ്രവൃത്തികളും ആചാരങ്ങളും ഭാഷകളും അതാത് കുലത്തിന്നു തക്കവണ്ണം കല്പിക്കയും ചെയ്തു. നാലു വർണ്ണകൊണ്ടു ഹൃദയം ആക്കി അതുകൊണ്ടു നൂറു കുലവർണ്ണം എന്നും ധെ കുലം എന്നും കല്പിച്ചു.

അപ്പറയുന്ന കുലപ്പേരുകൾ വെച്ചേറെ കേട്ടുകൊൾക; ബ്രാഹ്മണാദി നാലു വർണ്ണമുള്ളത തന്നെ അനേകം പേരുണ്ടു ബ്രാഹ്മണരിൽ തന്നെ അനേകം പേരുണ്ടു. ഓത്തന്മാർ, മന്ത്രവാദികൾ, സ്തോത്രന്മാർ

ശാസ്ത്രംഗങ്ങൾ, പിതൃകർമ്മങ്ങൾ ഗ്രന്ഥികൾ, ജ്യോതിഷങ്ങൾ, ഷാരികൾ, വ്യാകരണങ്ങൾ, ശാന്തികൾ ശാസ്ത്രികൾ, വേദാന്തികൾ, വൈദികന്മാർ, ഗൃഹസ്ഥന്മാർ, സന്ന്യാസികൾ. ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീകൾ അകത്തു നിന്നു പുറപ്പെടാതെ ഇരിക്കുന്നവരാകകൊണ്ടു അന്തർജ്ജനങ്ങൾ എന്നും അകത്തമ്മമാർ എന്നും പേരായി. ബ്രാഹ്മണരുടെ ബാലന്മാർ ഉണ്ണി എന്നും ബാലന്മാർ തങ്ങപ്പിള്ളന്മാർ എന്നും പറയുന്നു. ആയുർവർത്തത്തിൽ നിന്നു വന്ന ബ്രാഹ്മണൻ നമ്പൂതിരിമാർ നമ്പൂരിപ്പാടു എമ്പ്രാന്മാർ എമ്പ്രാന്തിരി എന്നും അവരിൽ പ്രമാണികളെ † തിരുമുൽപ്പാടന്മാർ എന്നും ഭട്ടത്തിരിപ്പാടെന്നും വന്ദനാർത്ഥം പറയുന്നു. ഓരോ യാഗാദികർമ്മങ്ങളെ ചെയ്തുകൊണ്ടു, സോമാതിരിമാർ അഗ്നിഹോത്രികൾ എന്നിങ്ങിനെ ചൊല്ലുന്നു. പരദേശബ്രാഹ്മണൻ ഭട്ടന്മാർ പട്ടർ തന്നെ. ഇവർ വൈദികന്മാർ നമ്പിടിക്കു ഓത്തില്ലായ്തുകൊണ്ടു മൂക്കാൽ ബ്രാഹ്മണൻ അതിൽ പ്രമാണികളാട്ട് കാരണപ്പാടു എന്ന നമ്പിടി ആയുധം എടുത്ത അകമ്പടി ചെയ്തു, പിതൃ പുഷ്പങ്ങൾ ദർശനം സ്രവവും ചമതക്കോലും. വരുത്തിയ വെങ്ങനാട്ടിൽ നമ്പിടി ബ്രാഹ്മണ സഭയിൽ ഒന്നിച്ചു ആവണപ്പലക ഇട്ടിരിക്കുന്ന പ്രഭു, ഇതിൽ താണതു കരകനമ്പിടി നമ്പിടിക്ക് മരുമക്കത്തായം ഉണ്ടു. പിന്നെ അന്തരാളത്തിൽ ഉള്ളവർ, അമ്പലവാസികൾ ശ്രദ്ധക്കൽനിന്നു കരേറിയവർ ബ്രാഹ്മണക്കൽ നിന്നു കിഴിഞ്ഞവർ. അതിൽ പൊതുവാന്മാർ രണ്ടു വകക്കാർ: അകപ്പെട്ടവരും ശിവബലിക്ക് തിടമ്പു

† തിരുമുഖ്യ.

എഴുന്നള്ളിക്ക, ദേവസ്വം ക്ഷേത്രം ദേവനേയും പരിപാലിച്ചു സൂക്ഷിക്ക. സോമാനം കഴുക പുറപ്പെട്ടു വാൾ വഴിപാടു വാങ്ങി കൊടുക്ക, ഇല വിറകു പാൽ തേൻ നെയ്യിട്ടാദി ഒരക്കുക. ഭഗവതി സേവയിൽ ശക്തിപൂജ ചെയ്യുന്നവർക്കു പിടാരന്മാർ പിഷാരകന്മാർ എന്നും അടിയന്മാര അടികൾ എന്നും ഓരോ പേരുണ്ടു. പുഷ്പകൻ നമ്പിയച്ചനും ദേവന്നു പുകൊടുക്ക, മാലകെട്ടുക, ക്ഷേത്രപ്രവൃത്തി ചെയ്തു കൊള്ളുക, അവന്റെ ഭായ്ക്കു് ബ്രാഹ്മിണി എന്നു പേർ. ഗൃഹത്തെ പൂമരം എന്നും പാദോദകം എന്നും അവനെ പുകമ്പി എന്നും ചൊല്ലുന്നു. ബ്രാഹ്മിണിക്ക് വെളിച്ചുടങ്ങു പാടുക തന്നെ ജീവിതം. പിഷാരോടിക്കു് സമ്പ്രാസിയുടെ ആചാരവും ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ അടിച്ചു തളിയും മാലകെട്ടും കല്പിച്ചു. കൈലാസവാസിയെ ക്ഷേത്രപ്രവൃത്തിക്കു കല്പിച്ചു, അവന്റെ പക്കലാക്കിയ സ്ത്രീക്കു അടിച്ചു തളി പ്രധാനമാക്കി വാരിയത്തി എന്നു പേരും വാരിജാതിക്കു ക്ഷത്രിയരുടെ പുലയും പുണ്യാഹവും പുഷ്പകന്റെ പ്രവൃത്തിയും കല്പിച്ചു. ഇതിൽ പെററും പിറന്നും ഉണ്ടായവർ ഒക്കയും ആഴ്വാഞ്ചേരിതമ്പ്രാക്കുളംതെ എന്നു പറയുന്നു. ശ്ലാഘ്യരിൽ പരുഷന്നു ചാക്രം എന്നും സ്ത്രീക്കു നങ്ങ്യാർ എന്നും പേർ. ഈശ്വരകഥകളെ പ്രകടിച്ചു പറക, വ്യാകരണം നാടകപുരാണങ്ങളും വായിക്ക, കൂത്താടുക കൂത്തു പറയിക്ക, അവർക്കു് പല കർമ്മങ്ങളുണ്ടായിട്ടും ചാന്നവർ എന്ന ഒരു കൂട്ടത്തെ കല്പിച്ചു; അവർ നമ്പിയാർ, അതിൽ ഇളയതു ശ്രദ്ധയ്ക്കു ശ്രാദ്ധത്തിന്നു ചോദ വെപ്പിച്ചു വാങ്ങുക. മൂസ്സതു ഊരിലെ പരിഷ്ക

— ൫൮ —

തങ്ങുമാർ പരശുരാമഭാഷം ഏല്ക്കുകകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണകർമ്മം ഒന്നു ഇല്ല. ഇവരോടു കൂടുന്ന ചെലവാണ്ടികൾ തിരുവന്തപുരത്ത് ഭഗവാന്റെ അടിയൻ, ശാസ്താവിങ്കൽ കൂത്താട്ടവാൻ തീയാടിനമ്പി എന്നൊരു പരിഷയും കല്പിച്ചു, തെയ്യമ്പാടി എന്നൊരു ചാന്ന് പരിഷയും ഉണ്ടു. അവർ കളം എഴുതി ദൈവം പാടുന്നവർ; ഭദ്രക്കാളി അടിയാന്മാരുടെ പുജ ഉള്ളേടത്ത് കഴകപ്പെഴുതുകയായിട്ടു ചാന്ന്വർ എന്ന മന്നാരി പുത്തില്ലം അങ്ങിനെ രണ്ടു കൂട്ടത്തെ കല്പിച്ചു. ഇവരും ഉണിത്തിരിമാരും അമ്പലവാസികളിൽ കൂടിയവർ, മാതാർ അമ്പലവാസികളിൽ കൂടുക ഇല്ല; അവർ വാദ്യപ്രയോഗക്കാർ കൊട്ടുമാതാർ അസ്ഥികുറച്ചി, അസ്ഥിവാരി, ശവസംസ്കാരത്തിൽ പരിചാരം ചെയ്യുകൊണ്ടു പരിയരത്തവരിൽ ആകുന്നു. ഇവർ ഒക്കെ നാലു വണ്ണത്തിൻ ഇടയിൽ പെട്ട അന്തരജാതികൾ.

ക്ഷത്രിയരിൽ സൂര്യവംശവും സോമവംശവും രണ്ടു വകയിൽ മുപ്പിറക്കുക്ഷത്രിയനും മുപ്പിറക്കുക്ഷത്രിയനും സാമന്തരും ഉണ്ടു. എറാടിയും നെടുങ്ങാടിയും വള്ളോടിയും അവരിൽ താണ പരിഷ എന്നും അടിയോടികൾ എന്നും പറയുന്നു. മയൂരവർമ്മൻ മലയാളം തെരുവം വാണത്തിൽ പിന്നെ ഉണ്ടായ രാജാക്കന്മാരുടെ നാമധേയാന്ത്രത്തിങ്കൽ ഒക്കയും വർമ്മൻ ശർമ്മൻ എന്നുള്ള പേർ കൂടുന്നു.

വൈശ്യന്മാർ മലയാളത്തിലുണ്ടു എന്നും ഇല്ല എന്നും പറയുന്നു; വയനാട്ടിലുണ്ടു.

ബ്രാഹ്മണർക്ക് വേദശാസ്ത്രങ്ങളും യാഗാദികർമ്മം

— ൫൯ —

ങ്ങളും ജപഹോമാദിശാന്തികളും ക്ഷത്രിയർരാജന്മാരും
രക്ഷാശിക്ഷ പ്രജാപരിപാലനവും വൈശ്വനര കൃ
ഷി ഗോരക്ഷ വാണിഭവും ശ്രദ്ധേയ പട നായാട്ടു
മൂന്നാഴിപ്പാട്ടു കാവൽ ചങ്ങാതം അതിൽ കിഴിഞ്ഞ
വർക്ക് താളി പിഴിഞ്ഞു കുളിപ്പിക്കു, തണ്ടെടുക്ക, ചുമടു
കെട്ടുക, എള്ളിടുക, പുഞ്ചല മുക്കുക, മററും കൂലി ചേ
കവും ഉണ്ടു.

ശ്രദ്ധജാതികൾ പലപ്രകാരവും പറയുന്നു. അ
തിൽ വെള്ളാളസ്സുപരൂപത്തിൽ പേരുകൾ തങ്ങൾ എ
ന്നും കമ്മൾ എന്നും കുറപ്പെന്നും പണിക്കർ എന്നും
നായകൻ നായർ എന്നും അടിയോടിനമ്പിയാർ ചെ
ല്ലന്മാർ തലച്ചെണ്ണാർ തലപ്പെണ്ണാർ മേനോക്കി
മേനോൻ അപ്പൻ എന്നും അമ്മൊന്നാർ അമ്മാവൻ
എന്നും ഓരോ സ്വരൂപത്തിങ്കൽ ഒരോ പേർ പറയു
ന്നു. ഈ തറവാട്ടുകാർ ഒക്കെയും ഫഫ* കിരിയത്തിൽ ഉ
ളവായുള്ളവരാകുന്നു ഫ. മുതുകിരിയം, ഡ. ഇളങ്കിരിയം,
ന. അട്ടങ്കിക്കിരിയം, റ. അമയങ്ങലത്തുകിരിയം, ഓ.
എടത്തു കുടികി, ന്ന. നെല്ലുകി, ഏ. നീലഞ്ചെരികി,
വ്വ. ഇടിമകി, ന്ന. മമ്പാട്ടുകി, ഫറ. തിരുമങ്ങലത്തുകി,
ഫഫ. പുത്തൂർകി ഇതിൽ കിഴിഞ്ഞു പോയ പരിഷ്ക
കൾ ചാന്ന പരിഷ്കൾ നാലുവണ്ണത്തിൽ ചാന്ന
വർ ഉണ്ടു: സാമന്തക്കും ചാന്നവരുണ്ടു എന്നു പറക
കൊണ്ടു ഓ എന്നും നാലെന്നും പറയുന്നു. അകത്തു
ചാന്നവർ, പുറത്തുചാന്നവർ, പരപ്പവർ, പ്രഭുസേ
വകർ പള്ളിച്ചേകവർ, പള്ളിച്ചാമ്പാർ, മടവർ എന്നി
ങ്ങിനെ ഉള്ളവർ ക്ഷത്രിയത്തിലും എടത്തിലും മടത്തി

* ഗൃഹത്തിൽ.

ലും മാടത്തിലും കൈയിലകത്തും നിന്നു വേല ചെയ്തു ണ്ടും പരിഷ്കരണം അവർ ഉള്ളാർ, ഉള്ളാട്ടിൽനായർ, ഉള്ളകത്തു നായന്മാർ എന്നുള്ളിലും മറ്റും കൂലിച്ചേക വർ, പള്ളിച്ചാമ്പാർ പണ്ടെ തളിയാതിരിമാരുടെ പള്ളി തണ്ടെ എടുത്തവർ.

അതിൽ കീഴ്പെടുത്ത ജാതികൾ വെളുത്തേടൻ, ഞരങ്കൊല്ലി, വണ്ണത്താൻ അലക്കി പിഴിഞ്ഞു കൊടുക്കുതിരുപ്പുടാത്തൈറികവിളക്കത്തറവൻവളിച്ചിയൻ, കൈയറം കഴിക്ക, പിതുകമ്മം കുശവൻ കലാലൻ, കോയപ്പൻ, ആന്ത്യൻ മക്കലം നിമ്മിക്ക. ഉറാളി കല്ലെരിനായർ മനയാളികൾ ഏതൊരു മതിൽ മാടക, മച്ച പടക്ക, കുന്നിടിക്ക, കുഴിതൂക്കുക, കള്ളിനൊറ കുഴിക്ക, കൂലിക്ക കത്തുക. വട്ടക്കാട്ടവൻ (വാണിയൻ പതിയാരും ചക്കാല വാണിയനും എൾത്തട്ടി പിഴിക) എന്നിങ്ങിനെ ൫ ജാതിയും പിന്നെ കുടമ്പർ കടുപ്പട്ടർ ചുമട്ടു കെട്ടുക ഉപ്പും മീനും വില്ക്ക. കച്ചേരിനായർ പീടിക കെട്ടി വാണിയം അവനും വട്ടക്കാട്ടവനും ഒന്നു തന്നെ നായിക്കന്മാർ കൊട്ടി കൂടും കുറിക്ക കൂട്ടാൻ നായർ, കണ്ടത്തിൽ നായർ കേട്രത്തത്തിൽ അരികത്തുക, പാത്രം തേക്ക, ഗോപുരം കാക്കുക ഇവർ ചാമ്പരിഷ്ഠിയിൽ നിന്നു കിഴിഞ്ഞവർ അകത്തുടുപരിഷ്ഠ കച്ചേരിചെട്ടിയാൻ ഒഴികെ ൩ കച്ചോടക്കാർ: രാവാരീ യാവാരീ വ്യാപാരി കപ്പലോട്ടം പാണ്ടിശാല കെട്ടിവാണിയം, ചരക്കുകൾ ഓട്ടക്കാക്ക് കൊടുത്തുകൊണ്ടും കച്ചോടം ചെട്ടി പൊൻവാണിയം, കമ്മട്ടത്തിൽ പണം അടിപ്പിച്ചാൽ പൊൻ മാറുക, തുറമുക്കാരെ മക്കത്തു കപ്പൽ വെപ്പിക്ക, ഓട്ടവെഴുക്കവും കച്ചോടം

— നൂപ —

കണക്കെഴുത്തും ചോനകർ ബൌഡന്മാർ അസുര
വംശത്തിങ്കലുണ്ടായവർ. കച്ചോടം കപ്പലോട്ടം പി
ന്നെ ചീനർ, കഞ്ചരാത്തിക്കാർ, പൌരവർ ഇവർ
ഓരൊരു ദീപിപ്പിക്കുന്ന കപ്പലിൽ കൂടി വന്നു മല
യാളത്തിൽ ഇരിപ്പുണ്ടു. ഇതിൽ കൊങ്ങിനിയർ, ചെ
രിപ്പുകുത്തി, നസ്രാണി, ഒത്താമ്പാർ, പൌരൻ ഇത്യാ
ദി മറ്റു വംശം ഉണ്ടു. പരക്കി, ലാന്താ, പരിന്തിരീസ്സ്,
ഇങ്കിരിസ്സ് എന്നിങ്ങിനെ നാലു വട്ടത്തൊപ്പിക്കാർ അ
താത് ദീപികളിൽ കടന്നിരുന്നു കോട്ടയിട്ടുറപ്പിച്ചു, ക
ച്ചോടം തുടങ്ങി ഇരിക്കുന്നു. ചാലിയർ പരദേശത്തു
നിന്നു വന്നു, തെരു കെട്ടി നെയ്യു തുടങ്ങിയവർ ചെ
ട്ടിയാർ, ചെടർ, ഞഴവരം * തീയുരം † ഞഴം എന്ന
ദീപിക്കുന്നു വന്നവർ മരം കയറും ഞച്ചു മുച്ചയ്യം
കാച്ചും വാണിഭവും അവരിൽ തണ്ടായ്ക്കുന്നമുണ്ടു.
കാപ്പുതിയൻ ക്ഷുരകൻ അവരോട് കൂട മുക്വർ മുക്
യർ പുഴയിൽ മീൻ പിടിക്കു. മുക്വരം കടവർ വല
കെട്ടി മീൻ പിടിക്കു, തോണി കടത്തുക, കെട്ടെടുക്കും
ശെത്തുന്നിന്നു വന്നവർ എന്നു പറയുന്നു. കമ്മളർ
കമ്മളർ ഐവർ ഐങ്കടി എന്നും നാല്പർ എന്നും പ
റയുന്നു. അതിൽ ബ്രാഹ്മണൻ ആചാരി ആശാരി
മരം വെട്ടിക്കുറേക്കു ക്ഷത്രിയൻ തട്ടാൻ പെരുന്തട്ടാൻ
ആദരണവും വിഗ്രഹവും ഉണ്ടാക്കുക. ചൊഴിത്താൻ
കമ്മട്ടം പൂക്കു പണമടിക്കു, പൊൻവാണി ചക്രകു
ത്തിയാക്കു കുത്തുപണി. വൈശ്വൻ മൂചാരി മൂശാരി
ഓട്ടു പണി, പൂജാപാത്രങ്ങൾ മറ്റും വാത്തുണ്ടാക്കുക.

* ദീപർ.

† സിംഹളം = ചിങ്ങം.

ശ്രുതം കൊല്ലൻ പെരുങ്കൊല്ലൻ ഇരിമ്പുപണി. ചെ. നൂക്കൊട്ടി ചെമ്പൊട്ടി ചെമ്പുപണി. കമ്മാളരിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു പൊയവർ നാലു കൊല്ലർ, അതിൽ തീകൊല്ലൻ, കരുവാൻ, അമ്പുകെട്ടിക്കൊല്ലൻ പടക്കുറുപ്പു, വില്ലഴിക, അമ്പുകെട്ടുക, പയററിക്ക പലിശക്കൊല്ലൻ കിടാറൻ പലിശ എടുത്തു കൊടുക്ക, തോലുണി. വാൾകൊല്ലൻ(കടച്ചുകൊല്ലൻ) ആയുധം വെളുപ്പിക്ക, എടുത്തുകൊടുക്ക. കൂലിച്ചേടം ഇല്ലാത്ത നാലു കുറുപ്പും ഉണ്ടു: വടികുറുപ്പു കുന്തവടിതീക്ക. പര കുറുപ്പു കുമ്മായം ഉണ്ടാക്കുക. പരവൻ കാട്ടുക്കുറുപ്പു, വേലക്കുറുപ്പു. വേലൻ, വേററി, ചികിത്സ, ഞരറ്റക്ക, ശസ്ത്രപ്രയോഗവും സൂതികാകമ്മവും. പാണർ മുന്നൂററൻ, അഞ്ഞൂററൻ, വേലൻ, പരവൻ, മരം ഏറുക, കളം മറിയുക, കെട്ടിയാട്ടം, കൂളി അടക്കുക, ഒടിതീക്ക, മരൂവാദം. കമ്മാളക്ക് അടിമയായി നിൽക്കുന്ന അതിൽ ൪ വക മൺകുത്തി, മരം കയറി, കൊടഞ്ചി, കൊട്ടമുട്ടി ഇവർ ഒന്നു തന്നെ. വണ്ണാൻ മണ്ണാൻ, പെരുവണ്ണാൻ. ഏററം മാററം കെട്ടിയാട്ടം ചാഴിയും പുഴവും വിലക്കുക മരൂവാദം കുത്തുപണി. പിന്നെ കണിശൻ കണിയാൻ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം, മരൂവാദം, നാലുത്തരീരടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയുധം എടുത്തു കൊടുക്ക, കളരിയിൽ ആചാര്യസ്ഥാനം, കൂട്ടം ബാധതിരിക്ക. വേട്ടവക്ക് ഉപ്പു വിളക്കുക, മണ്ണുണി. പുളുവന്നം (ഔഷധക്കാരൻ) വള്ളുവന്നം കൂലിപ്പണി. പിന്നെ കുന്നവാഴികൾ ൧൩ വംശം എന്നു പറയുന്നു. പുളിയർ (ഇവക്ക് കുറുമ്പിയാതിരി കുന്നിൻകൂർ വാഴു വെട്ടിയടക്ക, കെട്ടിപാച്ചൽ നായാട്ടു, പട, കൂലിച്ചേടം,

— ന്ന —

ഈ അവകാശങ്ങൾ കൊടുത്തു മലയിൽ പണിയ ന്മാർ (പയറുക) പണിയർ, കാടർ, കാട്ടുവർ, കുറിച്ചി യപണിക്കർ, മാവിലവർ, കരിമ്പാലർ, തൂളവർ, കുളു വർ കാട്ടുവാഴ്, നായാട്ടു, വല്ലിപ്പെഴുത്തി. ഇറയവൻ, എറവാളൻ, തേൻ കുറമ്പർ, മലയർ, കള്ളാടിമാർ (എറ വക്കളി കെട്ടിയാട്ടം കൂളിയടക്കം) ആളർ പെരാളർ, ഉ ജ്ജാളർ, ഉജ്ജവർ മലയാളർ, കുറമ്പർ, പല വിത്തുകളും എടുക്ക. മുത്തൊരൻ (നായാട്ടു വലകെട്ടുക ഉറിമിടുക) കുറവൻ വിഷം കിഴിക്ക, പാമ്പാട്ടം, ചപ്പിടിക്കളി, കൈ നോക്കുക, കാക്കമാംസം ഭക്ഷിക്ക, പുല്ലായിടുക. പറ യൻ (പറയിപെറ പന്തീരുകലം വായില്ലാക്കുന്നില പ്പൻ പരദേവത, കടയും മുറവും കെട്ടുക, ഒടിക്ക, മാട്ടുക, പശുമാംസം ഭക്ഷിക്ക. ചെറുമരിൽ കയറിയവർ ഇ രളർ, എരളൻ, കണക്കരും, ഒടുക്കം പുലയരും പായു ഞാക്കുക നായാടികളും നായടിപ്പു തിന്നുക.

ഇങ്ങിനെ ഏക കലത്തിന്നും ചിലർ തമ്മിൽ ത മ്മിൽ തൊട്ടുകളി തീണ്ടിക്കളി എന്നുള്ള ക്രമങ്ങൾ ആട ക്കും, ആചാരം, നീതിയും, നിലയും, തളിയും, കുളിയും, പുലയും, പുണ്യാഹവും, ഏററും, മാററും, ദിനവും, മാ സവും എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ളത് എല്ലാം ശങ്കരാചാര്യൻ ന്നശ് ഗ്രാമ പ്രാഹ്മണരെയും മറ്റു ഉന്നതം ഗ്രാമവും സ്വരൂപവും നാനാവർണ്ണങ്ങളും നിറയപ്പെട്ടിരിപ്പൊ ര സമയം കർക്കടകം പൂക്കു വരുന്ന കർമ്മാസത്തി ൽ വന്ന മഹാ മലത്തിൽ പിറൊ നാൾ തിരുന്നവാ യെ പേരാറിൽ മണപ്പറത്തനിന്നു മഹാരാജാവായി മലയാളത്തിൽ ൧൭ നാട്ടു മടക്കി വാഴും പെരുമാളെയും നമ്പിമാടമ്പി സ്തോത്ത്വൻ മറ്റും പല പ്രഭുക്കന്മാരെയും

വരുത്തി ബോധിപ്പിച്ചു, സമൃദ്ധജനരായിരിപ്പോരു ശങ്കരാചാര്യർ എന്നറിയും. ശങ്കരാചാര്യർ ഒരു കലഭദ്രവുമില്ല. പരമേശ്വരൻ ഒരു ജാതിക്കും തീണ്ടിക്കളിയുമില്ല; ഏകവർണ്ണിച്ചിരിക്കുമത്രെ; അതു പോലു ഈ കർമ്മഭൂമിയിൽ ഭൂമിക്ക് കർമ്മംകൊണ്ടു ശുദ്ധി വരുത്തുക ഉള്ളു. ജനാനുഭൂതിയാകുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നിച്ചു നടക്കും. കർമ്മഭൂമിയിൽ കർമ്മം കൊണ്ടു ഗതി വരുത്തി കൂടും അതു കൊണ്ടു വർണ്ണം കല്പിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്നു വിഷ്ണു വരുത്തുന്നവൻ ദാരിദ്ര്യവും മഹാപ്രാധിയും അല്ലലും മനോഭൂഷവും ഒരിക്കലും തീരുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു അതിന്നു നീക്കം വരുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു എന്നു ൩൪ ഗ്രന്ഥവും ശങ്കരാചാര്യരും രാജാക്കന്മാരും പല ദിവ്യജനങ്ങളും മഹാലോകരും കൂടിയ സഭയിൽനിന്നു കല്പിച്ചു.

൭. ചേരമാൻ പെരുമാൾ കേരളത്തെ വിഭാഗിച്ചു കൊടുത്തതു.

ചേരമാൻ പെരുമാൾ ഇങ്ങിനെ സൈന്യമായി വാഴും കാലത്ത് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നിരൂപിച്ചു കല്പിച്ചു. ഈ ഭൂമിയെ ബ്രാഹ്മണക്കല്ലോ പരശുരാമൻ ഉദകദാനം ചെയ്തതു, വളരെ കാലം ഞാൻ അന്നു വിട്ടതിന്റെ ശേഷം പരിഹാരത്തിന്നു എന്തു കഴിവുള്ളു എന്നു നിരൂപിച്ചതിന്റെ ശേഷം, പല ശാസ്ത്രികളും ആര ശാസ്ത്രത്തിങ്കലും ൩ വേദത്തിങ്കലും ഒരു * പ്രായശ്ചിത്തം കാണാനില്ല; നാലാം വേദത്തിങ്കൽ തന്നെ അതിന്നു നിവൃത്തി ഉള്ളു എന്നു

ണത്തിച്ചു. അക്കാലം ചേരമാൻ പെരുമാൾ അകമ്പടിക്കായ്ക്കാരനായ പടമലനായരെ പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കു ഉള്ള “എന്ന പെൺചൊൽ” കേട്ടു നിശ്ചയിച്ചു. അതിന്റെ കാരണം പെരുമാളുടെ ഭായ് ആ മന്ത്രിയെ മോഹിച്ചു കാമവാക്കുകൾ പറഞ്ഞിട്ടും സമ്മതിപ്പിച്ചു തുമില്ല. അതുകൊണ്ടു കോപിച്ചു നിന്നെ തപ്തതൈലത്തിൽ പാകം ചെയ്തു ഉള്ള എന്നാണയിട്ടു കൌശലത്താൽ പെരുമാളെ വശമാക്കുകയും ചെയ്തു. അഴിയാറ എന്ന പുഴയിൽ കൊണ്ടു നിറുത്തി ശിക്ഷിപ്പാനുടങ്ങുമ്പോൾ എന്റെ ജീവിതം തന്നെ എന്നെ കൊല്ലാവു, എന്നു പടമലനായർ പറഞ്ഞു, അവന്റെ ജീവിതം അടക്കി കൊടുക്ക എന്ന് ചേരമാൻ പെരുമാൾ അരുളിച്ചെയ്തു. പടമലനായരുടെ മുണ്ടി നൂടറിഞ്ഞു പുഴയിൽ കാട്ടി, മടിപിടിച്ചു നാളും കോളം തീർത്തു ജീവിതം അടക്കി കൊടുത്തു. അരിയളവും കഴിച്ചു, അന്നഴിയാരെന്ന പുഴക്കു അരിയാരെന്ന പേരുണ്ടായി. ശിക്ഷിപ്പാനുടങ്ങുമ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽനിന്നു വിമാനം താഴ്ന്നു “വിമാനത്തിന്മേൽ കയറികൊൾക” എന്നു ദേവകൾ പറഞ്ഞു “എന്റെ അകമ്പടിസ്ഥാനം നടത്തി കൊൾക” എന്നു പടമലനായർ പതിനായിരത്തോളം പറഞ്ഞു വിമാനത്തിന്മേൽ കരേറി പോകുമ്പോൾ “എനിക്ക് എന്തു ഗതി” എന്നു പെരുമാൾ അപേക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം “അശ്രുവിങ്കൽ ഫജ്ജ് ചതുരപുരത്തു വേദ ആഴിയാർ എന്ന ഒരു ചോറകൻ ഉണ്ടു, അവനെ ചെന്നു കണ്ടാൽ നാലാം വേദമുറപ്പിച്ചു അടയാളം കാട്ടി തരും. അതിന്നീവേദക്കാരരെ ഒലമാരിക്കപ്പൽ വെപ്പിച്ചു തിരുവ

ബാഴിമുഖത്ത് കരളെത്തിച്ച മാറ്റം വിശ്വസിച്ചു
അവരുമായി അശ്രുവിന്നു പോയി കൊണ്ടാൽ പാതി
മോക്ഷം കിട്ടും എന്നു പറഞ്ഞു, പടമലനായർ സ്വർഗ്ഗം
പുക്കു. അതിന്റെ ശേഷം ബ്രാഹ്മണരും പെരുമാ
ളും കൂടി മഹാ മഖത്തിന്നാളത്തെ മഹാ തീർത്ഥമാടും
കാലം വേദിയരാൽ വേദം കൊണ്ടിടഞ്ഞു, ബൈറഡ
ന്മാരുമായി അശ്രുവിന്നു പോകണം എന്നുറച്ചു ചേ
രമാൻ പെരുമാൾ എന്ന തമ്പുരാൻ വാല്യകൃതയായി
ന്റെ ശേഷം തന്റെ രാജ്യം തന്നിൽ വേണ്ടപ്പെട്ട
ജനങ്ങൾക്ക് പകുത്തു കൊടുക്കണം എന്നു കല്പിച്ചു.
കന്യാകുമാരി ഗോകുണ്ഠത്തിന്റെ ഇടയിൽ കന്നെറി
പുതുപട്ടണത്തിന്റെ നടുവിൽ തെക്കെ ചങ്ങല പു
രത്തഴിയും വടക്കു പുതുപട്ടണത്തഴിയും കിഴക്കു ഹവ
ച്ചുരത്തിൻ കണ്ടിവാതിലും പടിഞ്ഞാറെ, കടലുക്കു ഹവ
അഴിമുഖവും, വടക്കു പടിഞ്ഞാറ് മൂല അഗ്നികോ
ണ്, വടക്കുകിഴക്കു മൂല ഓശാനകോണ്, തെക്കുകിഴ
ക്കു, മൂല വടപുറായി മൂല, തെക്കുപടിഞ്ഞാറെ, മൂല
ചെമ്പുറായി മൂല, ഇതിന്നിടയിൽ ചേരമാൻ നാടു,
പരശുരാമഭൂമി, ഹൃദ കാതം വഴിനാടും രാജാവു ദേവ
പ്രതിഷ്ഠയും, ഹവ ഓട്ടാലയവും, ഹൃദ ഭൂതപ്രതിഷ്ഠ
യും, ഹവ നാലുതീരദിയും, നൂറു ഗ്രാമവും, നൂറു ന
ഗരവും ഹവ കോട്ടപ്പടിയും, ഹവ നാടും, തുളുനാടു, കോ
ലത്തുനാടു, പൊലനാടു, കുറുമ്പനാടു, പുറവഴിനാടു,
എറനാടു, പറപ്പുനാടു, വള്ളുവന, രാവണനാടു, വെട്ട
ത്തുനാടു, തിരുമാനശ്ശേരിന, പെരിപടപ്പുന, നെടുങ്ങ
നാടു, വെങ്ങന, മുറിങ്ങന, ഓണന, വേണനാടു, അ
ണഞ്ഞ ൫ നാടു: പാണ്ടി, കൊങ്ങു, തുളു, വയനാടു,

പുന്നാടം എന്നു പറയുന്നു. കേരളവും, കൊങ്കണവും, കൊടകും കൂടാതെ ൫൬ രാജ്യമുണ്ടെന്നു കേൾപ്പുണ്ടു്.

ഇങ്ങിനെ ഉള്ള ചേരമാനാട്ടിൽ ഉദയവർമ്മൻ കോലത്തിരി വടക്കമ്പെരുമാൾ കീഴീടപതിയും, കേരളാധിപതിയും, എന്നു കല്പിച്ചു, തൊള്ളായിരത്തനാലുനൂറ്റാണ്ടിനുള്ളിൽ ൩൫൦൦൦൦ നായർ വളർത്തു് കോട്ടയുടെ വലത്തു ഭാഗത്തു മുതുകുനിവിന്നു ചുരിക കെട്ടി, ചെകിച്ചു സേവിച്ചു കാണാത്തവണ്ണം കല്പിച്ചു, പെരുമാളുടെ കട്ടാരവും കൊടുത്തു, വെന്തുകോവിലപ്പന്റെ അംശം മേല്പെട്ടുക്കേണം എന്ന് കല്പിച്ചു, പെരിഞ്ചെല്ലൂർ പുളിയപ്പടമ്പ് ഗുഹത്തിൽ നായകന പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ വരുത്തി, ദേവന്റെ അംശം നടത്തുവാനാക്കി, ദേവന്റെ അരിയും ചാത്തി രാജാദി ഷേക്കും കഴിപ്പിച്ചു. കോലസ്വരൂപത്തിന്റെ മാടമ്പി കളായ ചുഴന്നകമ്മൾ ചുഴലി എന്നും നേവെട്ടകമ്മൾ എന്നും രണ്ടു നമ്പിയാക്ക് ൧൨ കാതം വഴി നാട്ടിൽ ഇടവാക്കുസ്ഥാനവും ആയിരത്തിരണ്ടുനൂറ്റിൽ നായരെയും കൊടുത്തു. ഉദയവർമ്മനെ അനുഗ്രഹിച്ചു “വരുവിൽ ഇളങ്കുറ വരായ്ക്കിൽ ചേരമാൻ പട്ടം മേൽകോയ്ക്കു സ്ഥാനവും” എന്നതളിച്ചെയ്തു “ഇങ്ങിനെ മേല്പെട്ട ൧൦൦ കൊല്ലം വാക്കു വേണാളുക പിന്നെ വമ്പന്ന വാഴുവാനവകാശം” എന്നും കല്പിച്ചു. തെക്കു കലശേഖരന്റെ സ്വരൂപമായ വെണ്ണാടികൾക്ക് ൩൫൦൦൦൦ നായരെ കല്പിച്ചുതന്നുകോട്ടയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു ഓരോന്നു പുതിയകോവിലകത്ത് ചുരിക കെട്ടി, ചെകിപ്പാത്തവണ്ണം നാടുകോയ്ക്കുസ്ഥാനവും ഒന്നുനാടും വെണ്ണാടോട് ചേർത്തും കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. കോലസ്വരൂ

— നൂറു —

പത്തിൽ നീ തുണയായിനിന്നു അത്മം ചിലവിട്ടുകൊൾക എന്നു തളിച്ചെഴുതുക വളരാജ്യത്തിങ്കൽ വാഴുവാൻ കല്പിക്കയും ചെയ്തു. രണ്ടു സ്വരൂപത്തിന്നും ഇന്നും തമ്മിൽ പുലസ്സംബന്ധമുണ്ടു. വളരെ വസ്തുവും കൊടുത്തു ചിത്രകൂടം രക്ഷിപ്പാനും കല്പിച്ചു. പിന്നെ സൂര്യ ക്ഷത്രിയന്നു ൫൨ കാതം നാടും വളരെ പുരുഷാരവും ഹവ മാടമ്പികളും ൪൨ കായ്ക്കാരെയും കല്പിച്ചുകൊടുത്തു, പെരിമ്പടപ്പ എന്ന പേരും വിളിച്ചു. കായ്ക്കാരിൽ ബാല്യത്താൽ മുമ്പൻ എന്നറിക; അവർ യുദ്ധത്തിന്നു ഒട്ടും കുറവുള്ള.

അവന്റെ അനുജനായ കവിസിംഹമരൈ തമ്പുരാനെ തുളുനാടു രക്ഷിപ്പാൻ കല്പിച്ചു, പെരിമ്പുഴക്ക് വടക്ക് മേല്ക്കോയ്മസ്ഥാനവും കൊടുത്തു. പരമ്പർ നന്ദവാരിലെ ബംഗർ, അജലർ, സവിട്ടർ, മൂഡുബി റ്റിയിലെ ചെരടർ, സാമന്തരെ മുളക്കിയിലെ സാമന്തർ എന്നിങ്ങിനെ ൪ പ്രളക്കന്മാരും കവിസിംഹമരൈക്കു തുണ എന്നും കല്പിച്ചു. മികച്ച നാടാകുന്ന പൊലനാടും മനുഷ്യജനം പിറന്നനായർ ൧൦൦൦൦൦വും അതിൽ ൩ കൂട്ടവും ൭൨ തറയും അഞ്ചകമ്പടിയും എന്നിങ്ങിനെ മുക്കാൽ നാടുപൊറ്റാതിരിരാജാവിന്നു കൊടുത്തു. മല്ലൂർകോയിലകത്ത് എഴുന്നള്ളി ഹവ ആചാരവും നടത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. അതാകുന്നതു: തോലും, കാലും, കണയും, കരിമ്പടവും, അങ്കവും, വിരത്തിയും, ചുങ്കവും, എഴയും, കൊഴയും, ആനയും, വാളും, വീരചങ്ങലയും, വിരതും, വാദ്യം, നിയമവെടി, നെററിപ്പട്ടം പടപീഠം, പടവീടു, പറക്കും, കൂത്തു, മുന്നിൽ തളി, ചിതതവിളി എന്നിങ്ങിനെ ഹവ പൊല

— നൂൺ —

നാട്ടാചാരം ശേഷം കുറമ്പറാതിരി രാജാവിന്നു നൂതനം നാടും ദേവജനം പിന്നെ നായർ ൩൦൦൦൦൦യും അവർക്ക് ൧൨൦൦ തറയും കൊടുത്തു. പിന്നെ കൊല്ലം മുക്കാൽ നാടുവാഴ്ചവാൻ കൊല്ലത്തു രാജാവിന്നും വെണ നാടും ഒന്നുനാടും കൂടിയ നടുവിൽ ഏകാന്തം വഴിനാടു പന്തളം രാജാവിന്നും കൊടുത്തു. പറപ്പുസ്വരൂപം, വെട്ടത്തസ്വരൂപം കായങ്കുത്ത ചെറായി സ്വരൂപവും മറ്റും കല്പിച്ചു. ഒടുക്കം മഹാമഖവേല ആചരിച്ചു നടത്തുവാൻ വള്ളവകൊന്നാതിരി രാജാവിന്നു തിരു നാവായി മണൽപ്പുറവും നാടും ൧൦൦൦൦ നായരും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. ആറങ്ങാട്ടു ആഞ്ഞ്ചാട്ടു സ്വരൂപം എന്നരുളിച്ചെയ്തു, സ്വരൂപം രക്ഷിപ്പാൻ ചൊവ്വരക്കുറ്റിൽ തിരുമാനാങ്കുന്നത്തു ഭഗവതിയെ സ്ഥാനപര ദേവതയാക്കി കല്പിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ൧൭ നാടും ൧൮ രാജാക്കന്മാർക്ക് കൊടുത്തു, ൧൮ ആചാരവും കല്പിച്ചു. പന്നിയൂരും ചോവരവും ൨ കൂറും പരവുകൂറും ഇങ്ങിനെ മൂന്നു ഭാട്ട പ്രഭാകര വ്യാകരണം ഈ മൂന്നു കൂറിൽ ആറാറു ൧൮ സംഘവും അവർക്ക് കല്പിച്ചു, അതിന്റെ പേരുകൾ ഭാട്ടകൂറിൽ, നെന്മിനി, ചോവരം, ആട്ടിച്ചുണ്ട, നാട്ടി ഇങ്ങിനെ ആറും പ്രഭാകരകൂറിൽ പാലവാക്ക, വിതി, വെള്ളം, തിട്ടചാഴി ഇതാറും വ്യാകരണകൂറിൽ തത്തവെഴുവും, വല്ലകണ്ട, ഇതാറും ഇങ്ങിനെ ൧൮ സംഘം ഓരൊരുത്തനെ ഓരോരുത്തനാട്ടിൽ വാഴ്ച ചെയ്തു ചേരമാൻ പെരുമാൾ എന്ന രാജാവ്.

പെരുമാൾ രാജ്യം അംശിച്ചു കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞു എന്നും മക്കത്ത് അശുവിന്നു പുറപ്പാടായെന്നും കേട്ടു

പുനരുകോനം (ഇരിവർ ഏറാടിമാരും) മാനിച്ചുൻ കൃഷ്ണരായരോട് പട ഏറ മരിച്ചു എന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു. മങ്ങാട്ടുണ്ണിക്കുമാരമേനോനും (തൃക്കാരിയൂർ ചിത്രകൂടത്തിൽ) ചെന്നു പെരുമാളെ കാണും പോഴെക്ക്, രാജ്യം വേണ്ടപ്പെട്ട ജനങ്ങൾക്ക് പകർത്ത കൊടുത്തു പോയല്ലോ ഇനി എന്തു വേണ്ടതു എന്നു വിചാരിച്ചു, ഇനി കോഴി കൂക്കുന്ന ദേശവും ചുള്ളിക്കാടും ഉണ്ടു, അതു നിങ്ങൾക്ക് തരാം (നിങ്ങൾ കുറഞ്ഞൊന്നു മുന്പെ വന്നില്ലല്ലോ) എന്നു പെരുമാൾ അരുളിച്ചെയ്യാറെ, അതു മതി എന്നു നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ ശേഷം ചേരമാൻ പെരുമാൾ വള്ളുവ കോന്നാതിരിയെ കൂട നിർത്തി പൊൻ ശംഖിൽ വെള്ളം പകർന്നു ശേഷിപ്പുണ്ടായിരുന്ന കോഴിക്കോടും ചുള്ളിക്കാടും ആനക്കോലാൽ മുക്കോൽ വഴിയും (കാതിയാർ മുതലായ ജോനകരേയും മക്കത്തെ കപ്പൽ ഓടിപ്പാനും മാമാങ്ങവേല പാലിപ്പാനും വാളും വാളിൻ (മുന)മേൽ നീരും പകർന്നു കൊടുത്തു. “നിങ്ങൾ ചത്തും കൊന്നും അടക്കി കൊൾക” എന്നു ജനയും “ഈ മന്നാട്ടിൽ മുഴുവനും ഞാനിയായിട്ടു മേൽകോയ്ക്ക സ്ഥാനം നടത്തി കൊൾക” എന്നു ജനയും കൊടുത്ത ശേഷം, കൈനിയ വാങ്ങി പുനരുകോന്നാതിരിരാജാവു വഴിഞ്ഞ നീർ മുന്പിനാൽ കുടിച്ച് കൊണ്ടാൻ. തൊട്ടവിടത്തു് ഉണ്ണിക്കുമാരനമ്പിയാർ, അന്നേരം പെരുമാൾ തിരുനാവാൽ മങ്ങാട്ടരയച്ചൻ മേനോൻ എന്നും കുന്നല കോന്നാതിരിക്ക ഇളങ്കുറമ്പിയാതിരി തിരുമുല്ലാടേനും അരുളിച്ചെയ്തു. അന്നു പരമധാനിയും പത്താനി പള്ളിമാറിയും വെങ്കോററ കുടപിടിപ്പിക്ക, വെള്ളിക്കാളും വിളിപ്പിക്ക, ആലവട്ടം

വെഞ്ചാമരം വീശിക്ക, കള്ളരേയും ടുപ്പുരേയും ശിക്ഷിക്ക, പശുക്കളേയും ബ്രാഹ്മണരേയും ആനന്ദിപ്പിക്ക, പെണ്ണുംപിള്ളയും രക്ഷിക്ക, നാട്ടുക്കുടും ഹൃദയ ആചാരവും കുത്തുവിളക്ക, പന്തക്കിഴയും, മുത്തുക്കുടയും, പച്ചത്തഴയും, അനുപമകൊടി, നടവെടി ഇങ്ങിനെ ഉള്ള രാജഭോഗങ്ങളും കൊടുത്തു “അറയും തുറയും തളയും ആമവും കഴവും തീർത്തതളയും സങ്കേതവും രക്ഷിച്ചു രാജാലങ്കാരത്തോടും കൂടി ഏകചരത്രാധിപതിയായി ആഴിചൂഴും ഊഴിയിങ്കൽ കമാരി ഗോകണ്ഠം പയ്യന്തം അടക്കി വാണുകൊൾക” എന്നരുളിച്ചെയ്തു. നരപതിയംശത്തോട കൂടി ആരെട്ടു വട്ടം കെട്ടി വാഴ്വാനക്കുവണ്ണം മാനിച്ചന്നു വാളും വിക്രമന്നു നീരും കൊടുത്തു. അതു കണ്ടപ്പോൾ വള്ളുവകോന്നാതിരി ചേരമാൻ പെരുമാളോടുണർത്തിച്ചു “വെട്ടി ജയിച്ചു കൊൾക എന്നിട്ടല്ലൊ വാൾ കൊടുത്തതു. ഇനി എനിക്കൊരു രക്ഷ കല്പിക്കേണം” എന്നാറെ, പെരുമാൾ ആകട്ടെ “തടുത്തുനിന്നു കൊൾക” എന്നു കല്പിച്ചു. വള്ളുവകോന്നാതിരിക്ക് പലിശയും കൊടുത്തു, പലിശയ്ക്കു മൂന്നു വെട്ടും കൊടുത്തു, ജയിപ്പാനായിട്ട് വാളും തടത്തു രക്ഷിപ്പാനായി പലിശയും കൊടുത്തു പോകകൊണ്ടു ഇന്നും വള്ളുവകോന്നാതിരിയോട് പടകൂടിക്കൂടാ. വേണാടികളും കോലത്തിരിയും ഇവർ ഒഴികെ ഉള്ള രാജാക്കന്മാരോട് ഏഴുപെട്ടു കൊൾക എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു (നെടിയിരിപ്പ) നിടിവിരിപ്പിൻ സ്വരൂപം എന്നും കല്പിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ഹൃദയ നാട്ടിലും ഹൃദയ രാജാക്കന്മാരെ വാഴിച്ചതിന്റെ ശേഷം നമ്പി, നമ്പിടി, നമ്പൂരി, നമ്പിയാതിരി എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള

വക്ക് ഓരോ ദേശം കൊടുത്തു. അവർ ഓരോ സ്വരൂപത്തിൽനിന്നു മാടമ്പിയായി കല്പിച്ചു. വെള്ളാളക്കും പല നാട്ടിലും ഇടവാഴ്ചസ്ഥാനവും വാഴും വാഴുന്നൊൻ കത്ത്യാ, കമ്പമിരിക്കും, നായർ, മേനോൻ, പിള്ള, പണിക്കർ എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള പേരുകളും കല്പിച്ചു. ഹ നാട്ടിലും കല്പിച്ചു നീതിക്കും നിലക്കും വാട്ടം വരാതെ നടത്തേണം എന്നും മയ്യാദയും ആചാരവും പട്ടോലപ്പെടുക്കേണം എന്നും ര ആഴോടു കല്പിച്ചു. ഹ വെണെനാട്ടു തൃപ്പാസ്വരൂപത്തിൽ കല്പിച്ചു. ഓമന പുതിയ കോവിലിൽ പണ്ടാരപ്പിള്ള, ൨ പെരിമ്പടപ്പിൽ വാലിയത്തു മേനോൻ. ൩ ഏറനാട്ടു, നെടിവിരിപ്പിൽ മങ്ങാട്ടുരയരച്ചമേനോൻ, ര കോലത്തിരി സ്വരൂപത്തിൽ പുതിശ്ശേരി നമ്പിയാർ, നാട്ടുകാരി, കണക്കപിള്ള. മങ്ങാട്ടച്ചന്നു പ്രഭുതം കൂട കല്പിക്കുകൊണ്ടു ശേഷം ൩ ആളും മേനോന്നു വഴക്കം ചെയ്യേണം. കൂടെ വ്യാഴം മകരമാസത്തിൽ വരുന്ന സൽപുയത്തിന്നാൾ തിരുനാവായി മണപ്പറത്ത് ഈ നാലു പട്ടോലക്കാരും ഒരു നിലയിൽ കൂടി ഇരുന്നു. ര പട്ടോലയും നിവിൻ കന്യാകുമാരി ഗോകണ്ഠത്തിന്നകത്ത് അഴിയുന്ന മയ്യാദയും അടുക്കും ആചാരവും മേല്പെടുത്തു, ബ്രാഹ്മണരേയും മാടമ്പികളേയും പ്രജകളേയും പ്രഭുക്കന്മാരെയും ബോധിപ്പിച്ചും വള്ളുവകോനിൽ തൃക്കൈക്കടക്കു വേലയായി ഹ നാട്ടിലെ പ്രജകൾക്ക് ഒക്കയും അലങ്കാരമായ ഒരു മഹാ മഖ വേല നടത്തേണം എന്നു കല്പിച്ചു. പതിനേഴു നാട്ടിലുള്ള മാടമ്പികളും നാടക്കി, വളർത്തുകോട്ടയിൽ പുരുഷാന്തരത്തിൽ രാജാദിഷ്ടകത്തിന്നു കെട്ടും കിഴിയും

ഒപ്പിച്ചുപോയതും എന്തും കോലത്തിരി വടക്കുപെരുമാളുടെ തുടർച്ച കണ്ടു വഴക്കം ചെയ്തു എന്തും അതിനെയും.

ഇങ്ങിനെ എല്ലാം കല്പിച്ചു തിരുനാവായി മണലുറത്തു നിന്നു തിരുപഞ്ചായത്തത്തിന്നു വേദക്കാരനെ കല്പലിൽനിന്നു കരയ്ക്കെത്തിച്ചു, അശ്രുവിന്നു എഴുന്നള്ളുവാൻ കൊടുത്തു കോയിൽ എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. വേദക്കാരനായി കൈത്തക്ക കല്പലിൽ കരേറി ചേരമാൻ പെരുമാൾ മക്കത്തിന്നു എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. ചേരമാൻ ദേശപ്രാപ്തം എന്ന കവി. ക്രിസ്തുവും ൩൫൫.

മാപ്പിള്ളിമാർ പറയുന്ന പഴമ കേട്ടാലും: ചേരമാൻ പെരുമാൾ കൊടുത്തു കല്പലിൽനിന്നു കല്പലിൽ ഗ്രന്ഥമായി കയറി കോയിലാണ്ടി കൊല്ലത്തിന്റെ തുക്കിൽ ഒരു ദിവസം പാത്തു, പിന്നെ ദിവസം ധർമ്മപട്ടണത്തു എത്തി ൩ ദിവസം പാത്തു, ധർമ്മപട്ടണത്തു കോവിലകം രക്ഷിപ്പാൻ താമസിരിയെ എല്പിച്ചു, കല്പലിൽ കയറി പോയതിന്റെ ശേഷം, കൊടുത്തു നിന്നു കല്പലിൽ മറ്റൊരുകാരനായി പെരുമാൾ കയറിയ കല്പലിൽ വളരെ യുദ്ധമുണ്ടായി പിടിക്കാതെ സൈന്യമുണ്ടല്ല എന്ന വന്തരിൽ ചെന്നിറങ്ങുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ മഹമ്മദനെബി വിജീഡ എന്ന നാട്ടിൽ പാത്തുവരുന്നു; അവിടെ ചെന്നു തങ്ങളിൽ കണ്ടു മാറ്റം വിശ്വസിച്ചു, താജുദ്ദീൻ എന്ന പേരുമായി. മാലിക്കു ഹബിബുദീനെന്ന അറവിൽ രാജാവിന്റെ പെങ്ങളായ രജിയത്ത എന്നവളെ കെട്ടി, ൫ വയസ്സ് പാത്തതിന്റെ ശേഷം, മേൽ പറഞ്ഞ രാജാവു മക്കൾ പതിനഞ്ചും പെരുമാളും കൂടി സൈന്യം

മുക്കല്ല എന്ന നാട്ടിൽ വന്നു വിശാലമായ വീടും പള്ളിയും ഉണ്ടാക്കി, സുഖേന പാത്തുവരുമ്പോൾ മലയാളത്തിൽ വന്നു ഭീൻ നടത്തേണ്ടതിന്നു യാത്ര ഭാവിച്ചു ഒരുങ്ങി ഇരിക്കുമ്പോൾ, ശീതപ്പനി പിടിച്ചു വലഞ്ഞതിന്റെ അനന്തരം, മലയാളത്തിലെ രാജാക്കന്മാർ കത്തുകളോടും കൂടി പറഞ്ഞ രാജാവെ പുത്രരോടും കൂട പുറപ്പെട്ടിട്ടതിന്റെ ശേഷം, താജുദ്ദീൻ കഴിഞ്ഞു താനുണ്ടാക്കിയ പള്ളിയിൽ തന്നെ മറ ചെക്കയും ചെയ്തു. ആ രാജാവു പെരുമാളുടെ മൃത്യുവും എഴുത്തുകളും എടുത്തു, ഭായ്പുത്രാദികളോടും കൂടി ൨ കപ്പലിലായി കയറി ഓടിയപ്പോൾ, ഒരു കപ്പൽ മധുരയുടെ തൂക്കിലെത്തി, നാലാം മകനായ തകയ്യദീനും മറ്റും ഇറങ്ങി പള്ളിയും മറ്റും എടുത്തു പാക്കയും ചെയ്തു. മറ്റൊരു കപ്പൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ എത്തി. രാജസമ്മതത്താലെ അവിടെ ഒരു പള്ളി ഉണ്ടാക്കിച്ച്, മുഹമ്മതുകാദിയാസ്സാത്തു. ഏതുമത കോയിലാണ്ടിക്ക് സമീപം കൊല്ലത്തു പള്ളി അസൻകാദി, ൪ മാടായി പള്ളി അബിദുരഹ്മാൻകാദി, ൫ വാക്കന്നൂർപള്ളി, ഇബ്രാഹീംകാദി, ൬ മൈക്കുളത്ത പള്ളി മുസ്സക്കാദി, ൭ കാഞ്ഞുരോട്ട മാലിക്കാദി, ൮ ശിറവുപട്ടണത്തു പള്ളി ശിഹാബുദ്ദീൻകാദി, ൯ ധർമ്മപട്ടണത്തുപള്ളി ഉസൈൻകാദി, ൧൦ പന്തലാനിയിൽപള്ളി സൈദുദ്ദീൻകാദി, ൧൧ ചാലിയത്തു സൈനുദ്ദീൻകാദി ഇങ്ങിനെ അറവിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവന്ന കരിങ്കല്ല് ഓരൊന്നിട്ട് ൧൧ പള്ളികളെ എടുത്തു രാജാവും മറ്റും വന്നു മലയാളത്തിൽ എല്ലാടവും ഭീന നടത്തിച്ചു സുഖമായിരിക്കുമ്പോൾ, ഭീനം പിടിച്ചു

— ൭൫ —

കഴിഞ്ഞു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ പള്ളിയിൽ തന്നെ മറ ചെയ്തതും ചെയ്തു. പെരുമാളുമായി കാണുമ്പോൾ നെവിക്ക്
൫൭ വയസ്സാകുന്നു.

—————

൩ തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ കാലം.

൧. താമുതിരി പൊലനാടകിയതു.

മലയാളഭൂപതിമാരിൽ വിദേശം പ്രതി കുന്നല
കോനാതിരി രാജാവ് കുന്നിന്നും ആലുക്കും അധിപതി
എന്നു മല വഴിയും കടൽ വഴിയും വരുന്ന ശത്രുക്ക
ളെ നിർത്തുകൊണ്ടത്രെ പറയുന്നതു. കുന്നലകോനാ
തിരി പൊലനാട്ട് ലോകരെയും തനിക്കാക്കി കൊൾ
വാൻ എന്ത് ഒരുപായം എന്നു നിരൂപിച്ചു, പന്നിയ
ക്കുറ വാതിൽ മാടത്തിൽ ഇരുന്നു, ചരവക്കുറ്റിലും പൂ
തുക്കോട്ട കൂറിലും ഉള്ള ഇടപ്രദക്കന്മാരെ എഴുതി അ
യച്ചു വരുത്തി, നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് ബന്ധുവായിരി
ക്കേണം (തന്നെയായി നില്ക്കയും വേണം) എന്നാൽ
അങ്ങിനെ തന്നെ എന്നു കൈ പിടിച്ചു സമയം ചെ
യ്തു, ചരവക്കുറ്റിൽ മുല്ല വെട്ടുമുടയ കോവിൽ പാ
ട്ടിന്നു (൫൦൦൦ നായക്ക് പ്രഭ) പയ്യന്നാട്ടനമ്പിടിക്ക് ൫൦൦൦
നായർ, മങ്ങാട്ട് നമ്പിടിക്ക് ൧൨ നായർ, മുക്കടക്കാട്ട്
൩ താവഴിയിലും കൂടി ൫൦൦ നായർ (൫൦൦൦), പെരിയാണ്ട
മുക്കിൽ കിഴക്കെ നമ്പിടിക്ക് ൧൦൦൦ നായർ ഇത് ഒക്ക
യും കൂട്ടക്കടവിന്നു പടിഞ്ഞാറെ ചരവക്കുറ്റായിട്ടുള്ളത്.
ഇനി പുതുക്കോട്ട കൂറിൽ കാരണപ്പെട്ട തിരുമല
ശ്ശേരി നമ്പൂതിരി പാട്ടിന്നു ൩൦൦൦ നായർ, മാണിയൂർ

— ൭൩ —

നമ്പിടിക്ക് ൧൦൦, കൊഴിക്കൊല്ലി നായക്ക് ൩൦൦, പെരി
യാണ്ടമുക്കിൽ പടിഞ്ഞാറെ നമ്പിടിക്ക് ൫൦൦, കൊട്ടം
മ്മൽ പടനായകൻ ൩൦൦, ഇരിക്കാലിക്കൽ അധികാ
രൻ ൩൦൦, ഇതൊക്കെയും കൂട്ടക്കൂട്ടമായി പടിഞ്ഞാറെ
പുതുക്കോട്ടക്കുറിച്ചുള്ളതു. നെടുങ്ങനാട്ടുമീത്തൽ തെ
ക്കും കൂറ്റിൽ കത്താവു ൧൦൦ നായർ, കാരക്കാട്ടു മുത്ത
നായർ ൧൦൦൦, വീട്ടിയക്കാട്ടു പടനായർ ൩൦൦, വീട്ടിക്കാട്ടു
തെക്കനായർ ൧൦൦, ഇതു തെക്കും കൂറ്റ കൂട്ടക്കൂട്ടമായി കി
ഴക്കെ നെടുങ്ങനാട്ടിന്നു മീത്തൽ വടക്കൻ കൂറ്റിൽ ക
ത്താവു ൧൦൦, കരിമ്പുഴ ഇളമ്പിലാശ്ശേരി നായർ ൩൦൦,
കണ്ണന്നൂർ പടനായർ ൫൦൦, നെടുങ്ങനാട്ടു പടനായർ
൩൦൦, തെക്കുകൂറ്റിൽ വടക്കനായർ ൩൦൦, മുരിയലാട്ട
നായർ ൩൦൦, ചെറങ്ങാട്ടു കളപ്പള്ളിനായർ ൩൦൦, മുളത്ത
പടനായർ ൩൦൦, മങ്കര ൫൦൦, വെണ്മണ്ണൂർ വെള്ളാട്ടു
അധികാരൻ ൧൦൦, കുഴൽകുന്നത്തു പുളിയക്കോട്ടു മുത്ത
നായർ ൫൦൦, കൊങ്ങശ്ശേരി നായർ ൧൦൦, ആലിപ്പറ
മ്പിൽ മേനോൻ ൧൦൦, മേലേതലപാക്കും കെളനല്ലൂർ
തലപാക്കും കൂടി ൫൦൦, അതുവും കൂടി കുതിരപട്ടത്തനാ
യർ ൫൦൦൦, വെങ്ങനാട്ടു നമ്പിടി ൧൦൦൦, മാച്ചുററിരാമൻ
ഉള്ളാടൻ ൧൦൦൦, വടകര കൂറ്റിൽ പിലാശ്ശേരിനായർ ൫൦
ഇങ്ങിനെ ഉള്ള ഇടപ്രഭുക്കന്മാരും മാടമ്പികളും പുരു
ഷാരവും അന്നു കൂടി ചരവകുറായുള്ളവർ താമുതിരി
തൃക്കൈക്കടക്കീഴ്, വേലയാക്കി, പുതുക്കോട്ടകൂറ്റിൽ ഉ
ള്ളവർ (എറണാട്ടു) ഇളങ്കുറമ്പിയാതിരി തിരുമുല്ലാട്ടി
ലെ തൃക്കൈക്കടക്കീഴ് വേലയാക്കി, പുരുഷാരവും അ
ടുപ്പിച്ചതും ചെയ്തു. പന്നിയങ്കര ഇരുന്നരുളിനാലു പ
ന്തിരാണ്ടു കാലം ചൊരളാതിരി രാജാവോട് കുന്നല

കോനാതിരി പട കൂടുകയല്ലൊ ചെയ്യതു. ചൊലനാട്ടു മൂക്കുതം വഴി നാട്ടു ഹെ തറയും ൧൦൦൦൦ നായരും അതിൽ ൩ കൂട്ടവും ൩൨ തറവാട്ടുകാരും ൫ അകമ്പടിജനവും (ഒരമ്മ പെറ്റ മക്കൾ, ഒരു കൂലിച്ചേക, ഒരു ചെമ്പിലെ ചോറ്, ഒരു കുടക്കീഴിൽ വേല) ഇങ്ങിനെ അത്രെ പൊരളാതിരി രാജാവിന്നാകുന്നതു.

അവരോട് കുന്നലകോനാതിരി പട വെട്ടി ആവതില്ലാത്ത ഒഴിച്ചുപോയതിന്റെ ശേഷം, ശ്രീപോർ കൊല്ലിക്ക് എഴുന്നള്ളി, ൬ മാസം ഭഗവതിയെ സേവിച്ചു പ്രത്യക്ഷമായാറെ, ഞാൻ ചെല്ലുന്ന ദിക്ക് ഒക്കെ ജയിപ്പാത്തവണ്ണം നിന്തിരുവടി കൂടി എന്റെ രാജ്യത്തേക്ക് എഴുന്നള്ളുകയും വേണം എന്നുണർത്തിച്ചാറെ, അപ്രകാരം തന്നെ എന്ന വരവും കൊടുത്തു, വാതിലിന്മേൽ മറഞ്ഞിരുന്നതു കണ്ടിട്ട് ഭഗവതിയുടെ നിത്യ സാന്നിധ്യം വാതിലിന്മേൽ തന്നെ ഉണ്ടെന്നു നിശ്ചയിച്ചു, വാതിൽ കൂടെ കൊണ്ടു പോരുവുതും ചെയ്തു. ഇങ്ങു വന്നു മാനവിക്രമനാരും വെട്ടുമടയ കോവിലും കൂട വിചാരിച്ചിട്ട്, അകമ്പടിജനം പതിനായിരത്തേയും സ്വാധീനമാക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചു, ഉണ്ണിക്കുമാരമേനവനേയും പാറചങ്കരനമ്പിയെയും അകമ്പടി ജനവുമായി കണ്ടു പറവാന്തക്കവണ്ണം പറഞ്ഞയച്ചാറെ, അവർ ഇരുവരും കൂടി ചെന്നു പ്രധാനനാരുമായി കണ്ടു പറഞ്ഞു, ഗണപതിയുടെ നിത്യ സാന്നിധ്യമുള്ള പെരിമ്പിലാക്കൽ എന്നു കറിച്ചു അയക്കുകയും ചെയ്തു. ഉച്ചതിരിഞ്ഞിട്ടു മാനവിക്രമനാരും ബ്രാഹ്മണരും വേരൻ പിലാക്കലേക്ക് ചെന്നപ്പോൾ, അകമ്പടി ജനത്തിൽ പ്രധാനമായി

— ൭൮ —

രിക്കുന്നവരെ കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു, അന്വേഷം കീഴിൽ കഴിഞ്ഞ വൃത്താന്തങ്ങൾ എപ്പോഴെത്തും പറഞ്ഞു, പൊതുജനങ്ങളെ ഒഴിപ്പിപ്പാൻ പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നതിന് ഞങ്ങൾ വിപരീതമാധുരിക ഇല്ല എന്നും പറഞ്ഞാറെ, നമ്മുടെ സ്ഥാനവും നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനവും ഒരുപോലെ ആക്കി വെച്ചേക്കുന്നുണ്ടു എന്നു സമയം ചെയ്തു. പിന്നെ പൊതുജനങ്ങൾ ഇഷ്ടനായി കായ്ക്കുന്നവരിരിക്കുന്ന മേനോക്കിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വിചാരിച്ചു യുദ്ധം ചെയ്യാതെ, പൊതുജനങ്ങളെ പിഴുക്കി അന്നാടു കടത്തിയാക്കി, പൊലന്നാടു സ്വാധീനമാക്കി തന്നാൽ ഞങ്ങൾക്ക് െര രാജ്യം ഉള്ളെന്നും ഏകദേശവില്ലാതെ സ്ഥാനങ്ങൾ കൂട്ടി തന്നതിനെ സമയം ചെയ്യാൽ ഒഴിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരവും പറഞ്ഞാറെ, മേനോക്കിയോടു ഇളമയാക്കിയേക്കുന്നുണ്ട് ൨ കൂറായൊ നാട വാഴ്ചയായി, പാതി കോയ്മസ്ഥാനവും നാടും ലോകരെയും തന്നേക്കുന്നുണ്ടു എന്നു സമയം ചെയ്തു. നാലു കായ്ക്കാർ (൧ അച്ചനും ൨ ഇളയനും ൩ പണിക്കരും ൪ പാറന്നമ്പിയും) കൂടി നിരൂപിച്ചു, (നായികിയായിരിക്കുന്ന ചാലപ്പറത്തമ്മ) നാലകത്തുട്ടമ്മയെ കണ്ടു (ഇങ്ങു ബന്ധുവായി നിന്നുകൊണ്ടു) കോട്ട പിടിച്ചുനടക്കവെ ഒരപായം ഉണ്ടാക്കി, (ഒരു ഉപദേശം) തരെന്നും എന്നാൽ ൪ ആനയും ൪൦൦൦൦ പണവും തന്നേക്കുന്നുണ്ടു; അതു തന്നെയല്ല, കോട്ടവാതിൽ തുറന്നു തന്നു എന്നുവരികിൽ ൪ വീട്ടിൽ അമ്മസ്ഥാനവും തന്നു, നാലാം കൂറാക്കി വാഴിച്ചേക്കുന്നതുണ്ടു എന്നു സമയം ചെയ്തു. സമ്മതിച്ചു ചെന്നതിന്റെ ശേഷം, പൊതുജന

— ൭൯ —

ജേക്കബ്ബനെ കാണാൻ അനന്തരവരായിട്ടുള്ള തമ്പുരാക്കന്മാരെയും തമ്പുരാട്ടിമാരെയും കോലത്തുനാട്ടിലേക്ക് എഴുന്നള്ളിച്ചു, താൻ പോലും കോട്ടയിൽ ഇരിപ്പുതും ചെയ്തു. അപ്രകാരം കോഴിക്കോട്ടെക്ക് എഴുതി അയച്ചാറെ, മാനവിക്രമന്മാരും മറ്റും എല്ലാവരും ശ്രമിച്ചു പുലർക്കാലം പൊന്താതിരി ഉലപ്പെണ്ണുചാർത്തി, മറക്കുക്കുടരെക്ക് എഴുന്നള്ളിയ നേരം കോട്ട വാതിൽ തുറന്നു കൊടുത്തു, നെടിയിരിപ്പു കോട്ടെക്കകത്തു കടന്നിരുന്നു മൂന്നു കുറു വെടിയും വെപ്പിച്ചു. വെടി കേട്ടാറെ, ചതിച്ചിട്ടൊ എന്നൊന്നു പൊന്താതിരി രാജാവു തളിച്ചെയ്തു, നീരാട്ടുകുളി കഴിയാതെ കണ്ടു കൊലടി കോലോടി കോവിലേക്ക് എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. അവിടുന്നു നീരാട്ടുകുളി കഴിഞ്ഞു കായക്കഞ്ഞി അരത്തേയും അമൃതം കഴിഞ്ഞ് കീഴലൂതും കുരുവട്ടുതും ഉള്ള ലോകരെ വരുത്തി അരുളിച്ചെയ്തു. “പോലും ചെറുപറയും ആൺ പെറാതെ (പിറക്കാതെ) ഇരിക്കട്ടെ ആൺ പിറന്നു എങ്കിലും ഉചിതം നടത്താതെ ഇരിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പുരമേല്പുരയും പിരിയൻ വളയും വീരാളിപട്ടുക്കയും പോത്തു കൂട്ടി ഉഴുകയും കുറക്കയും അരുത്. നിങ്ങൾ എന്നിക്ക് തുണയായി നില്ക്കയും വേണം (തുണയായിരിക്കട്ടെ) നാട്ടിൽ ശിക്ഷാരക്ഷയ്ക്കു ചൈതന്യത്തിന്നു ഏറക്കുറവു കൂടാതെ (വന്നു പോകാതെ) ഇരിക്ക എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു താഴ്ചയും വീഴ്ചയും വരാതെ കണ്ണിന്നും കൈക്കും മുമ്പു മുൻ കൈസ്ഥാനവും അവകാശം നാട്ടിൽ നിങ്ങൾക്കായി ഇരിക്കട്ടെ” എന്നു പൊന്താതിരി രാജാവ് അനുഗ്രഹിച്ചുരുളിച്ചെയ്തു. അങ്ങിനെ തന്നെ ഉണർത്തിപ്പുതും

ചെയ്തു. അകമ്പടി നടന്നു തുറശ്ശേരി കടത്തി വിട്ടു വന്നെത്തി പോന്നു കീഴലൂർ നായനാർ എന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു. തുറശ്ശേരി കടന്നെഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. നീരാട്ടുകളിക്ക് എഴുന്നള്ളുംപോൾ, ആയിരംനായർ കോട്ട വളഞ്ഞ പ്രകാരം അറിഞ്ഞിട്ട് വേഗേന കോട്ടക്കുള്ളിൽ എഴുന്നള്ളി, മേനോക്കിയെയും ചാലപ്പറത്ത് നായകിയെയും, തിരുമുവിൽ വരുത്തി, നിങ്ങൾ ഇരുവരും മുവിനാൽ പറഞ്ഞതു സത്യം തന്നെ എന്നു നമുക്ക് വഴിപോലെ ബോധിക്കുകയും ചെയ്തു. മരിക്കയൊ രാജ്യം ഒഴിഞ്ഞു പോകയൊ വേണ്ട എന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിച്ചു പറയെണം എന്നരുളിച്ചെയ്യാറെ, യുദ്ധം ചെയ്തു രാജാവ് മരിക്കുമ്പോൾ, ഞങ്ങൾ കൂടമരിക്കേണ്ടിവരും എന്നു കല്പിച്ചു, മാനവിക്രമന്മാരോട് യുദ്ധം ചെയ്തു ജയിപ്പാൻ പണിയാകുന്നു; അതുകൊണ്ടു രാജ്യം ഒഴിഞ്ഞു പോകുന്നത് നല്ലതാകുന്നു എന്നു ഞങ്ങളെപ്പറ്റി, നമ്മുടെ ലോകരെ കൂട്ടിവരുത്തി, യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടു നില്ക്കുകയും വേണം. അപ്പോൾ ഞാൻ വേടം മാറി പൊയ്ക്കൊള്ളുന്നതുമുണ്ടു്. അപ്രകാരം ചെയ്തു. പൊന്താതിരി കോട്ട ഒഴിഞ്ഞു പോകയും ചെയ്തു. പൊന്താതിരി രാജ്യഭ്രഷ്ടനായി യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റു പുറപ്പെട്ടു ചെന്നു, ആ സ്വരൂപത്തിങ്കൽ വിശ്വസിച്ച് കോലത്തിരിയെ കണ്ടാറെ, മുഖ്യസ്ഥാനത്തിന്നു മൂക്കാരം നാടു ൩൦൦൦ നായരെയും കൊടുത്തു, നാട്ടി എന്ന (അടിയൊടി) പേർ കൊടുത്തിരുന്നതുകയും ചെയ്തു. ആ വംശമത്രെ കടുത്തനാട്ടു തമ്പുരാനാകുന്നതു. കരമ്പിയാതിരി രാജാവുടെ സംവാദത്താൽ കോലത്തിരി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; പൊന്താതിരി രാജാവിന്നു

— ൮൧ —

കടുത്തനാടു മുക്കാതെ വഴിനാടും പുതിയ കോയിലക
ത്തു വാഴുന്നോലും ഇളങ്കുളം കുറുപ്പും തോട്ടത്തിൽ നമ്പി
യാരും, നാരങ്ങോളി നമ്പിയാരും, പോക്കാട്ടുശ്ശേരി ന
മ്പിയാരും, ചെമ്പറക്കുറുപ്പും ൩൦൦൦ നായരും, കാവിൽ
ഭഗവതിയും, ഇങ്ങിനെ കവിയടക്കം.

അങ്ങിനെ അടക്കം ചെയ്യുതിന്റെ ശേഷം താ
മുതിരിപ്പാട്ടിലെ വലിയ തമ്പുരാൻ മേനോക്കി എന്നാ
ട്ട വാഴ്ചയാക്കി പാതി കോയ്യയും ൫൦൦൦ നായരേയും ക
ല്പിച്ചു, “പൊറുളാതിരിയുടെ കോയ്യ നടത്തി കൊൾക
വേണ്ടും” എന്നു പ്രഭാകരക്കുറുപ്പിൽ കിഴിന്നിയാറെ (കീ
ഴന്നീർ മേനോക്കിയെ?) കൈ പിടിച്ചു “ഒള്ളൂർ, പൊ
ലൂർ, തലകൊല്ലത്തൂർ, ചേളന്നൂർ എന്നിങ്ങിനെ ൪ മു
ക്കാലുട്ടം കേട്രത്തതിങ്കൽ ദേവനേയും ദേവസ്വപും
രക്ഷിച്ചു കിഴിന്നിയാക്ക് സംബന്ധമുള്ള ഇല്ലങ്ങളും,
ഭവനങ്ങളും പരിചാലിച്ചു, ശേഷം ഒന്നിന്നു പാതി
ഓളം ഇടവാഴ്ചക്കുറായി നടത്തി കൊള്ളൂ” എന്നു ക
ല്പിച്ചു “എന്നാട്ടു മേനോന്നെന്നു” തിരുനാവൊഴിത്തു
മിരിക്കുന്നു. കുന്നലകോനാതിരി രാജാവു, നായകിയാ
ക്ക് വാഴ്ചസ്ഥാനങ്ങളും “കോഴിക്കോട്ട് തലച്ചെണ്ണൂർ”
എന്നു പേരും കല്പിച്ചു, വാഴും പുടവയും കൊടുക്കയും
ചെയ്തു. ശേഷം വടക്കും പുറത്ത് ലോകർ ഇന്നെക്കും
ചെയ്യാതെ പോർ തിരിഞ്ഞുനിന്നു, നാട്ടിൽ ഒരു കോയ്യ
നടത്തി എങ്കിൽ നമ്മുടെ പെണ്ണുംപിള്ളക്കും അടു
ക്കും ആചാരവും നീതിയിൻ നിലയും ഏറക്കുറവു വ
ന്നുവൊ” എന്നു ചൊല്ലിയ നേരം “നാട്ടിൽ വഴിപിഴ
വന്നു പോകാതെ കോയ്യ നടത്തുവാൻ തളിയിൽ ദേ
വൻ എന്നു കല്പിച്ചു, ദേവനെ സമക്ഷത്തിറക്കി

കോവിൽ ഇരുത്തു"തലച്ചെങ്ങോൻ എന്ന് കല്പിച്ചു "നാട്ടിൽ വഴിപിഴക്ക് വരും മുതൽ തളിയിൽ ഭേവന്നു നെയ്യുമുതം മുട്ടാതെ കഴിച്ചു കൊള്ളു" എന്നു കല്പിച്ചു; ലോകരേയും ബോധിപ്പിച്ചു, കാരണരെ കല്പിക്കയും ചെയ്തു. ശേഷം ൧൦൦൦൦൦൦ രാജാവും തമ്മിൽ വഴക്കം ചെയ്തു. അവർക്ക് ഓരോരുത്ത സ്ഥാനവും മേനിയും അവകാശവും കല്പിച്ചു. തന്റെ ചേകവരാക്കി ചേകവും കല്പിച്ചു, അച്ചന്നും ഇളയതിന്റെയും കടക്കീഴ് വേലയാക്കി വേരൻ പിലാക്കീഴ് യോഗം ഒരുമിച്ചു കൂടും ഇരുത്തി, അച്ചന്നും ഇളയതും നിശ്ചിത തലക്കൽ ചെന്നു നിശ്ചിത ഭണ്ഡാരവും വെച്ചു, തിരുവളയന്നാട്ടു ഭഗവതിയെ നിശ്ചിത പരഭേവതയാക്കി രാജാവിന്റെയും ലോകരുടെയും സ്ഥാനവും മേനിയും പറഞ്ഞു, കോട്ടനായന്മാരെ വരുത്തി, കൂട്ടവും കൊട്ടി കുറിച്ചു പാറനമ്പിയെ കൊണ്ടു പള്ളിപ്പലക വെപ്പിച്ചു ലോകർക്ക് ശിലവിന്നും നാളും കോലും കൊടുപ്പാനുതകവണ്ണം കല്പിച്ചു. മേലുയ്യോദയും കീഴുയ്യോദയും അറിവാൻ മങ്ങാട്ടച്ചൻ പട്ടോലയാക്കി എഴുതിവെച്ചു, ലോകർക്ക് പഴയിട പറവാനും എഴുതി വെച്ചു. അങ്ങിനെ ലോകരും വാഴയും കൂടി ചേർന്നു ൧൦൦൦൦൦൦ ൩൦൦൦൦൦ ൩൦൦൦൦൦൦൦ അകത്തുട്ടു പരിഷ്കയും പൈയുന്നാട്ടികര ലോകരും കൂടി നാട്ടു പരിപാലിച്ചിരിക്കും കാലം ഇടവാഴ്ചയും നാടുവാഴ്ചയും തമ്മിൽ ഇടഞ്ഞു. ഇടവാഴ്ചക്കുറ്റിൽ പക്ഷം തിരിഞ്ഞു വടക്കും പുറത്തെ ലോകരും നാടുവാഴ്ചക്കുറ്റിലെ പക്ഷം തിരിഞ്ഞു കിഴക്ക് പുറത്തെ ലോകരും തമ്മിൽ വെട്ടിക്കൊല്ലിപ്പാനുതകവണ്ണം കച്ചിലയും കെട്ടി, ചന്ദനവും തേച്ചു, ആയുധം ധരിച്ചു, വടക്കുവുറത്ത് ലോകർ

— ൮൩ —

താമൂരി കോയിലകത്ത് കടന്നു മരിപ്പാൻ വരുമ്പോൾ, കിഴക്കുപുറത്ത് ലോകരും ആയുധം ധരിച്ചു, കോയിലകത്തിൻ പടിക്കലും പാർത്തു. അതുകണ്ടു മങ്ങാട്ടച്ചൻ “ഇവർ തമ്മിൽ വെട്ടിമരിച്ചു, സ്വരൂപവും മുടിക്കും” എന്നു കണ്ടു അവരുടെ മുമ്പിൽ ചെന്നു, കായ്ബോധം വരുത്തി, ഇടച്ചയും തെളിയിച്ചു, ലോകർ തമ്മിൽ കൈ പിടിപ്പിച്ചു “തൊഴുതു വാങ്ങിപ്പോയി കൊൾവിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്നേക്കും കൂലിച്ചേകുമയ്ക്കൊരായി നില്ക്കും” എന്നു മങ്ങാട്ടച്ചൻ പറഞ്ഞു, രാജാവിൻ തിരുമുമ്പിൽനിന്നു ലോകരെക്കൊണ്ടു അപ്പുണ്ണും വേലയും ചെയ്യിപ്പിച്ചു. പിന്നെ ലോകരുമായിട്ട് പല നിലത്തും കളിയും ഒലെരി പാച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയും നടത്തി തുടങ്ങി. ശേഷം ആയ നാടി കോവിലകത്ത് തമ്പുരാട്ടിയായിരിക്കുന്ന അമ്മയെ വാഴ്ത്തുകയും, ൫ കൂറ വാഴയും ൫ കോയിലകവും ചമച്ചു, പരദേവതമാരെയും കുടിവെച്ചു. അപ്പുണ്ണം തന്നെ ഇടവാഴ്ത്തുകയും അപ്പുണ്ണിക്ക് “൫ കൂറ വാഴയായി നടത്തിക്കൊള്ളൂ” എന്നു വാളും പുടവയും കൊടുത്തു “തണ്ടും പള്ളിച്ചെന്നെയും പെണ്ടികളേയും മുന്നിത്തളിയും ചിരത വിളിയും അകമ്പടി സ്ഥാനവും ചെയ്തു കൊള്ളൂ” എന്നു കല്പിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു കോനാതിരി.

൨. കോഴിക്കോട്ട് നഗരം കെട്ടിയതു.

അതിന്റെ ശേഷം കോഴിക്കോട്ട് വേളാപുറത്തു കോട്ടയും പണിതീർത്തു, അറയും തുറയും അടക്കി, ആലവട്ടവും വെഞ്ചാമരവും വീശിപ്പൂതും ചെയ്തു. കിഴക്കെ

— ൮൪ —

സമുദ്രതീരത്തിങ്കൽ ഇരുന്നൊരു ചെട്ടി, കപ്പൽ കയറി മക്കത്തേക്ക് ഓടി, കച്ചവടം ചെയ്തു, വളരെ പൊന്നുകൊണ്ട്, കപ്പൽ പിടിപ്പുതല്ലാതെ കയറുക കൊണ്ടുകപ്പൽ മുങ്ങുമായി, കോഴിക്കോട് തുറക്ക് നേരെ വന്നതിന്റെ ശേഷം കരക്കണച്ചു, ഒരു ചെട്ടിയിൽ പൊന്നെടുത്തു കൊണ്ടു താമൂരിതിരുമുവിൽ തിരുമുക്താ വെച്ചു. വൃത്താന്തം ഉണർത്തിപ്പുതുഞ്ചെയ്തു. അതു കേട്ടു രാജാവ് നീ തന്നെ പൊന്നു ഇവിടെ സൂക്ഷിച്ചു കൊൾക എന്നരുളിച്ചെയ്തുവാറെ, ആ ചെട്ടി താമൂരിരി കോയിലകത്തു ഒരു കരിങ്കല്ല് പണിചെയ്തുവാറെ, സമ്മാനങ്ങൾ വളരെ കൊടുത്തു, അറയും കൈയേറ്റു, കപ്പൽ പിടിപ്പുകണ്ടു നിർത്തി. ശേഷം പൊന്നുകൾ ഒക്കയും കൊണ്ടുവന്നു തിരുമുവിൽ വെച്ചു സഖ്യം ബോധിപ്പിച്ച് നല്ലൊരു പൊഴിയിൽ ആധനം കല്ലറയിൽ വെച്ചുടച്ചു യാത്ര ഉണർത്തിച്ചു, കപ്പൽ കയറി പോകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ കാലം സ്വപ്നം ചെന്നുവാറെ, അവൻ സൂക്ഷിച്ചു ഭവ്യം കൊണ്ടു പോവാൻതക്കവണ്ണം വന്നു തിരുമുൽകാളു വെച്ച് അവസ്ഥ ഉണർത്തിച്ചശേഷം, കല്ലറ തുറന്നു വെച്ചു ഭവ്യം എടുത്തു തിരുമുവിൽ കാണുക സഖ്യബോധിപ്പിച്ചു രണ്ടാക്കി പകർത്തു ഒരേരം രാജാവിന്നും ഒരേരം തന്നിക്കും എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, “നിന്റെ ഭവ്യം നീ തന്നെ കൊണ്ടുപോയി കൊൾക” എന്നരുളിച്ചെയ്തു കേട്ടാറെ, “ഇത്ര നേരത്തു രാജാവും സ്വരൂപവും ഉണ്ടായില” എന്നവന്നു ബോധിച്ചു, “ഇതു തുറയിൽനിന്നു കച്ചോടം ചെയ്യാൻതക്കവണ്ണം എനിക്ക് ഏകീ തരികയും വേണം എന്നു മങ്ങാട്ടച്ചനോട് കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ

— ൮൫ —

അപ്രകാരം ഉണർത്തിച്ച തിരുമനസ്സിൽ ബോധിച്ച്, അങ്ങിനെതന്നെ എന്നു രാജാവും അരുളിച്ചെയ്തു. പിന്നെ തക്ഷന്മാരെ വരുത്തി, കടപ്പറത്തു നഗരം കെട്ടുവാൻ കോവിലകത്തു നിന്നു മറി തീർത്തു, നൂൽ പിടിച്ചു അളന്നുസ്ഥാനം നോക്കി കുറവി തറച്ചു, നല്ലൊരു പൊഴുതിൽ കല്ലിട്ട് കെട്ടി, തൂൺനാട്ടി തെരു കെട്ടുകയും ചെയ്തു. ചെട്ടി അവിടെ ഇരുന്നു ഭാനധർമ്മങ്ങളെ ചെയ്തു, ഓട്ടവെഴുക്കവും കച്ചോടങ്ങളും തുടങ്ങി, അംബരേശൻ എന്നവന്നു പേർ. അവൻ കോവിലകത്തു പണിചെയ്തതു അംബരേശൻ കെട്ട് എന്ന് ഇന്നും പറയുന്നു. നഗരം കെട്ടി തുടങ്ങിയ ഇടം ചെട്ടിത്തെരു. പലരും തെരുകെട്ടി വാണിഭം തുടങ്ങി, തുറമുക്കാരും മക്കത്തു കപ്പൽ വെപ്പിക്കയും ഓട്ടവെഴുക്കവും കണക്കെഴുത്തും വരവും ശിലവും വഴിയും പിഴയും കച്ചോടലാഭങ്ങളും ഇതുപോലെ മറ്റൊരുന്നാഴും നഗരവും കോയ്യയും ലോകത്തില്ല എന്നു പലരും പറയുന്നു. നഗരപ്പണിക്ക് ഉറരാളികൾ പ്രധാനം. മുന്പെ തുച്ചമ്മരത്തു ഭഗവാനു കാലി കെട്ടിക്കുന്നു പാലും നെയ്യും കൊടുത്തു, ഗോപാലന്മാർ എന്ന ഞായം. കോലത്തിരി രാജാവ് അവരെ ദേവിക്കുകൊണ്ടു് അവിടെ ഇരിക്കരുതാത്തതു, നാട്ടിൽനിന്നു വാങ്ങിപ്പോന്നു, പറപ്പു കോയിൽ അകത്തു വന്നു രാജാവെ കണ്ടിരുന്നു ദിവസപൂത്തികഴിപ്പാൻ ഓരൊ പ്രവൃത്തികൾ തുടങ്ങി ഇരിക്കും കാലത്തു, കോഴിക്കോട്ടു നഗരപ്പണി തുടങ്ങി; അന്നു കടപ്പറത്ത് ചുള്ളിക്കാടു വെട്ടി കോരുവാൻ ഇവരെ വരുത്തി, ഇങ്ങിനെ നീളെ നടന്നു പണി എടുക്കും കാലത്തു കുന്നലകോനാതിരിയുടെ

— പൂ൩ —

നിരോധനത്താൽ മങ്ങാട്ടച്ചൻ അവരെകൊണ്ടു, തളിയിൽ ഊരാളായിരുന്ന നും നമ്പിമാരെ വെട്ടിക്കൊല്ലിച്ചു വലിച്ചു നീക്കിക്കളയിച്ചു. അതിന്നു അവരുടെ ജന്മവും തറവാടുംതളിയിൽ ഊരായ്മയും അവർക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. രാജാവ് പതിനായിരത്തിൽ കൂലിച്ചെകവും നടത്തി ഇരിക്കുന്നു.

൩. വള്ളവകോന്നാതിരിയെ ജയിച്ചതു.

കൊല്ലുന്നത്തു ശിവരാജൻ (ശിവയോഗികൾ. ശിവമയൻ) എന്ന സന്യാസിയുടെ അരുളപ്പാടാൽ തളിയിൽ കർമ്മാനങ്ങൾ ചെയ്തു, ബ്രാഹ്മണരുടെ അനുഗ്രഹത്തോടും കൂടി, തളിയും സങ്കേതവും രക്ഷിച്ചു, മക്കത്ത് കപ്പൽ വെപ്പിച്ചു, തിരുന്നാവായി മണലുറത്ത് നിന്ന് മഹാ മകവേല രക്ഷിച്ചു നടത്തുവാൻ കല്പിച്ചു (ആറങ്ങോട്ടു സ്വരൂപത്തെ വെട്ടി ജയിച്ചു നെടിയിരിപ്പിൽ സ്വരൂപം അടക്കി നടത്തി) വള്ളവകോന്നാതിരി രാജാവിനെ നീക്കം ചെയ്തു, നേരം ന്യായവും നടത്തി, ഹനനും അടക്കി, ഹവ കോട്ടപ്പടിയും അടുപ്പിച്ചു, അങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്നു നെടുവിരിപ്പിൽ സ്വരൂപം.

മസ്തിയത്ത ദപീപിങ്കൽ ഇരുവർ പുത്രന്മാർ ജനിച്ചുണ്ടായി, ഒരു ബാപ്പയ്ക്ക് പിറന്നവർ ഇടഞ്ഞപ്പോഴെ അവരുടെ ബാപ്പാ മൂത്തവനോട് പറഞ്ഞു “നിങ്ങൾ തമ്മിൽ മത്സരിച്ചു മററയവൻ നിന്നെ വധിക്കും; എന്റെ ശേഷത്തിങ്കൽ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഇരുവരും ഇവിടെ ഇരിക്കേണ്ടോ. നീ വല്ല ദപീപാന്തര

— ൮൭ —

ത്തിങ്കൽ പോയി, നിന്റേറടം കഴിക്കു അത്രെ നിന്നെ
ക്ക് നല്ലതു. അതിന്നു നിന്നെക്ക് പൊറുപ്പാൻ മാത്രം
പൊന്നു തരുന്നുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു, ഒരു കപ്പലിൽ
പിടിപ്പതു വ്യോംകൊടുത്തു അവനെ അയച്ചു. അവ
ൻ അനേകം രാജ്യങ്ങളിൽ ചെന്നു, അവിടുവിടെ വാ
ഴം രാജാക്കന്മാരെ കണ്ടു, തിരുമുക്താജ് വെച്ചാൻ. അ
തൊ എന്തെല്ലാം കാഴ്ചവെച്ചു, അച്ചാദ പുശി പെട്ടി
യിൽ പൊന്നും വെച്ചുടച്ചു, അച്ചാദെന്നു പറഞ്ഞ് വെ
ക്കു. അങ്ങിനെ വെപ്പാൻ കാരണം: അവരവരുടെ
നേരം നേരുകേടും തിരിച്ചറിഞ്ഞ് വിശ്വസിപ്പാനാ
യിട്ട് (നേരള്ളിടത്തു തനിക്കിരിപ്പാൻ) അവരവരെ
പരീക്ഷിപ്പാൻ തന്നെ ഇങ്ങിനെ വെച്ചു കണ്ടതു.
രാജാക്കന്മാർ ഭഗവാനു അതിന്റെ നേര പറഞ്ഞല്ല. പി
ന്നെ പുറത്തുകൊണ്ടു കണ്ടു വെച്ചുവാറെ, പറഞ്ഞു,
ഇതാ ഇതു നിന്നോട് പകന്നു പോയി ഇരച്ചാറല്ല,
സ്വർണ്ണം (ആകുന്നു) “എന്നു പറഞ്ഞുവാറെ, വിശ്വ
സിപ്പാൻ നന്നു” എന്നു വന്നു ബോധിക്കുകയും ചെ
യ്തു. ഇങ്ങിനെ കോഴിക്കോട്ടു കോയ (കൊശ) വന്ന
പ്രകാരം. ഒരു നാൾ വിലപമംഗലത്തു ശിവാങ്ങൾ
(ശിവമയന്മാർ) വടക്ക് നിന്നു രാമേശ്വരത്തിന്നാമാ
റ് എഴുന്നള്ളു വോൾ, കോഴിക്കോട്ടു തളിയിൽ പുറ
ത്തുകൊൻ. തന്റെ വത്ത്മാനും കേൾപ്പിച്ചു നേരം ശി
വാങ്ങൾ അരുളിച്ചെയ്തു, “ഈ സ്ഥലത്തിന്നും ഈ സ്വ
രൂപത്തിന്നും വരുനോരുന്നതും പോവാനായ്ക്കൊണ്ടു
ഭാനധർമ്മാദികളും ഈശ്വരസേവകളും ചെയ്തിപ്പിക്ക
യും വേണം” എന്നാറെ, “അതൊ എങ്ങിനെ” എ
ന്നും “എന്തെല്ലാം വേണ്ടുവത്” എന്നും ഉണർത്തിച്ചു

— പൂവ —

വാറെ, ശിവാക്ഷരം അരുളിച്ചെയ്തു: “ദാനമാകുന്നതു
രും കേടുകൂട്ടുന്നതിനും ആണെന്നിന്നു തുലാമാസത്തി
ൽ രേവതി തുടങ്ങി ദിവസം എത്തിയ ജനത്തിന്നു
(സദ്യ) ഭക്ഷണവും കൊടുത്തു, നൂറൊന്നു സ്നാതം
നാൽ ഹൃദയം പണം കെട്ടി ദാനം ചെയ്തു, തുലാഭാരം,
ഹിരണ്യഗർഭം, മഹാമൃത്യുഞ്ജയം, പരക്കുംകൂത്തും, കൂടിയൊ
ട്ടും, ദാരം വായിപ്പിക്കുന്നതിന്നെ രാജാക്കന്മാർക്കു
യിട്ടുള്ള ക്രിയകളും വലുതായ ഗണപതി ഹോമവും
ഭഗവതി സേവയും ഇവ ഒക്കയും കഴിപ്പിച്ചു. താന്താ
ൻ പരിപാലിക്കേണ്ടുന്നതും ഇങ്ങും അടക്കിയതും
കുറും ഇല്ലാത്ത കൂടും വീഴുന്നതും അടക്കി രക്ഷിച്ചു.
അവിടുവിടെ പൂജാനിവേദ്യാദികളും വഴിപോലെ ക
ഴിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ, അങ്ങോട്ടുണർത്തിച്ചു, അ
തിന്നു പ്രാർത്ഥന” എന്നു കേട്ടവാറെ, അതിന്നേതും
വേണ്ടതില്ല, കടം വാങ്ങിച്ചെയ്യുകൊള്ളേണ്ടാൻ നിന്ന
യാത്ത (നേരം) മുതൽ തന്നിക്കണ്ടാപ്പരം; പിന്നെ ക
ണക്ക് എഴുതി ചിലവിട്ടു കൊൾക. നിത്യദാനവും വ
യറു വഴിയും സ്വസ്ത്യലേപനവും ചെയ്തിരിക്ക എ
ന്നാൽ ശ്രീ നിർമ്മൽ. ശ്രീ മദം ഏറിവരികിൽ ശ്രീ വി
ളിപ്പിക്കും “മുന്നിൽ തളിപ്പിക്കും എച്ചിൽ പാത്രത്തിൽ”
എന്നിങ്ങനെ സ്വരൂപമയ്യാദികളും കല്പിച്ചു, അന്നു
ഗ്രഹിച്ചു മഹാ സ്വസ്തി. അക്കാലം വിശ്വാസ
ത്തോട് അങ്ങനെ ചെയ്തു തുടങ്ങി. അന്നിവന്നവ
ൻ (ചോനകൻ) വളരെ പൊന്നും കൊടുത്തും സ്വ
രൂപത്തിങ്കൽ വിശ്വാസത്തോട് വീടടുത്തു, അവി
ടെ ഇരിക്കും കാലം, കർക്കടകവൃശ്ചം കുംഭമാസത്തിൽ

— പുൻ —

ഉണ്ടല്ലോ മഹാമകം; അന്നാൾ തിരുനാവായി പെ
രാറിൽ തീരും; അവിടെ െരം കേരളത്തിങ്കൽ ചൊ
വരക്കുറിച്ചുള്ള രാജാക്കന്മാർ നിലപാടും സ്ഥാന
മാനങ്ങളുമുണ്ടല്ലോ. അതിനെ കാണാൻ കോയ പുറ
പ്പെട്ടു, രാജാവിനെ കേൾപിച്ചു, മഹാ മകവും കണ്ടു
വരികയും ചെയ്തു. “എങ്ങിനെ” എന്നുവാറെ, “ഈ
മഹാമകത്തിന്നു ദിവ്യതീരം ഒഴുകുക എന്നിയെ മറെറ
ന്നെല്ലാം അലങ്കാരം ഉള്ള” എന്നരുളിച്ചെയ്തവാറെ,
“അവിടെ ഉള്ള അലങ്കാരാദികൾ ഒക്കവെ അറിയി
ച്ചു എന്നല്ല; െരം സ്ഥലങ്ങൾ ഒക്കവെ നമ്മുടെ സ്വ
രൂപത്തിങ്കൽ അത്രെ വിധി ആകുന്നത്” എന്നുണ
ർത്തിച്ചുവാറെ അരുളിച്ചെയ്തു മഹാ രാജാവ്. “അതി
ന്നു നമ്മാൽ കർത്തവ്യമില്ല” എന്നു കേട്ടുവാറെ, പറ
ഞ്ഞു; െരം സ്ഥാനം ഇങ്ങു വേണം എന്നു വരികിൽ
അടിയെൻ പിടിച്ചടക്കി തരുന്നണ്ടു എന്നു കേട്ടുവാ
റെ പുനരുകൊൻ. “എങ്കിൽ നിന്നെ വലത്തു ഭാഗ
ത്തു നിർത്തിടുന്നണ്ടു എന്നു കേട്ടപ്പോൾ, അവൻ കട
ലൂടെയും മറുത്തുവർ കരയുടെയും തെക്കോട്ടെക്ക് പട
കൂടി ജയിച്ചു ഓരൊരൊ നാടും നഗരങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും
ക്ഷേത്രങ്ങളും അടക്കിക്കൊണ്ടു വ്യാഴവട്ടം തികയും പോ
ഴെക്ക് തിരുനാവായിൽ എത്തിഇരിക്കുന്നു (ആ സ്ഥാന
ങ്ങളും അടക്കി,) അവന്നു മികവിനാലെ കമ്പവെടി
യും കല്ലലയും (കപ്പലോട്ടവും? തീർത്തു, പണ്ടാരും കണ്ടി
ട്ടില്ലാത്ത വിശേഷം എന്നെക്കും കുറവു വരാതെ ഇരി
പ്പാൻ മുതലും വെച്ചു, “അങ്ങു കോഴിക്കോട്ട് കോയ”
എന്നു പേരും വിളിച്ചു, അനേകം സ്ഥാനങ്ങളും കൊ
ടുത്തു, വലഭാഗത്തു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ

പ്രതിയോഗി ഇല്ല എന്നു ശബ്ദം കൂടയും പിടിച്ചു ശാന്തസ്ഥാമിയെ അരികെ നിൽക്കുന്നു. അന്നു ചോവരക്കുറ്റിൽ ഉള്ള സ്ഥാനം പന്നിയൂർ കൂറ്റിലെ അടങ്ങി ഇരിക്കുന്നു. ആ പരിഭവത്തിന്നു അന്ന് തുടങ്ങി, തിരുമാനംകുന്നത് ഭഗവതിയുടെ ആജ്ഞയാലെ ഇന്നും (അങ്കപ്പോരുണ്ടായി) മരിക്കുന്നു ആ ഞൊട്ടൂർ (ആറങ്ങാട്ടു) സ്വരൂപത്തിലുള്ള ചേകവർ എന്നറിക. അന്നു പത്തു കുറയ ൪൦൦ തണ്ടും, ൧൨൦൦ (നെടിയ) കടയും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു ആഞൊട്ടൂർ സ്വരൂപത്തിലെ മേലേക്കായ്ക്കു വിട്ടു, നേടിയിരിപ്പ സ്വരൂപത്തിലെക്കുടങ്ങി ഇരിക്കുന്നു. അന്നു തുടങ്ങി അവർക്ക് രാത്തണ്ടലും മററയവർക്ക് പകൽ തണ്ടലും ആണ്. ഓരൊരൊ നാളും നഗരവും പിടിച്ചടക്കിത്തുടങ്ങി. അന്നീസ്വരൂപത്തിൽ ഏകം മാറാനില്ലാതെ ആയി.

വെള്ള പ്പനാട്ടു കര പ്രവൃത്തിക്കായ്ക്കൊണ്ടു തറക്കൽ ഇടുങ്ങിരമവരി ചുന്നക്കാടു തലചെണ്ണൊരായി വാളും പുടവയും കൊടുത്തു. ൧൦൦൦ നായക്ക് യജമാനനായിട്ടു, പിന്നെ ചുള്ളിയിൽ ശങ്കരനമ്പിയെന്നൊരു തിരുവുള കായ്ക്കാരൻ വള്ളം വകോന്നാതിരിപ്പാട്ടിലെ നാടു മലപ്പുറം മുക്കാൽ പിടിച്ചടക്കി, അതുകൊണ്ടു ആ സ്ഥാനത്തെക്ക് അവനായ്ക്കൊണ്ടു കണ്ണും മുകയും തിരിയും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു മലപ്പുറത്ത് പാറനമ്പി എന്നു പറവാൻ കാരണം.

൪. കോഴിക്കോട്ടു മഹത്വം.

മലയാളത്തിൽ കുന്നലകോന്നാതിരി രാജാവ് മഹാ രാജാവ് എന്നു സിദ്ധാന്തം, അന്നു തുടങ്ങി തെക്ക്

— നമ —

വേണാടികളും വടക്ക് കോലത്തിരിരാജാവും ഇവർ ഒഴികെ ഉള്ള രാജാക്കന്മാരോട് അന്നന്നു ചെന്നു ഏല്ക്കും; എടവ പാതി കഴിവോളം “എടവ പാതി കഴിഞ്ഞാൽ വേരൻ പിലാക്കീഴ് കൂടി കൊട്ടിൽ കുറിച്ചു, ലോകക്ക് ശിലവിന്നും കൊടുത്തു, അച്ചനും ഇളയതും മുന്നടന്നു, പടകൂടുംപോലും, ചോവരക്കൂറ്റിൽ എഴുതിയയച്ചു ഏല്ക്കും. “മങ്ങാട്ടച്ചൻ ചതിപ്പടയില്ല” എന്നതിന്റെ കാരണം കൂടിനിന്നുപോകിലും താല്പര്യം ആകിലും കാരണം എന്നറിയിക്കും. “നേരുകൊണ്ടു ജയിച്ചു വധിച്ചിരിക്കുന്നു” നെടിയിരിപ്പുസ്വരൂപം എന്നറിക. പരദേശങ്ങളിലുള്ള രാജാക്കന്മാർ പുന്നാടൻ, മയിസൂരാൻ, മയിലൊമ്പൻ, ചടക്കരൻ, മുക്കിളൻ, മുക്കുപറിയൻ, ഇക്കെറിയൻ, മുളക്കി, അമ്മാശി, കൊങ്ങൻ, പാണ്ടിയൻ, പാലേറിയൻ, സേതുപതി, കാശിരാജാവു, പാൾവാ, ചോഴരാജാവു, പലിച്ചെയൻ, പരിന്തിരീസ്സു ഇങ്കിരീസ്സ് പരക്കി, ലന്താ, ദപിപാഴി, പുതുക്കരാജാവായിയായുള്ളവരും പടയും പണ്ടു കടലുടേയും കരയുടേയും വന്ന് എതിർക്കും. ഈ ഭൂമി അടക്കുവാൻ അവരെയും മടക്കി, മാറാൻ ഒരുത്തരും നേരെ നില്പാതെയായി. ഈ ഭൂമിയിങ്കൽ ഹവ വൈഷ്ണവങ്ങളും നന്നു നഗരങ്ങളും തികവായുണ്ടല്ലോ. അതിൽ കേളിമികച്ചതു കോഴിക്കോടു ഒരു കാലം താല്പര്യം ഇല്ല, ഒരു കാലം അനന്തപുരില്ല. “അതിന്റെ കാരണം: ചെമ്മങ്ങാട്ടു ഒരുപ്പായി (ചെമ്മങ്ങാട്ടു അവയൻ) എന്ന ഒരു ചോനകൻ ശ്രീഭഗവതിയെ സേവിച്ചു, അവനുമായി തമ്മിൽ സമയം ചെയ്തു, പിറ്റേ നാൾ രാവിലെ കാന്തപറമ്പിൽ ആകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു അവിടെ

കണ്ടില്ലയാകിൽ, ഉച്ച തിരിഞ്ഞാൽ നഗരത്തിൽ ആ കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു, പിന്നെ അവിടെ കണ്ടില്ല എന്നുവരികിൽ, മൂവന്തിനേരം മുക്കാടിയിലാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു, അവിടെ കണ്ടില്ല എന്നുവരികിൽ, എന്നെ കാണാമോ? ഓ മൂന്നു സ്ഥാനത്തും പാപ്പ എന്നു പറഞ്ഞു സമയം ചെയ്തു. അവന്നു മരിച്ച കളകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു ഭഗവതിക്ക് അവിടെ നിന്നു ഒരു കാലം വാങ്ങിപ്പോയി കൂടുക ഇല്ല.” അന്നു തുടങ്ങി വീരാടപുരം പോലെ വേണ്ടും പദാർത്ഥങ്ങൾ ഓ പുരത്തിങ്കൽ ഉണ്ടായെന്നു, അനേകം വസ്തുക്കൾ വന്നു നിറഞ്ഞു തുടങ്ങി, പുരുഷാരവും നിറഞ്ഞു തുടങ്ങി “എത്രയും ഭരതസ്സാഹസം കൂടിയ ഭഗവതിയെ ചോന്നകൻ കാണുന്നുള്ള സംഗതി: “ബൈധന്മാക്കുതൊന്നെത്തി നന്നല്ലേ” എന്നിട്ട് ഓശാരൻ തന്നെ ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചതു.

ശേഷം താമുരിപ്പാട്ടന്നു തീപ്പെട്ടാൽ തിരുവന്തളി കഴിവോളം ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് മങ്ങാട്ടച്ചൻ ഉടയതായി തിരുവന്തളി കഴിഞ്ഞാൽ വഴിമൂപ്പിൽ രാജാക്കന്മാരെ പട്ടം കെട്ടിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഊരിന്നും ഗ്രാമത്തിന്നും മറ്റും പല പ്രദക്ഷണമാരും എത്തി, തിരുവളയ നാട്ടമ്മയെ എഴുന്നള്ളിച്ചു, “ബ്രഹ്മൻ വിഷ്ണു മഹേശ്വരൻ” എന്നു കല്പിച്ചു പൊൻ വിളക്കും നിറപറയും വെച്ചു, നിലമണിഞ്ഞു വിതാനിച്ചു പള്ളിമാറടി എഴുന്നള്ളിച്ചു, ചേരമാൻ വാഴും പിടിച്ചു സിംഹാസനത്തിന്മേൽ വെള്ളയും കരിമ്പടവും വിരിച്ചു, വീരചങ്ങലയും ധരിച്ചു തിരുമുടിവട്ടം കെട്ടി, അഴച്ചൂർ (അയച്ചൂർ) ശാക്കര രണ്ടു വഴിയിൽ മൂവാറ്റു ഹൃദ്യ

സംഘവും കൂടി എത്തി, “ചേരമാനാട്ടു മന്ത്രി വഴിനാട്ടി
ലും കോയ്മസ്ഥാനം നടത്തി, പശുബ്രാഹ്മണരെയും മേ
വന്മാരെയും രക്ഷിച്ചു, പെണ്ണും പിള്ളയും ആനന്ദി
പ്പിച്ചു വഴിപിഴ തീർത്തു; മഹാ രാജാവായിരുന്നു വാ
ഴക” എന്നു കല്പിച്ചു, ബ്രാഹ്മണരും വെട്ടത്തു കോവി
ലും തിനയഞ്ചേരി ഇളയതും ആഴവാഞ്ചേരി തമ്പ്രാക്ക
ളും കൂടി തിരുമുടി പഴയരി ചാത്തി, ധർമ്മഗുണത്തു പ
ണിക്കർ ഉടവാൾ അണച്ചു, പണ്ഡാരഭൂമുഖത്തിരു
ന്നതളി, ൫൦൦൦ നായർ പ്രഭുകർത്താവു തൊഴുതു ചേകി
ച്ചു. പിന്നെ ൧൦൦൦൦ത്തിന്റെ ചെങ്കുട്ടി കഴിഞ്ഞു, നല്ല
നേരം കൊണ്ടു കോഴിക്കോട്ടേക്ക് എഴുന്നള്ളി പോൾ
പ്പു വാദ്യവും അടിപ്പിച്ചു, മുത്തുകടയും (വെങ്കൊറ
ക്കു) രത്നരത്നവും പിടിപ്പിച്ചു, പള്ളിത്തണ്ടിനേര
ത്തന്നതളി, വെള്ളിക്കാളാഞ്ചിയും പൊന്നിൻ കാളാ
ഞ്ചിയും പിടിപ്പിച്ചു പൊന്നും വെള്ളിയും കെട്ടിയ പലി
ശക്കാരെക്കൊണ്ടു അകമ്പടി തട്ടു തട്ടിച്ചു നടവെടിവെ
പ്പിച്ചു കൈത്തോക്കിൻ പുരുഷാരത്തോടും കൂടി പന്നി
യങ്കര എഴുന്നള്ളി, ദുർഗ്ഗാദേവി തൂക്കുൺ പാർത്തു, ൫൦൦൦
പ്രഭുകർത്താവും കോഴിക്കോട്ട് തലച്ചെങ്ങുനാരും കോ
ശയും കാതിന്ധാരും തണ്ടിനേരൽ അകമ്പടി നടന്നു,
൧൦൦൦൦ത്തിൽ മുപ്പത്തരണ്ടിലുള്ളവർ കച്ചയും തലയിൽ
കെട്ടും കെട്ടി, ൧൦൦൦൦ ലോകരും കൂടി കല്ലായ്മൽ ചെന്നു
“മുമ്പിൽ മാററാൻ” എന്നു കല്പിച്ചു, മൂന്നും ചുവട്ടിൽ ക
ളിച്ചു വഴക്കും ചെയ്തു അകമ്പടി നടന്നു പുവാട വിരി
ച്ചു കാൽനട എഴുന്നള്ളി ആയമ്പാടി കോവിലകം
പുക്കു, അമ്മ വന്ദിച്ചു തിരുമുടി പഴയരി ചാത്തി, അന്നു
ഗ്രഹവും കൊണ്ടു തളിയിൽ ഭഗവാനെ തൂക്കുൺ പാർത്തു

— ൯൪ —

തിരുവളയന്നാട്ടും പരക്കലും എഴുന്നള്ളി, ഓശവെടി
യും വെപ്പിച്ചു വേരൻപിലാക്കീഴ് ൧൦൦൦൦ത്തിന്റെ
കൂട്ടം വിരുന്നസ്ഥാനവും മാനവും മേനിയും പറഞ്ഞു
പഴമയും പറഞ്ഞു, സ്വരൂപത്തിലെ പട്ടാളക്കും
പഴന്നടക്കം പഴയ മുനിമാർ വചനത്തിന്നും മറിയം
പിഴയും വരാതെ കണ്ടു, അനുവാദം കൊടുപ്പിച്ചു, ശി
ലവിന്നു (നാളും കോളം അതിന്നും പണയം പിടി
പ്പാൻ അറയും തുറയും) കല്പിച്ചു. പുരുഷാരപ്പാടും മു
മ്പിൽ കല്പിച്ചു രംഗപരസേവകളും കഴിപ്പിച്ചു, ഭട്ടത്തി
രിമാക്ക് കിഴിവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു അനുഗ്രഹവും വാ
ങ്ങി നാടും നഗരവും തുറയും കച്ചോടവും തെളിയിപ്പി
ച്ചു വേളാത്ത പെണ്ണിനെ വേർതിച്ചു, ഉപനയിക്കാ
ത്ത ഉണ്ണിയെ ഉപനയിപ്പിച്ചു, ക്ഷത്ത്രങ്ങളും കാവു
കളും ഓട്ടുപൊളിതീർത്തു, കലശം കഴിപ്പിച്ചു മുതലും വെ
ച്ചുത്തളെയും കല്പിച്ചു, ബ്രാഹ്മണക്ക് കമ്മം കഴിപ്പാൻ
മുതലില്ലാത്തവക്ക് മുതലും ദാനം ചെയ്തു. നാടുകളെ വ
ഴിപോലെ രക്ഷിപ്പാൻ അവിടവിടെ ആളുകളെയും
കല്പിച്ചു മുതലും വെച്ചു. മങ്ങാട്ടച്ചൻ ഇളയതു പണി
ക്കരും തിരുവുള്ള കായ്ക്കാരും കൂടി സ്വരൂപകായ്കയും വി
ചാരിച്ചിരിക്കും കാലം മഹാമകം വന്നുണ്ടാത്തു, മഹാ
മകവേല കഴിപ്പാനായിക്കൊണ്ടു തിരുനാവായ്ക്കുഴ
ന്നള്ളി ഇരിക്കുന്നു. മഹാ രാജാവായിരിക്കുന്ന കുന്ന
ലകോന്നാതിരി. പിന്നെ ൪ കായ്ക്കാർ എന്നു പറയു
ന്നതിൽ മുമ്പിൽ എഴുത്തച്ചനായ മങ്ങാട്ടച്ചൻ, പി
ന്നെ നാടുവാഴിയെ വാഴിപ്പാൻ ഭരണവാഴിയാക്കി ക
ല്പിച്ചിട്ടുള്ള തിന്നയഞ്ചേരി ഇളയതു, ധർമ്മഗുണത്തുപ
ണിക്കർ ഉടവാൾ അണച്ചു, തിരുമേനി വിയപ്പിച്ചു

— ൯൫ —

ശിവാന്നായ്ക്കൊണ്ട് രാജായ്ക്കുസ്ഥാനവും സമ്പ്രദായവും കല്പിച്ചു, സ്വരൂപകായ്ക്കുക്കാരനായി, ശേഷം പാറനമ്പിയെ പള്ളിയറപ്രവൃത്തിക്കുകൊണ്ടു വെച്ചു അറ പലകയും കിഴിയും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

൫. പറങ്കി വന്നിട്ട് കുറുന്ധിയാതിരി ബന്ധുവായതു.

അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ, പറങ്കി വന്നിങ്ങിനെ കോഴിക്കോട്ടു കോട്ടയിട്ടുറപ്പിച്ചു കച്ചോടം ചെയ്തിരിക്കും കാലം, (പാണ്ടിപരമേശ്വരയായ ഒരു വട്ടത്തെ പ്പിക്കാരൻ അറയിൽ കുറിയൻ എന്നൊരു കപ്പിത്താൻ അറവനോട് യുദ്ധം ചെയ്തു) കോഴിക്കോട്ടു പിടിച്ചടക്കി. കരപററിൽ ചില നാശങ്ങളും തുടങ്ങി, അന്നു തിനയഞ്ചേരി ഇളയതു ഒഴികെ ഉള്ളവർ തെക്കോട്ടേക്ക് പടക്ക പോയിരുന്നു, ആ അവസരത്തിങ്കൽ അടക്കിക്കൊണ്ടു, അവൻ അന്നു കുറുന്ധിയാതിരി സ്വരൂപത്തിങ്കലേക്ക് എഴുതിയയച്ചു, അവരെ വരുത്തി (വേട്ടക്കരമകൻ നിയോഗത്താൽ) അവനെ വെട്ടി ഒഴിപ്പിച്ചു (നീക്കി) കോട്ടപിടിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അന്നു വളരെ മുതലും, പണ്ടവും, ചരക്കും, കാളത്തോക്കും, കിട്ടി എന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു. കിട്ടിയമുതലും ചരക്കിന്നും, അററമില്ല എന്നു പറയുന്നു. വേട്ടക്കരമകന്റെ വിലാസം കാണുകൊണ്ടു അന്നുതുടങ്ങി ഹസ്വരൂപത്തിങ്കൽ പരമേശ്വരയാക്കി കുടിവെച്ചു, കോഴിക്കാവിലും വിലാത്തിക്കുളങ്ങരയും കോവിലകത്തും തളിയലും തിരുവളയന്നാടും മറ്റും അനേകം കാവൽ പാടുകളിലും കുടിയിരുന്നു, തിരുവളയാട്ടമ്മ എന്നും വേട്ടക്കരമകൻ എന്നും, ൨ പരമേശ്വരമാർ, അക്കാലം കുറു

— ന്നു —

മ്പിയാതിരിയെ ബന്ധുസ്വരൂപമാക്കി തലക്കുത്തൂർ മതിലകത്തു കുന്നലകോനാതിരിയും കുറമ്പിയാതിരിയും കൂടി കാഴ്ചകഴിച്ചു “മാമാങ്ങവേല കഴിഞ്ഞു വരുവോളം പ്രജകൾ പരവശപ്പെട്ടപോകാതെ, രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം” എന്നുറപ്പിച്ചു, ചില സ്ഥാനങ്ങളും അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പകർന്നു വെച്ചു.

കുറമ്പിയാതിരി സ്വരൂപത്തിങ്കൽ ൩൦൦൦ നായരും (൪)൬ എടവകയും ൨൨ കാരണവരും, പാലശ്ശേരി കോട്ടയിൽ വേട്ടക്കരമകനും കുറമ്പ്രനാട്ടു സ്വരൂപവും, ൩൨ കുറുപ്പന്മാരും, ൪ നാല്ലാടിമാരും, ചെമ്പറ നെടുമ്പറ ൨ ഇല്ലം വാഴുന്നോലും(നവരും) തുയ്യാട്ടു മേൽക്കൂളശ്ശേരി ൨ താവഴി(യിൽ) രാജാക്കന്മാരും, കല്ലാര പെരിങ്കുഴിമുറം വീയൂർ വെങ്ങുക്കൽ നെല്ലൂരി നിലഞ്ചേരി ആട്ടുങ്കുടി അമയമങ്ങലം കൂക്കോളം കൊഞ്ചിയത്തൂർ മററ പുളിയൻ നമ്പിയാരും ഇങ്ങിനെ കവിയടക്കം.

൪ എടവകയും മററം ഉണ്ടാവാൻ കാരണം: ദേവജനം ജനിച്ചുള്ളവർ ൩൦൦൦ നായരെ ചേരമാൻ പെരുമാൾ കുറമ്പിയാതിരിയുടെ ചേകവരാക്കി കുറമ്പ്രനാട്ടു കൊണ്ടുവെക്കയല്ലെ ചെയ്തു. ശേഷം ൬൪ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ പൊലനാട്ടു വാങ്ങേണം എന്നു മുഖിനാൽ കുറമ്പിയാതിരിയോടു കല്പിച്ചു. അനന്തരം കുന്നലകോനാതിരിക്ക് കൊടുക്കേണം എന്നുകല്പിച്ച യോഗത്തിന്നു ൪ നായന്മാരെ കല്പിച്ചയക്കയും ചെയ്തു. അവർ ചെന്നു അവസ്ഥ പഠാത്തു കുറമ്പിയാതിരിയെ തടുത്തു പാത്ത്തിന്റെ ശേഷം അവരെ തന്റെ വിധേയന്മാരാക്കി, അവർക്ക് ൪ എടവകയും

— ൯൭ —

കുലിച്ചു കൊടുത്തു, കോയ്യസ്ഥാനവും കൊടുത്തു; ഒന്നു പയർച്ച എടവക (പൈയർമല മുക്കാൽ വഴിനാടും, ൫൦൦ നായരും, മൂന്നില്ലം വാഴുന്നവരും(നോലും) പയർമലസ്വരൂപവും, ൩൦ തറയും, ൫ മനയും, ൫ കുളവും) പിന്നെ ഉള്ളൂർ എടവക പിന്നെ നിടിയനാട്ടു എടവക, പിന്നെ പുഴവായിടവക എന്നിങ്ങനെ അവർ അങ്ങുചെല്ലാഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം, നാലെട്ടു നൂറു ആളെ കുലിച്ചയച്ചു. അവരും ചെന്നു കുറുമ്പിയാതിരിയെ തടുത്തു പാർത്തിന്റെ ശേഷം, അവർക്കു ഓരോ സ്ഥാനവും വസ്തുവും കൊടുത്തു. (നൂറു തറവാട്ടുകാരാക്കി) അവരും അങ്ങുചെല്ലാഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം, ൧൨൦൦ ആളെ (നാൾ ചെയ്തു) മരിപ്പാത്തുകൊണ്ടു കുലിച്ചു യോഗത്തിങ്കന്നു, അവരെയും വിധേയമാക്കി അവർക്കു “൧൨൦൦ തറയിൽ നായർ വാഴ്ചയായിരുന്നുകൊള്ളു” എന്നു കുലിച്ചു കൊടുത്തു, കുറുമ്പിയാതിരി, “ഇനി എന്തുവേണ്ടു” എന്ന് വിചാരിച്ചു പ്രഭാകരക്കുറുവിൽ കിഴിനിയാരെ (കൂഴിനിയാരെ) ബ്രാഹ്മണയോഗനേ കുലിച്ചയക്കയും ചെയ്തു. അവരും ചെന്നു പാർത്തു നീരാട്ടുകുളി മുട്ടിച്ചതിന്റെ ശേഷം, മുപ്പത്താറു കാത്തതിലും മറ്റു സംഘം വേണ്ടു. നിങ്ങൾ അടക്കിക്കൊണ്ടു ഇങ്ങ് രക്ഷയായിരിക്കണം എന്നു കുലിച്ചു നിർത്തുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു കുറുമ്പിനാട്ടു മറ്റു സംഘമില്ല എന്നു പറയുന്നു.

അവർക്കു വേട്ടക്കരമകൻ പരദേവതയായിവന്ന കാരണം, പുറത്തുകൊണ്ട് പൊലനാടക്കും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം, കുറുമ്പനാടക്കും ചെയ്യാനായിക്കൊണ്ടു യുദ്ധം ചെയ്തിരിക്കും കാലം നേടിയിരിക്കുപോവാവ

— നവ്യ —

തില്ല എന്നുകല്പിച്ചു തളിപ്പറമ്പത്തു ചെന്നു, ഭഗവാനെ ഭജിച്ചിരുന്നു. അന്നു കുറുന്ധിയാതിരിക്ക് ഭഗവാന്റെ ദർശനമുണ്ടായി “രാജാവ് ഇനി ഒട്ടും വൈകാതെ പോകുവേണ്ടും, നിശിയിരിപ്പോട് തടുത്തുനില്പാനുതകവണ്ണം ഇങ്ങുന്നു ഒരു ആളെ വരികയും ചെയ്യും. ആളെ മുന്നിർത്തി നടത്തിക്കൊണ്ടാൽ മാറാണെന്നു തിരിച്ചറിയാൻ, നാടും സ്വരൂപവും കാത്തുരക്ഷിച്ചുകൊള്ളും” എന്ന ദർശനം കാട്ടി അയക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങു വന്നു തിരുമുപ്പു കിട്ടി വാഴ്ത്തു കഴിഞ്ഞു (വലം വെച്ചു) അരി അളപ്പാനുടങ്ങു മേലും, ചേകവനായി ചെന്നു മടിപിടിച്ചു, അരിവാങ്ങി കാരാകൊന്നൊന്നയരെ കൈ പിടിച്ചു മുമ്മൊഴി ചൊല്ലിച്ചു പാലച്ചേരിക്കോട്ടയിൽ കുടിയിരിക്കുന്ന നാടും സ്വരൂപവും കാത്തുരക്ഷിച്ചു, മഹാലോകക്ക് വരുന്ന അല്ലലും മഹാപ്രാധിയും ഒഴിച്ചു, സംഘത്തെ പരിപാലിച്ചു വഴിപോക്കുക്ക് അന്നദാനവും ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു വേട്ടക്കരമകൻ, എന്നറിക.

പുഴവായിടവക മുക്കാൽ വഴിനാടും ൩൦൦൦ നായരും മതിലാഞ്ചേരിസ്വരൂപത്തിൽ ൧൦ അമ്മൊന്നാരു, ൪൨ ഇല്ലത്തിൽ മൂത്താൽ എഴുവരും ചാത്തിമംഗലത്തപ്പനും മുപ്പന്തിക്കാളിയും അറയിൽ ഭഗവതിയും ഇരഞ്ഞൊൻ, വെള്ളപറ്റേറ്റി, ൨ ഇല്ലം വാഴ്ത്താക്കുമാരും തെക്കിടം വടക്കിടം ൨ താവഴിയിൽ കുത്താക്കുമാരും (പുറത്തുവെക്കൽ അമ്മവാഴ്ചയും അടിപരത്തി ഇടവും) ഇങ്ങിനെ ഉള്ള പുഴവായിൽനിന്നു ചാലയിൽ ഭഗവതിക്ക് വിളക്കിന്നും ചിലവിന്നും മുതൽ വരേണ്ടുന്നതു വരായ്ക്കൊണ്ടു “വിളക്കും ചിലവും മുട്ടി പാർത്തിരിക്കുന്നു” എന്നു കല്പിച്ചു, കോയ്മയിൽനിന്നു ആളെ

— നൂൺ —

അയച്ചു. പൂഴവായിടവകയിൽ മേൽകോയ്മ ചൊല്ലി (ഇടത്തേപ്പോൾ) വിലക്കി നാൾ ചെയ്യുവാറെ, ചെന്നു മുടക്കി അവരെ വെട്ടിക്കൊന്നു അന്നു എരുമത്തടത്തിൽ ഉണിത്തിരിയും ഏതാനും ചേകവരും “നാടക്കി യോഗ്രം വേണം” എന്നിട്ടു അവർ മരിച്ചു കൂടി. അന്നു ഹവ്വ എടപ്പാട്ടിലും യോഗ്രായോഗ്രം കഴിച്ചു. അന്നു നന്ദം വടക്കും തലക്കാർ എത്തി പുരപ്പല്ലിട്ടു (കാണ) കേൾക്കാകുന്നെടത്തോളം ചുട്ടു, അതു ഫേതുവായിട്ടു ഞായിരിക്കുന്നു; കണ്ടെൻപാലത്തു കണ്ടിയിൽ പട അന്നു ഇടവകയിൽ ലോകരും കത്താക്കന്മാരും ഒരു മിച്ചു നിരൂപിച്ചു ൧൦൦൦൦ത്തെ കണ്ടു ചേർന്നിരിക്കുന്നു അന്നു വേരൻപിലാക്കുന്നു കൈപിടിച്ചു കൂട ഇരുത്തി, അതുകൊണ്ടു ൧൦൦൦൦ത്തിൽ മൂപ്പായിരമാക്കുന്നു ആ ൩൦൦൦ വടക്കുപുറത്തെ ലോകരും തങ്ങളും വിധേയമാക്കി കിഴക്കുപുറത്ത് ലോകരും മൂപ്പായിരത്തിന്റെ പക്ഷം തിരിഞ്ഞു പോർനിലത്തേക്കു ബന്ധുവായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു കണ്ടെമ്പാലത്തു കണ്ടിയിൽ പടക്ക് ൨ പക്ഷവും നിന്നു വേല ചെയ്യുന്നു. ൧൦൦൦൦ത്തിലുള്ള ലോകർ എന്നറിക; (അങ്ങിനെ തന്നെ ഓരോരുനാടു പിടിച്ചുവാറെ, ഇങ്ങമൻ, അതുകൊണ്ടു ൩൦൦൦൦ ഉണ്ടായി.

താമരച്ചേരിരാജാവു എന്ന് പറവാൻ കാരണം, പൂഴവായിടവകയും കുറുപിയാതിരിയും കൂടി ഇടത്തു പല നാൾക്കുളം വന്നതിന്റെ ശേഷം പൂഴവായി കമ്മന്മാരും ൩൦൦൦ നായരും മൂത്താൽ എഴുവരും മറ്റും കൂടിക്കൂടി കൂടി കൂടി കൂടി ഇല്ലത്തെ കണ്ടു, കോട്ടയകത്ത് രാജാവായ പുറവഴിയാകോവിലെ

കൂട്ടികൊണ്ടുവന്നു താമരശ്ശേരി ഇടമരം എന്ന രണ്ടിപ്പു
ത്ത് നമ്പൂതിരിമാർ തങ്ങളുടെ ദേശം കൊടുത്തു, രാജാവി
ന്നു താമരശ്ശേരി രാജാവായി അരി ഇട്ടു വാങ്ങി കഴിച്ചു
൫൦൦ നായക്ക് അരിയുണ്ടെന്നു ചേകവരായി കോട്ടയിൽ
ഭഗവതിയും കണ്ണിക്കരമകനും ഇവരെ നാട്ടു പരദേ
വതമാരായി കുടിവെച്ചു, പുഴവായ്ക്ക് രക്ഷയായി ഇ
ങ്ങോട്ടും താമരശ്ശേരിക്കു രക്ഷയായി അങ്ങോട്ടും തമ്മി
ൽ ഏകീകരിച്ചു സ്ഥാനങ്ങളും കല്പിച്ചു. ൧൦൦൦൦ത്തിൽ
ചിലക്കും ഐയ്യായിരം പ്രഭുകന്താവിന്നും ചങ്ങാതവും
കല്പിച്ചു രക്ഷയായിട്ടിരിക്കുന്നു.

പിന്നെ പയ്യന്നാട്ടു നു കാതം നാടും, രു കൂട്ടം, (വെ
ള്ളിയിന്നൂർ കൂട്ടം, തച്ചോളി കൂട്ടം, വീയൂർ കൂട്ടം, മുട്ടാടി
കൂട്ടം) ഇങ്ങിനെ രു കൂട്ടായ്ക്കു. ൩ കുറമ്പടി, (അക
മ്പടിയും) ൧൦൦൦ (൩൦൦൦) നായരും കുറമ്പർനാടാകുന്നതു.
ഇപ്പോൾ പുറത്തുക്കൊണ്ടു കുടക്കൽ വേലയുള്ളവർ
അവരും വേരമ്പിലാക്കിപ്പവരി ഒപ്പിച്ചു നിഴലിൽ പ
ലിശകമിഴ്ന്നു ഇരിക്കുന്നു. കോരപ്പഴ കടന്നു തുറശ്ശേ
രിക്ക് ഇപ്പറത്തെ നാട്ടുകോയ്മസ്ഥാനവും ലോകരും കു
റമ്പിയാതിരി കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നെടിയിരിപ്പിൽ
സ്വരൂപത്തിങ്കലേക്ക് പെണ്ണാളയിൽ (പെൺവഴി
യിൽ) കൊടുത്തു കിട്ടി അടങ്ങിയ നാടും ലോകരും എന്നു
പറയുന്നു.

ന. മറ്റൊരു മൂന്നു സ്വരൂപങ്ങളുടെ അവസ്ഥ.

൧. പിന്നെ ഏറനാടും പെരിമ്പടപ്പും തമ്മിൽ പ
ണ്ടു പടയുണ്ടല്ലോ എന്നാൽ പെരിമ്പടപ്പു സ്വരൂ
പത്തിൽ ചേകവരായിട്ടു വളരെ ആൾ ഉണ്ടു. ൫൨

കാതം ഹവ്വ മാടമ്പികൾ, ൪൨ കായ്ക്കാരും അതിൽ ബാലുത്തച്ചൻ മുമ്പൻ.

പറവൂർ എന്ന കോവിലും മാടത്തിങ്കൽ കോവിലും കൊച്ചിയിൽ മൂത്ത കോവിലും കൊച്ചിയിൽ ഇളയ കോവിലും അങ്ങിനെ ഇരിക്കും കാലത്ത് കൊച്ചിയിൽ നടുമുറ്റത്ത് ഒരു ചെറു നാരകം ഉണ്ടു്, നാരങ്ങ കാച്ച് മൂത്താൽ ഇളയതാവഴിയും ആളുകളും കൂടി വന്നു പഠിച്ചുകൊണ്ട് പോയ്ക്കൂളയും. അക്കാലം രേവതി പട്ടഭാഗം കഴിഞ്ഞ ഒരു പട്ടത്തിരി അവിടേക്കു എഴുന്നള്ളി, രേവതി പട്ടഭാഗത്തിന്റെ ഊട്ടും സംഭാരവും ചോദിച്ചു, മൂത്ത താവഴിയിന്നു ഊട്ടും സംഭാരങ്ങളും പറഞ്ഞു നാരങ്ങക്കറിയുടെ യോഗങ്ങളും കേൾപിച്ചു “ഈ ചെറുനാരങ്ങ മുപ്പിച്ചു എനിക്കു തരേണം” എന്നരുളിച്ചെയ്തു ഭട്ടത്തിരി, നാരങ്ങ മൂത്താൽ ഇളയതാവഴിയും ആളുകളും കൂട വന്നു പഠിച്ചു പോയിക്കൂളയും അതിന്നൊരു പദേശം ഉണ്ടെന്നരുളിച്ചെയ്തു ഭട്ടത്തിരി, “താമൂതിരിയുടെ ആളെ പാപ്പിച്ചാൽ നാരങ്ങ മൂത്തു കിട്ടും എന്നാൽ ഒരാളെ കൂട പാപ്പിച്ചു പോകേണം” എന്നരുളിച്ചെയ്തു മൂത്തതാവഴിയിന്നു എന്നൊരു തന്റെ വാല്യക്കാരനെ കൂടി നൃത്തി “വെട്ടിക്കൊന്നുപോയാൽ ചോദ്യം എന്ത്” എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു, “വെട്ടിക്കൊന്നു പോയാൽ താമൂതിരിയെ കൊണ്ടു കൊച്ചിക്കോട്ടയുടെ ഓട പവിട്ടിച്ചേക്കുന്നുണ്ടു എന്നു ഭട്ടത്തിരി അരുളിച്ചെയ്തു അവനെ പാപ്പിച്ചു എഴുന്നള്ളി. എന്നൊരു നാരങ്ങ മൂക്കുകയും ചെയ്തു. ഇളയ താവഴിയും ആളുകളും വന്നു നാരങ്ങ പഠിപ്പാനുടങ്ങിയപ്പോൾ, “നാരങ്ങ പഠിക്കരുത്” എന്നവൻ പറഞ്ഞു. അതു കേളാതെ

നാരങ്ങ പഠിച്ചു തുടങ്ങി, എന്നാറെ നൊമ്പടെ തമ്പുരാന്റെ തൂക്കാലാണു ഇട്ടു ആണു കേളാതെ നാരങ്ങ പഠിച്ചു; എന്നാറെ, പഠിച്ചവന്റെ കൈയും വെട്ടി അവനെയും കൊന്നു. അതുകേട്ടു ഭട്ടത്തിരി കൊച്ചിയിൽ എഴുന്നള്ളി ൩ ഓട് എടുത്തു തന്നുടെ ഇല്ലത്തു വന്നു വീരാളിപ്പട്ടിൽ പൊതിഞ്ഞു താമുതിരിക്കാവിലകത്ത് എഴുന്നള്ളി നൊമ്പടെ തമ്പുരാൻ തിരുമുൽക്കാഴ്ച വെച്ചു “ഇത് എന്ത്” എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു തമ്പുരാൻ “ബ്രാഹ്മണക്ക് സ്ത്രീ പഠകയാവു അസ്ത്രം പറയരുത് താമുതിരിയുടെ അരുള കൊച്ചിക്കാട്ടയിന്നു കൊച്ചിയിൽ ഇളയതാവഴിയും ആളുകളും കൂടി വെട്ടിക്കൊന്നു അതിന്നു കൊച്ചിക്കാട്ടയുടെ ഓടാകുന്നിതു: തൂക്കാലടി എടുത്തു ചവിട്ടിക്കളകേ വേണ്ടു” എന്നു ഭട്ടത്തിരി ഉണർത്തിച്ചു നൊമ്പടെ തമ്പുരാൻ തൂക്കൺ ചുവന്നു തിരുമേനി വിയർത്തു തിരുവിൽചിറക്കുലേക്കു എഴുന്നള്ളി, ൩൦൦൦൦ത്തിന്നും ൧൦൦൦൦ത്തിന്നും പയ്യന്നാട്ടുലോകക്കും തിരുവെഴുത്ത് എഴുതി വരുത്തി, ലോകക്കു ചിലവിന്നും വെച്ചു, അച്ചനും ഇളയതും ഉണ്ടയും മരുന്നും കെട്ടിച്ചു, കൊച്ചിക്കോട്ടെക്കു നേരെ കൂട്ടി കോട്ടയും തച്ചുതകർത്തു പോന്നിരിക്കുന്നു എന്നു മുന്പിലുള്ള വർ പറഞ്ഞു കേട്ടിരിക്കുന്നു.

൨. തേക്ക് വേണാട്ടുകിളോടു കൂടി ജയിച്ചു കപ്പം വാങ്ങി ചേർത്തിരിക്കും കാലം എന്നെക്കും മാറിവരാതെ ഇരിപ്പാൻ കാഴ്ചയായി മഹാ മകത്തിന്നു ഒരു കൊടിയും കൊടുത്തു വിട്ടു, ആ കൊടി വേണാറ്റിൻ കൊടി എന്നു പറയുന്ന ഞായം. പിന്നെ ചെങ്ങന്നിയൂർമതിലകത്തുള്ളിതുകോയ്ക്കയും കൊടുത്തു, ആ സ്ഥാനം

ത്തേക്ക് തിരുമനച്ചേരി നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിന്നു മനുഷ്യമായി ഇന്നും നടക്കുന്നു.

വേണോടികളുടെ കൂലിച്ചേകുക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ കന്നൊറിക്കടവിൽ നിന്നു ഒരു ബ്രാഹ്മണനെ കളിയും ഊക്കയും മുടക്കി (മുട്ടിച്ചു) തടുത്തു പാപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അന്നു മൂന്നും കൂറായ (പാടായ) തമ്പുരാൻ യഥായോഗം അവിടെക്കെഴുന്നള്ളി, അവനെയും വെട്ടിക്കൊന്നു ബ്രാഹ്മണന്റെ കളിയും ഊക്കയും കഴിപ്പിച്ചു എഴുന്നള്ളി ഇരിക്കുന്നു. അതിന്നു വേണോടികൾ പരിഭവിച്ചു പുരുഷാരത്തെ കല്പിച്ചു “ചേറുവായിൽ തെക്കോട്ട് നൊമ്പടെ തമ്പുരാന്റെ മേൽകോയ്മ സ്ഥാനം നടക്കരുത്” എന്നു കല്പിച്ചു അക്കാലം നൊമ്പടെ തമ്പുരാൻ തിരുവുള്ളത്തിൽ ഏറി യോഗം തികച്ചു ചേറുവായി കടന്നു കാഞ്ഞൂർ പൂഴ കടന്നു വെപ്പിയുടെ കൊച്ചി അഴി കടന്നു കൊച്ചിയിൽ കൂട പുറപ്പെട്ടു, ചിരങ്ങനാട്ടു കരപ്പുരത്തു കൂടി പയററുക്കാട്ടു പാലം കടന്നു ആലപ്പുഴക്ക് പുറപ്പെട്ടു തുക്കുന്നത്തു പെഴക്ക് കൂടി കാത്തികപ്പള്ളി കടന്നു ഉടയനാട്ടു കരക്ക് എഴുന്നള്ളുവോൾ, വേണോടികളും വന്നു നൊമ്പടെന് തുക്കാലിൽ അഭയം ചൊല്ലി, നൊമ്പടെത അഴിഞ്ഞ അത്ഥവും വടക്കോട്ട് തിരിച്ചു വെച്ചു, കാളം തോക്കു പിഴ പോക്കുവാനായിട്ട് ആനയും ഇരുത്തി. അന്നു ദില്ലിയം കൊണ്ടു വീരമട്ടും അടിപ്പിച്ച് ആനക്കുഴത്തിൽ ഏറി, വടക്കോട്ട് എഴുന്നള്ളി തിരുവനന്തപുരത്തു ഭഗവാനു വായിത്തരം (വൈചിത്ര്യം, ഉത്തരം) കെട്ടിയ ദേശങ്ങളും കല്പിച്ചു, മഹാ രാജാവു കുന്ദല കൊന്നതിരി എന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു. കൊല്ലം ൧൦൨ കുഭഞ്ഞാ

യദ നം തിയ്യതി ബുധനാഴ്ച തൃക്കാവിൽ കോവിലകത്ത് നിന്നു തിരുമുടിപ്പട്ടം കെട്ടിതിരുന്നാടുവാണു ൪൦൦൦ പ്രദക്ഷണമാരും ചെയ്കിച്ചു.

൩. ശേഷം കോലത്തിരിയോട് കൂടി ജയിപ്പാൻ പടകൂടിയപ്പോൾ, നൊമ്പടെ തമ്പുരാന്റെ തിരുനെറ്റിക്ക് നേരെ ൩൫൨൦൦൦ പ്രദ കോലത്തിരിയും കല്ലിച്ചിട്ടില്ല; അക്കാലം പെരിഞ്ചെല്ലൂർ ഗ്രാമക്കാരെ മുന്നിൽ തളിപ്പറമ്പത്ത് മതിലകത്തു കോലത്തിരികോയ്മയും കല്ലിച്ചു കൊടുത്തു, മഹാരാജാവു, അവുടെ ഇന്നു പന്നിയൂർ കൂറായി നടക്കുന്നു. തളിപ്പറമ്പത്തപ്പൻ എന്നു വെരുന്നുകോലപ്പന്നു വഴക്കം ചെയ്തു, അവന്റെ അംശം നടത്തി സ്ഥാനങ്ങളും കല്ലിച്ചു കുന്നലകോനാതിരി.

കോലത്തിരിതമ്പുരാൻ വളർത്തു കോട്ടയിൽ മുപ്പത്തെമ്പർ പരദേവതമാരെ പരിപാലിച്ചു, ൩൫൦൦൦൦ നായരെയും തല തികച്ച ഒരു കോക്കുടക്കി, അവരെ കൊണ്ടു ഒരൊരൊ വകദേവങ്ങളും തിരിച്ചു, അകത്തു ചാന്നവക്കും പുറത്തു ചാന്നവക്കും അടുക്കും ആചാരവും ഒരു പോലെ കല്ലിച്ചു. തെക്കുംകൂറ്റിൽ മുരിക്കുഞ്ചേരിക്കാരിഷത്തിന്നു മുമ്പെന്നല്ലൊ കല്ലിച്ചതു, മുണ്ടയോടൻ കാരിഷത്തിന്നു പിമ്പെന്നും കല്ലിച്ചു, ൪ ഇല്ലത്തിലും ചെങ്ങുനി മുരിക്കുഞ്ചേരി അകത്തു ആതിൽ ചെങ്ങുനിക്ക് പിമ്പു, ചോമടവൻ മുണ്ടയോടൻ പുറത്ത് അതിൽ ചോമടവന്നു പിമ്പു, ഇന്നാൽ ഇല്ലത്തിന്നും കൂടി ഒരാചാരം തെക്കുംകൂറ്റിൽ കാരിഷം എന്നും അതിൽ ചെങ്ങുനിക്കും മുരിക്കുഞ്ചേരിക്കും മുമ്പും കൈയും എന്നും ചോമടവന്നു പിമ്പും കല്ലുന്നയും

എന്നും കല്പിച്ചു. മാടായിക്കോട്ടയിൽ ശിക്ഷാരക്ഷ നടത്തുവാൻ വടക്കും കൂറ്റിൽ കാരിഷവും അതിന്നു ചേർന്നിപ്പോരിൽ വായും കൈയും മുമ്പും കല്ലനയും അവ കാശവും മാവില ഇല്ലത്തിന്നും കൂട ഒരാചാരവും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. തെക്കന്നു വരുന്ന മാറാണെ തട്ടപ്പാനായിട്ടു കുന്നിവാക്കക്കോയിലകത്തു ഇരയ വർമ്മനെ തെക്കിളക്കൂറ്റ തമ്പുരാൻ എന്നു കല്പിച്ചു, മുക്കാൽ നാടും കൊടുത്തു. കാഞ്ഞിരോട്ടഴി സമീപത്തു വിജയക്കൊല്ലത്തു കോട്ടയിൽ കേളവർമ്മനെ വടക്കിളക്കൂറ്റ തമ്പുരാൻ എന്നു കല്പിച്ചു, കടയന്നാടും ഐയർ പരദേവതമാരെയും കൊടുത്തു, ഇരുവരും രണ്ട് എതിർത്തലയും രക്ഷിച്ചു വന്നതിന്റെ ശേഷം, കരുവള്ളൂർ കോവിലകത്തു രാമവർമ്മനെ നാലാം കൂത്തമ്പുരാൻ എന്നു കല്പിച്ചു സമീപത്തിരുത്തുകയും ചെയ്തു. ഏഴിമലയുടെ മുകളിൽനിന്നു എഴുന്നള്ളിയ തമ്പുരാട്ടിയെ ഏഴൊത്ത കോയിലകത്തിരുത്തി വസ്ത്രവും വേറെ തിരിച്ചു കൊടുത്തു താൻ കരിപ്പത്തു കോയിലകത്ത് എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. അന്നന്തരം ഹവ്ര ദീപും അടക്കുവാന്തക്കവണ്ണം ഒരു ചോനകനെ കല്പിച്ചു, ദീപിപ്പൽ ഒരു പട്ടവും കെട്ടി, ദീപുരാജാവെന്നു കല്പിച്ചു, ഹവ്ര ദീപടക്കി ഹവ്ര പണം കാലത്താൽ വളർത്തു കോട്ടയിൽ ഒപ്പിപ്പാന്തക്കവണ്ണം കല്പിച്ചയക്കയും ചെയ്തു ഉദയ വർമ്മൻ എന്ന കോലത്തിരി തമ്പുരാൻ.

നെടിയിരിപ്പുസ്വരൂപത്തിങ്കൽനിന്നു ഒരു രാജസ്രീയെ കണ്ടു മോഹിച്ചു, ആരും ഗ്രഹിയാതെ രാത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോയി കോലത്തിരി തമ്പുരാൻ ഭാര്യയായിവെച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. “ആ സ്രീയെ അങ്ങോട്ട്

— ൧൦൬ —

തന്നെ അയച്ചുകൂടായം എന്നുവെച്ചാൽ നേടിയിരിപ്പു തമ്പുരാക്കന്മാർ സമ്മതിക്കുകയില്ല” എന്നു വെച്ചു മക്കസ്ഥാനത്തിന്നു നീലേശ്വരം മുക്കാൽ നാടും ൩൦൦൦ നായരേയും കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. ആയതത്രെ നീലേശ്വര രാജവംശം ആരുന്നതു. ഇന്നും നീലേശ്വരത്തു രാജാക്കന്മാരും നെടിയിരിപ്പു രാജാക്കന്മാരും തമ്മിൽ ചത്താലും പെററാലും പുല ഉണ്ടു.

൭. ശേഷം കേരളാചന്ദ്ര ചുരുക്കി പറയുന്നു.

ചേരമാനാട്ടിൽ ൧൭ നാടും ൧൮ രാജാക്കന്മാരും ഉണ്ടു. കോലത്തിരി, വേണാടു, പെരിമ്പടപ്പു, ഏറനാടു ഇങ്ങിനെ നാലു സ്വരൂപം ബെരുദ്ധന്മാർ വന്നു പെലവീഴും നടത്തി, കമ്മട്ടുരി ക്ഷയിച്ചു പോകാതെ ഇരിപ്പാൻ, വേണാട്ടക്കരെ തൃപ്പാസ്വരൂപത്തിങ്കൽ ഐശ്വര്യവും, പെരിമ്പടപ്പിൽ യാഗാദി കർമ്മവും, നെടിയിരിപ്പിൽ വാൾ പുഷ്പവും, കോലസ്വരൂപത്തിങ്കൽ കീഴിൽ വാണ പെരുമാക്കന്മാരുടെ സേവയും കല്പിച്ചു പ്രകാരം ചെയ്യാൽ ഗുണം കാണാം. ചേരമാനാട്ടിൽ മൂവർ രാജാക്കന്മാർ തിരുപട്ടം കെട്ടി തണ്ടിൽ കയറി അരി ഇട്ടു വാണിരിക്കുന്നു; അതിൽ ഗജപതി വേണാടുകൾ ൩൫൦൦൦൦ നായർ, അശ്വപതി കോലത്തിരി ൩൫൦൦൦൦ നായർ, നരപതി നൊമ്പട തമ്പുരാൻ മഹാ രാജാവു, അകമ്പടി ജനം ൧൦൦൦൦ ചുരിക കെട്ടി ചേകം എന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നു. അതിൽ കോലസ്വരൂപത്തിന്നു മുമ്പും കല്പനയും എന്നും ശേഷം നാടു ഒക്കെയും കോലത്തിന്നു അവയവങ്ങളും എന്നും ചേര

മാൻ പെരുമാളുടെ അരുളപ്പാട്. രാജാക്കന്മാരിൽ എ
ഞ്ചർ സാമന്തർ. അഞ്ചുവകയിൽ കോവിൽ രാജാക്ക
ന്മാർ ൨ വഴി “ക്ഷത്രിയർ അയച്ചൂർ, ശാക്കർ, പറ
പ്പൂർ, പടിഞ്ഞാറോടം, മാടത്തിങ്കിഴ്. നാലു (ആറു) വക
വെള്ളാളർ ആകുന്നതു. പത്തു കുറയ നാനൂറ് പ്രഭ
ക്കന്മാരും ഉണ്ടു. അവരുടെ രാജധാനികൾ എടം, മടം,
കോവിലകം, കോട്ട, കോട്ടാരം എന്നിങ്ങിനെ അതത്
പേരുമുണ്ടു.

മികച്ചനാടു പൊലനാടു, പൊലനാട്ടുഴിഞ്ഞമയ്ക്കാദ
ഇടനാട്ടിൽ നടത്തുന്നു; മൂന്നാഴിപ്പാടു എല്ലാടവും നട
പ്പാകുന്നു; അതിന്നു ഹവ ആചാരം ഉണ്ടു, നടുവർ
കൂടുനേടം പലപ്രകാരം പറയുന്നു; പടക്കൂട്ടം, നടുക്കൂ
ട്ടം, നായാട്ടുകൂട്ടം, നിഴൽകൂട്ടം, (യോഗ്യക്കൂട്ടം) ഇങ്ങിനെ
രകൂട്ടമുണ്ടു. കൊള്ളക്കൊടുക്ക മയ്ക്കാദയും കാണേജനമ
യ്ക്കാദയും ര പാടും ര തോലും ആറു നായാട്ടും നായാട്ടു
പരദേവതമാരും എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ളവ വളരെ പറ
വാൻ ഉണ്ടു.

ഗോകണ്ഠം കന്യാകുമാരിക്കിടയിൽ ൩ ക്ഷേത്രങ്ങ
ലും കാലം തലയും വയറും ഉണ്ടല്ലോ; അതിൽ കാൽപെ
രിഞ്ചെല്ലൂർ, തല ത്രിശൂലവേരൂർ, വയറു തുക്കുളയൂർ.
പിന്നെ തിരുനാവായി, തൃപ്രങ്ങോട്ടു, തിരുവനന്ത
പുരം, തൃച്ചമ്രം, തിരുവിലാമല, ഗുരുവായൂർ, തിരുപ
ഞ്ചക്കുളം, ആലത്തൂർ, മണ്ണൂർ, പോലൂർ, പേരൂർ, പ
ന്നിയൂർ, പറവൂർ, പെരുമനം, തളിയിലും, തളിപ്പറമ്പു,
ക്ഷിയൂർ, നെല്ലൂർ, ഐരാണിക്കര, തിരു, മണ്ണൂർ, പെ
രുമണ്ണൂർ, പന്തലൂർ, പന്നിയങ്കര, മരുതൂർ, മണ്ണിയൂർ,
കല്ലൂർ, തലക്കുളത്തൂർ, ചെളങ്ങൂർ, തൃക്കട, തൃക്കാരിയൂർ,

— ൧൦൮ —

കാഞ്ഞിരങ്ങാട്ടു, കരിങ്കട, കൊടീശപരം, ഉടുപ്പു, ശങ്കര നാരായണം, ഗോകണ്ഠം. പിന്നെ ഭദ്രകാളിവട്ടങ്ങു പം കുന്നത്തും, കോട്ടിക്കുന്നത്തും, പരക്കൽ, മഞ്ചേരി, വെട്ടത്തും, കോട്ടയകത്തും, കൊടുങ്ങല്ലൂർ, കുറുങ്ങല്ലൂർ, ഇന്തിയന്നൂർ, പോർക്കോട്ടച്ചേരി, മാടായി, ചിറക്കൽ, നീലമ്പറ, നീലേശ്വരം, മടപ്പള്ളി, പുതുപട്ടണം, പുത്തൂർ, കുഴപ്പുനത്തു, ചെറുകുന്നത്തു, കടലുണ്ടി, തിരുവളയാട്ട എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള കാവില്ലാട്ടിൽ കേരളത്തിൽ വന്നു ഉലങ്കിഴിഞ്ഞൊരു ഭഗവതിയും തമ്പുരാട്ടിമാരും ദേവന്മാരും വാണരളും കാലം കേരളത്തിൽ വസിക്കും മൗഢക്കു വരുന്ന അല്ലലും മഹാപ്രാധിപ്യം ഒഴിച്ചു രക്ഷിച്ചുവരുന്നു. ഓരോ ബന്ധുന ശ്രീ മഹാദേവജ്ഞാനിനുള്ളായ മൂർത്തികൾ: അയ്യപ്പൻ, ഉച്ചമഹാകാളൻ, മാളൻ, അന്തിമഹാകാളൻ, മുണ്ടിയൻ, ബ്രഹ്മരക്ഷസൻ, കരുവില്ലി, പൊട്ടൻ, ഭ്രാന്തൻ, പുളിപ്പലിയൻ, കരുന്തിരുകണ്ടൻ, മലയുടവൻ, ദണ്ഡൻ, കയറൻ, ഗുളികൻ, കുട്ടിച്ചാത്തൻ, (ശാസ്ത്രാവ്) കേരളപാലൻ, ചാമുണ്ഡി ഇങ്ങിനെ ഉള്ള പരദേവതമാരും വനദേവതമാരും ഗണപന്മാരും ഭൂമിയിൽ നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പരശുരാമകേരളത്തിൽ വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇങ്ങിനെ മഹാരാജാവായ കുന്നലകോന്നാതിരി ൧൦൦൦൦, വള്ളുവകോന്നാതിരി ൧൦൦൦൦, പൊന്താതിരിരാജാവ്, കോലത്തിരിരാജാവ് ൩൫൦൦൦൦, കോട്ടയകത്തു പുറവഴിരാജാവു ൧൨൦൦൦ വെട്ടത്തു മന്നൻ ൫൦൦൦, തിരുമലശ്ശേരി ൩൦൦൦, പെരിമ്പടപ്പു, അയലൂർ, ശാക്കര, ചെറുക്കര പാപ്പൂർരാജാവു ൩൦൦൦, പടിഞ്ഞാറടി, മാടത്തിങ്കിഴ്,

— മൗൻ —

പേരോത്ത, നെടുങ്ങനാട്ടു, തെക്കുകുളം, വടക്കുകുളം, കക്കാടം, പുന്നത്തൂരും, ആയിനിക്കുളം, മണക്കുളത്തും, വെങ്ങനാടും, ഒന്നനാടും, അമ്പലപ്പുഴ, ചെമ്പകച്ചേരി, പെരളോത്തു, മുറിക്കുനാടും, പൈയന്നാടും, കോട്ടൂർ, ഇരിക്കാലിക്കൽ, കുതിരവട്ടത്തുനായരും, ഏറനാട്ടുമേനോൻ ൫൦൦൦, പൂഴവായിമുതക്കുറു മാണകമ്മലും, പൂക്കുളയൂർനമ്പിയാർ, നാലാക്കുളയനായർ, മൂന്നാം കൂളയനായർ, അത്തിമണ്ണിലും, പഠിച്ചത്തും പൊറയ്യം, പറച്ചാമ്പെററ കുറിച്ചിയാത്തും പണ്ഡലനായർ, കോഴിക്കോട്ടകമ്മളും ചെരങ്ങാട്ടു തലച്ചെണ്ണനായർ, എറനാട്ടനായർ, ആലിപ്പറമ്പിൽ മേനോൻ, തിട്ടത്തിങ്കൽ അടിയോടി മുരിക്കഞ്ചേരിനായർ, പെനായ്ക്കോട്ട തലച്ചെണ്ണനായർ, എറനാട്ടക്കര എഴുമൂന്നും പതിനൊന്നു താവഴിയിൽ തിരുമല്ലാടനാഥരും, മങ്ങാട്ടച്ചൻ, തിനയഞ്ചേരിഇളയതു, തലയൂരിൽ മൂസ്സുതും, കോഴിക്കോട്ട കോശയ്യം, അഴിരാജാവാകുന്ന മമ്മാലിക്കാടവും ഇങ്ങിനെ കോലംതുടങ്ങി വേണാട്ടോടിയിലുള്ള രാജാക്കനാഥരും ഇടപ്രഭുക്കനാഥരും തങ്ങളുടെ തങ്ങളുടെ രാജധർമ്മാദികൾ രക്ഷിച്ചുപോന്നിരിക്കുന്നു. മറ്റും പലപല പരപ്പും പരമാത്മവും പറവാൻ എത്രയും പണിയുണ്ടു.

ഇവ ഒക്കെയും കലിയുഗത്തിങ്കൽ അപ്സര്യപിക്വായിരിക്കുന്ന മാനുഷർ വഴിപോലെ ഗ്രഹിപ്പാത്തക്കവണ്ണം തുഞ്ചത്തു രാമാനുജൻ ചൊന്ന കേരളനാടകം ഉപദേശമായി സംഗ്രഹിച്ചു, സാരമാർ അറിഞ്ഞുകൊൾകയും ചെയ്തു.

1

2

3

4

5

6

